# İSLAM'IN YÜKSELİŞİ

HARUN YAHYA

**Bu kitapta kullanılan ayetler Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.**

**Birinci Baskı: Mayıs, 2002**
**İkinci Baskı: Nisan, 2006**
**Üçüncü Baskı: Ağustos, 2007**

**ARAŞTIRMA**
**YAYINCILIK**

Talatpaşa Mah. Emirgazi Caddesi
İbrahim Elmas İşmerkezi
A Blok Kat 4 Okmeydanı - İstanbul
Tel: (0 212) 222 00 88

Baskı: Entegre Matbaacılık Sanayi Cad. No: 17
Yenibosna-İstanbul Tel: (0 212) 451 70 70

www.harunyahya.org - www.harunyahya.net

# İÇİNDEKİLER

# Okuyucuya

Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 140 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedir. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat etmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

# Yazar ve Eserleri Hakkında

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 30.000 resmin yer aldığı toplam 45.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 57 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveççe gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme,

kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

# ÖNSÖZ
# İSLAM YÜKSELİYOR

Son yirmi yıldır dünya genelinde Müslümanların sayısında istikrarlı bir artış söz konusudur. 1973 yılında yapılan istatistikler dünya çapında Müslüman nüfusun 500 milyon olduğunu gösterirken, bugün bu rakam 1.5 milyara yaklaşmıştır. Her dört kişiden birinin Müslüman olduğu günümüzde, Müslümanların sayısının tarihte ilk defa Hıristiyanların sayısını geçtiği bildirilmektedir. Müslüman nüfusun sayısının yakın gelecekte daha da artacağı ve İslam'ın dünyanın en büyük dini haline geleceği tahmin edilmektedir.

Bu istikrarlı yükselişin nedeni, sadece Müslüman ülkelerin nüfuslarının artış hızı değil, aynı zamanda diğer dinlerden ve kültürlerden pek çok insanın İslam'ı seçmesidir. Bu ikinci süreç, özellikle 11 Eylül 2001 tarihinde Dünya Ticaret Merkezi'ne gerçekleştirilen hunhar terör saldırısının ardından daha da hızlandı. Başta Müslümanlar olmak üzere tüm dünyanın şiddetle kınadığı bu saldırı, bir anda insanların –özellikle Amerikan vatandaşlarının- dikkatlerini İslam'a çevirmelerine neden oldu. İslam'ın nasıl bir din olduğu, Kuran'da nelerin anlatıldığı, Müslümanın sorumluluklarının neler olduğu ve gerçek bir Müslümanın nasıl yaşaması gerektiği Batıda en çok konuşulan konular haline geldi. Bu ilgi doğal olarak pek çok ülkede İslam'a yönelen insanların sayısında önemli bir artış sağladı. Böylece 11 Eylül saldırılarının ardından pek çok kişi tarafından dile getirilen, "bu saldırının dünya tarihinin akışını değiştirecek bir olay olduğu" şeklindeki öngörü, bir anlamda gerçekleşmeye başladı. Uzun bir süredir dünya çapında yaşanan dini ve manevi değerlere dönüş süreci, bu olayla birlikte hak din olan İslam'a dönüş halini aldı.

Bazen bir gazete kupüründe, bazen bir televizyon haberinde duymaya başladığımız bu yönelişle ilgili gelişmeler ardarda sıralandığında, yaşananların ne kadar olağanüstü olduğu görülecektir. Çoğu zaman sadece gündem maddelerinden herhangi biri gibi sunulan bu gelişmeler, aslında İslam ahlakının dünyaya çok hızlı bir şekilde yayılmaya başladığının çok önemli işaretleridir.

Belirtmek gerekir ki, söz konusu işaretler ya gündemin diğer konuları arasında göz ardı edilmekte ya da pek çok insan tarafından gereği gibi değerlendirilememektedir. Oysa;

Dünyanın önde gelen devlet adamlarının konuşmalarında Kuran ayetlerine yer vermeleri ve her fırsatta Kuran ahlakını övmeleri,

Camileri ziyaret etmeye başlamaları ve bu ziyaretleri sırasında İslam hakkında detaylı bilgilendirilmeyi talep etmeleri,

Dünya tarihinde ilk defa, Papa'nın Hıristiyanları Müslümanlarla birlikte bir günlüğüne oruç tutmaya davet etmesi,

Hıristiyan din adamlarının vaazlarında Kuran'dan ayetler okumaları,

Kuran'ın Batı ülkelerinde haftalar boyunca en çok satılan kitap olması,

Uluslararası yayın yapan televizyonlarda İslam'ı tanıtan özel haberler, röportajlar ve tartışma programları yayınlanması,

Dünyanın önde gelen gazetelerinin İslam'ı anlatan ve Müslümanları konu edinen haberler yayınlaması,

Kütüphanelerde en çok talep edilen kitapların İslam'ı ve İslam tarihini anlatan kitaplar olması kuşkusuz çok önemli gelişmelerdir.

Elinizdeki kitapta amaçlanan ise, bu gelişmeleri toplu olarak sunmak, yorumlamak ve böylece okuyucuların yaşanan olayların büyüklüğünü gereği gibi değerlendirmelerine vesile olmaktır. Bu çalışma bir yandan iman edenlerin şevkini ve azmini artırmayı amaçlarken, bir yandan da İslam ahlakını tüm insanlara anlatmak için gösterilecek çabanın önemine dikkat çekmektedir. Bilmek gerekir ki, yaşanan tüm bu gelişmeler Kuran'da bildirilen, **"İnsanların Allah'ın dinine dalga dalga girdiklerini gördüğünde, hemen Rabbini hamd ile tesbih et ve O'ndan mağfiret dile."** (Nasr Suresi, 2-3) ayetlerinin tecelli edeceği vaktin çok yakın olduğunu, hatta yaşanmaya başladığını göstermektedir. Allah bu vaadini muhakkak tamamlayacaktır. İman edenlerin yapması gereken ise bu gelişmelerde ellerinden geldiğince pay sahibi olmaya gayret etmektir.

# 1.

# 2. BÖLÜM
# ATEİZMİN ÇÖKÜŞÜ
# İNANCIN YÜKSELİŞİ

İslam'ın dünya üzerindeki yükselişini incelemeden önce, buna temel olan bir başka kritik gelişmeyi ele almak gerekir: Bu, ateizmin çökmesi ve inancın yükselmesidir.

İnsanlık tarihini inceleyen, özellikle de fikri ve sosyal boyutta inceleyen hemen herkes, 19. yüzyılın gelecek dönemlerde yaşanacak manevi çöküşün ilk adımlarının atıldığı önemli bir devir olduğunu kabul edecektir. Bu devrin en önemli özelliği, o zamana kadar dünyanın geneline hakim olan 'Teist' (yani Allah'ın varlığını kabul eden) inançlara ve dinlere karşı, ateizmin yani Allah'ı inkar düşüncesinin güç kazanmasıdır.

Ateizm, elbette eski çağlardan beri var olmuştu. Ancak bu fikrin asıl yükselişi, 18. yüzyıl Avrupası'ndaki bazı din karşıtı düşünürlerin felsefelerinin yayılmasıyla ve siyasi sonuçlar vermesiyle başladı. Diderot, Baron d'Holbach gibi materyalistler, evrenin sonsuzdan beri var olan bir madde yığını olduğunu ve madde dışında bir varlık alemi bulunmadığını öne sürdüler. 19. yüzyılda ateizm daha da yaygınlaştı. Feuerbach, Marx, Engels, Nietzsche, Durkheim, Freud gibi düşünürler, ateist düşünceyi farklı bilim ve felsefe alanlarına uyguladılar.

Ateizme en büyük desteği sağlayan kişi ise, yaratılışı reddeden ve buna karşı evrim teorisini öne süren Charles Darwin oldu. Darwinizm, ateistlerin asırlardır cevap veremedikleri "canlılar ve insan nasıl var oldu" sorusuna, sözde bilimsel bir cevap getirdi. Doğanın içinde, cansız maddeyi canlandıran ve sonra da ondan milyonlarca farklı canlı türü türeten bir mekanizma olduğunu iddia etti ve pek çok kişiyi bu yanılgıya inandırdı.

19. yüzyılın sonlarında, ateistler, kendilerince her şeyi açıkladığını sandıkları bir 'dünya görüşü' oluşturmuşlardı: Evrenin yaratıldığını inkar ediyor, buna karşı "evren sonsuzdan beri vardır, başlangıcı yoktur" diyorlardı. Evrendeki düzen ve dengenin tesadüflerin sonucu olduğunu ileri sürüyor, kainatta hiçbir amaç bulunmadığını iddia ediyorlardı. Canlıların ve insanın nasıl var olduğu sorusunun Darwinizm tarafından açıklandığını sanıyorlardı. Tarih ve sosyolojinin Marx ve Durkheim, psikolojinin ise Freud tarafından ateist temellerde açıklandığını zannediyorlardı. Oysa bu görüşlerin her biri, 20. yüzyıldaki bilimsel, siyasi ve toplumsal gelişmelerle yıkıldı. Astronomiden biyolojiye, psikolojiden toplumsal ahlaka kadar pek çok farklı alandaki bulgu, tespit ve sonuçlar, ateizmin tüm varsayımlarını temelinden çökertti.

Amerikalı yazar Patrick Glynn, 1997'de yayınlanan *God: The Evidence, The Reconciliation of Faith and Reason in a Postsecular World* (Allah'ın Delilleri, Sekülerizm Sonrası Dünyada Akıl ve İnancın Uzlaşması) isimli kitabında, bu konuda şu yorumu yapar:

Geçen iki on yılın araştırmaları, daha önceki neslin seküler ve ateist düşünürlerinin Allah hakkındaki tüm varsayımlarını ve öngörülerini tersine çevirmiştir. (Söz konusu) Modern düşünürler, bilimin evrenin daha da mekanik ve rastlantısal olduğunu ortaya çıkaracağını sanmışlar; aksine bilim, evrende akıl almaz derecede geniş bir 'büyük tasarım' olduğunu gösteren hiç beklenmedik hassas düzenin boyutlarını keşfetmiştir. Modern psikologlar dinin bir nevroz olarak tanımlanıp terk edileceğini öngörmüşler, aksine dini inançların temel zihin sağlının çok hayati bir parçası olduğu ampirik (bulgusal) olarak ortaya çıkmıştır…

Bunu az sayıda kişi fark etmiş gibi görünüyor, ama şu açık bir gerçektir: Bilim ve inanç arasında geçen bir asırlık büyük tartışmanın ardından, şu anda konumlar tamamen altüst olmuş durumda. Darwin'in ardından, Huxley ve Russell gibi ateistler ve agnostikler, hayatın tamamen rastlantısal ve evrenin de radikal biçimde amaçsız olduğunu gösteren bir teze dayanabiliyorlardı. Çok sayıda bilim adamı ve entellektüel hala bu görüşe tutunmaya devam etmektedir. Ama bunu savunmak için giderek daha da mantıksız uçlara savrulmaktadırlar. **Günümüzde somut deliller, çok güçlü bir şekilde, Allah inancı yönünde işaret vermektedir.**

Kısacası ateizm 20. yüzyılın son çeyreğinde çok ani bir çöküş yaşamıştır. Hem de ateistlerin kendilerine en büyük dayanak olarak göstermek istedikleri bilim ve sosyoloji gibi kavramların eliyle. Bu bölümde, ateizmin kozmoloji, biyoloji, psikoloji, tıp veya sosyoloji gibi farklı alanlardaki söz konusu büyük çöküşünü özet bir biçimde inceleyecek, sonraki bölümlerde ise bunun İslam'ın yükselişine nasıl zemin hazırladığını göreceğiz.

## Kozmoloji: Sonsuz Evren Kavramının Çöküşü ve Yaratılışın Keşfedilmesi

20. yüzyıl biliminin ateizme vurduğu ilk büyük darbe, kozmoloji alanında oldu. 'Sonsuzdan beri var olan evren' inancı yıkıldı ve evrenin bir başlangıcı olduğu, bir başka ifadeyle yoktan yaratıldığı bilimsel delillerle ortaya çıktı.

Söz konusu 'sonsuzdan beri var olan evren' fikri, Batı dünyasına materyalist felsefe ile birlikte girmişti. Eski Yunan'da gelişen bu felsefe, maddeden başka bir varlık olmadığını savunuyor, evrenin sonsuzdan gelip sonsuza gittiğini öne sürüyordu. Materyalizm, Ortaçağ'da Kilise'nin hakim olduğu dönemde rafa kaldırılmıştı. Ama Yeni Çağ'da Batılı bilim ve fikir adamlarının yeniden Eski Yunan kaynaklarına merak sarmaları ile birlikte, materyalizm de yeniden kabul görmeye başladı.

Materyalist evren anlayışını Yeni Çağ'da ilk kez savunan kişi ise (felsefi anlamda materyalist olmamasına rağmen) ünlü Alman düşünür Immanuel Kant oldu. Kant, evrenin sonsuzdan beri var olduğunu ve bu sonsuzluk içinde her olasılığın mümkün sayılması gerektiğini öne sürdü. 19. yüzyıla gelindiğinde ise, evrenin bir başlangıcı, yani yaratılış anı olmadığı şeklindeki iddia, geniş çapta kabul görür hale gelmişti. Karl Marx,

Friedrich Engels gibi diyalektik materyalistlerin şiddetle sahiplendikleri bu iddia, 20. yüzyıla da taşındı.

Bu fikir, her zaman için ateizmle içiçe oldu. Çünkü evrenin bir başlangıcı olması, onu Allah'ın yarattığı anlamına geliyordu ve buna karşı çıkmanın tek yolu da, hiçbir bilimsel dayanağı olmadığı halde, 'evren sonsuzdan beri vardır' iddiasını öne sürmekti. Bu iddiayı ısrarla sahiplenenlerden biri, 20. yüzyılın ilk yarısında yazdığı kitaplarla materyalizmin ve Marksizm'in ünlü bir savunucusu haline gelen Georges Politzer idi. Politzer, *Felsefenin Başlangıç İlkeleri* adlı kitabında, "sonsuz evren" modelinin geçerliliğine güvenerek yaratılışa şöyle karşı çıkıyordu:

Evren yaratılmış bir şey değildir. Eğer yaratılmış olsaydı, o takdirde, evrenin Tanrı tarafından belli bir anda yaratılmış olması ve evrenin yoktan varedilmiş olması gerekirdi. Yaratılışı kabul edebilmek için, her şeyden önce, evrenin var olmadığı bir anın varlığını, sonra da, hiçlikten (yokluktan) bir şeyin çıkmış olduğunu kabul etmek gerekir. Bu ise bilimin kabul edemeyeceği bir şeydir.

Politzer, yaratılışa karşı sonsuz evren fikrini savunurken, bilimin kendi tarafında olduğunu sanıyordu. Oysa bilim, çok geçmeden, Politzer'in "eğer öyle olsa, bir Yaratıcı olduğunu kabul etmek gerekir" derken belirttiği gerçeği, yani evrenin bir başlangıcı olduğu gerçeğini ispatladı.

Bu ispat, 20. yüzyıl astronomisinin belki de en önemli kavramı olan Big Bang (Büyük Patlama) teorisinden geldi.

Big Bang teorisine bir dizi keşif sonunda varıldı. Amerikalı astronom Edwin Hubble, 1929 yılında, evrendeki galaksilerin birbirlerinden sürekli olarak uzaklaştıklarını ve dolayısıyla evrenin genişlemekte olduğunu fark etti. Genişleyen bir evrenin içinde zamanda geri gidildiği takdirde, tüm evrenin tek bir noktadan başladığı sonucu ortaya çıkıyordu. Hubble'ın buluşunu yorumlayan astronomlar, bu 'tek nokta'nın sonsuz bir çekim gücü ve sıfır hacme sahip 'metafizik' bir durum olduğu gerçeğiyle karşılaştılar. Madde ve zaman, bu hacimsiz noktanın dışarıya doğru 'patlamasıyla' ortaya çıkmıştı. Bir başka deyişle, evren yoktan yaratılmıştı.

Bir taraftan da materyalist felsefeye ve bu felsefenin temelindeki 'sonsuz evren' fikrine bağlı kalmaya kararlı olan astronomlar, Big Bang'e karşı direnmeye ve sonsuz evren fikrini ayakta tutmaya çalıştılar. Bu çabanın nedeni, önde gelen materyalist fizikçilerden Arthur Eddington'ın "felsefi olarak doğanın şu anki düzeninin birdenbire başlamış olduğu düşüncesi beni rahatsız etmektedir" sözünden anlaşılıyordu.[4] Ancak Big Bang, materyalistleri 'rahatsız etmesine' rağmen, somut bilimsel bulgularla desteklenmeye devam etti. Arno Penzias ve Robert Wilson adlı iki bilim adamı 1960'lı yıllarda yaptıkları gözlemlerle, bu patlamanın radyoaktif kalıntılarını (kozmik fon radyasyonunu) tespit ettiler. Aynı gerçek 1990'larda COBE (Kozmik Fon Tarayıcısı) adlı uydu tarafından doğrulandı.

Tüm gerçekler karşısında ateistler köşeye sıkışmış durumdadırlar. *Atheistic Humanism* (Ateistik Hümanizm) kitabının yazarı, Reading Üniversitesi'nden ateist felsefe profesörü Anthony Flew, ilginç bir itirafta bulunur:

İtiraflarda bulunmanın insan ruhuna iyi geldiğini söylerler. Ben de bir itirafta bulunacağım: **Big Bang modeli, bir ateist açısından oldukça sıkıntı vericidir.** Çünkü bilim, dini kaynaklar tarafından savunulan bir iddiayı ispat etmiştir: Evrenin bir başlangıcı olduğu iddiasını. Ben hala ateizme inanıyorum, ama bunu Big Bang karşısında savunmanın pek kolay ve rahat bir durum olmadığını itiraf etmeliyim.

Big Bang'e yönelik bu ateist tepkinin bir örneği, materyalist bilim dergilerinin en ünlülerinden biri olan *Nature*'ın editörü John Maddox'un 1989 yılında yazdığı bir makalede ifade edilmiştir. Maddox, **'Kahrolsun Big Bang'** (Down with the Big Bang) başlığıyla yazdığı makalede "Big Bang'in felsefi olarak kabul edilemez olduğunu" çünkü **"Big Bang ile birlikte teologların yaratılış fikrine güçlü bir destek bulduklarını"** belirtmiş ve "Big Bang'in önümüzdeki on yılı çıkaramayacağı" kehanetinde bulunmuştur. Oysa Maddox'un bu ümit dolu beklentisine rağmen, Big Bang o günden bu yana çok daha güçlenmiş, evrenin yaratılışını ispatlayan daha pek çok bulgu elde edilmiştir.

Bazı materyalistler ise bu konuda nispeten daha mantıklı davranmaktadırlar. Örneğin İngiliz materyalist fizikçi H. P. Lipson, yaratılışın bilimsel bir gerçek olduğunu 'istemeden de olsa' şöyle kabul eder:

Bence, bu noktadan daha da ileri gitmek ve **tek kabul edilebilir açıklamanın yaratılış olduğunu onaylamak zorundayız.** Bunun ben dahil çoğu fizikçi için son derece zor olduğunun farkındayım, ama eğer deneysel kanıtlar bir teoriyi destekliyorsa, bu teoriyi sırf hoşumuza gitmediği için reddetmemeliyiz.

Sonuçta modern astronominin ulaştığı gerçek şudur: Madde ve zaman, her ikisinden de bağımsız olan, sonsuz güç sahibi bir Yaratıcı tarafından var edilmiştir. İçinde yaşadığımız evreni var eden sonsuz güç, bilgi ve akıl sahibi olan Allah'tır.

## Fizik ve Astronomi: Rastlantısal Evren Düşüncesinin Çöküşü ve "İnsani İlke"nin Keşfi

20. yüzyıldaki astronomik buluşların çökerttiği ikinci bir ateist dogma ise, 'rastlantısal evren' iddiasıdır. Evrendeki maddelerin, gök cisimlerinin, bunlar arasındaki ilişkileri belirleyen kanunların herhangi bir amaca yönelik olmadan, tesadüfen belirlenmiş oldukları düşüncesi, çok çarpıcı bir biçimde yıkılmıştır.

Bilim adamları ilk kez 1970'li yıllardan itibaren, evrendeki tüm fiziksel dengelerin insan yaşamı için çok hassas bir biçimde ayarlandığı gerçeğini fark etmeye başladılar. Araştırmalar derinleştirildikçe, evrendeki fizik, kimya ve biyoloji kanunlarının; yerçekimi, elektromanyetizma gibi temel kuvvetlerin; atomların ve elementlerin yapılarının tümünün insanın yaşamı için tam olmaları gereken şekilde düzenlendikleri birer birer bulundu. Batılı bilim adamları bugün bu olağanüstü tasarıma **'İnsani İlke' (Anthropic Principle)** adını vermektedirler. Yani evrendeki her ayrıntı, insan yaşamını gözeten bir amaçla tasarlanmıştır.

İnsani İlkenin en temel bazı örneklerini şöyle özetleyebiliriz:

Evrenin ilk genişleme hızı (Big Bang'in patlama şiddeti) tam olması gerektiği ölçüde olmuştur. Bilim adamları, eğer ilk patlama hızı milyar kere milyarda bir bile farklı olsa, o durumda maddenin ya tekrar içine çökmüş veya tamamen dağılmış olacağını hesaplamaktadırlar. Bir diğer deyişle, daha evrenin ilk anında, milyar kere milyarda birlik bir isabet vardır.

Evrendeki mevcut dört fiziksel kuvvet (yerçekimi, zayıf nükleer kuvvet, güçlü nükleer kuvvet ve elektromanyetik kuvvet), düzenli bir evren ortaya çıkması, elementlerin ve dolayısıyla yaşamın var olabilmesi için tam olmaları gereken değerlerdedirler. Bu kuvvetlerdeki çok küçük oynamalar (örneğin $10^{39}$'da 1 veya $10^{28}$'de 1 gibi, yani kaba bir hesapla milyar kere milyar kere milyar kere milyarda 1'lik farklar), evrenin sadece bir radyasyondan ibaret olmasına veya hidrojen dışında hiçbir elementin var olmamasına sebep olabilirdi.

Güneş'in ideal büyüklüğü, Dünya'nın güneşe olan ideal uzaklığı, suyun benzersiz fiziksel ve kimyasal özellikleri, Güneş ışınlarının tam yaşam için gerekli dalga boyunda oluşu, Dünya atmosferinin solunum için en ideal orandaki gazları içermesi, Dünya'nın manyetik alanının, yeryüzü şekillerinin tam insan yaşamına uygun biçimde olması gibi daha pek çok 'hassas ayar' vardır. (Bu konuda ayrıntılı bilgi için bkz. Harun Yahya, *Evrenin Yaratılışı,* İstanbul, 1999)

Bu hassas ayar kavramı, bugün astrofiziğin en çarpıcı bulgularından biri durumundadır. Evrendeki hangi fiziksel kural, hangi değişken incelense, bunların insan yaşamına en ideal ortamı sağlayacak çok özel değerlere sahip olduğu görülür. Ünlü astronom Paul Davies, bunun sonucunu *The Cosmic Blueprint* (Kozmik Plan) adlı kitabının son paragrafında "bir tasarım olduğu düşüncesi, ezici biçimde üstün gelmektedir" diye açıklar.

Astrofizikçi W. Press ise *Nature* dergisindeki bir makalesinde, **"evrende, akıllı yaşamın gelişmesini destekleyen büyük bir tasarım bulunmaktadır"** demektedir.

İşin ilginç yanı, söz konusu bulguları ortaya çıkaran bilim adamlarının çok büyük bölümünün, aslında bu sonuca varmayı pek de istemeyen materyalist bakış açısına sahip olan bilim adamları oluşudur. Bilimsel çalışmalarında Allah'ın varlığına delil aramak gibi bir niyetle hareket etmemişlerdir. Ama hepsi, belki de çoğu bunu hiç istemediği halde, evrenin ancak olağanüstü bir tasarımla açıklanabileceği sonucuna varmışlardır.

Amerikalı astronom George Greenstein, *The Symbiotic Universe* (Simbiyotik Evren) adlı kitabında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Bu, (fizik kanunlarının yaşam için özel olarak tasarlanmış oluşu) nasıl mümkün olabildi?... Kanıtları inceledikçe, ısrarla önemli bir gerçekle karşı karşıya geliyoruz; **bir doğa üstü Akıl devreye girmiştir.** Yoksa acaba bir anda, hiç de o niyeti taşımamamıza rağmen, İlahi bir Varlık'ın var olduğuna dair bilimsel delillerle mi yüzyüze geliyoruz?

Bir ateist olan Greenstein 'acaba' diye başlayan sorusuyla, gördüğü apaçık gerçeği anlamazlıktan gelmeye çalışmaktadır. Ama konuya ön yargısız yaklaşan pek çok bilim adamı, evrenin insan yaşamı için özel olarak yaratıldığını kabul etmektedir.

Materyalizm ise, artık bilimin sınırları dışına itilmiş batıl bir inanç olarak yaşamaktadır. Amerikalı genetikçi Robert Griffiths, bu gerçeği, "kendisiyle tartışmak için bir ateist aradığımda, (üniversitedeki) felsefe bölümüne gidiyorum. Ama fizik bölümünden pek öyle kimse çıkmıyor artık" sözleriyle ifade etmektedir.

Ünlü moleküler biyolog Michael Denton ise, fizik, kimya ve biyoloji kanunlarının insan yaşamı için şaşırtıcı derecede "en ideal" ölçülerde olduğunu incelediği *Nature's Destiny: How the Laws of Biology Reveal Purpose in the Universe* (Doğanın Kaderi: Biyoloji Kanunları Evrendeki Amacı Nasıl Gösteriyor) adlı 1998 basımı kitabında şu yorumu yapmaktadır:

20. yüzyıl astronomisinde ortaya çıkan yeni tablo, geçmiş dört yüzyılda bilim çevrelerinde giderek yükselmiş olan varsayıma çok güçlü bir meydan okuma oluşturmaktadır. Bilim çevrelerinin sahiplendikleri bu iddia, yaşamın kozmik tablo içinde tamamen rastlantısal ve önemsiz olduğu varsayımıdır....

Kısacası, ateizmin belki de en temel dayanağı olan 'rastlantısal evren' kavramı bugün çökmüş durumdadır. Bilim adamları açıkça 'materyalizmin çöküşü'nden söz etmektedirler.

Allah'ın Kuran'da, **"Biz gökyüzünü, yeryüzünü ve ikisi arasında bulunan şeyleri batıl olarak yaratmadık. Bu, inkâr edenlerin zannıdır..."** (Sad Suresi, 27) ayetiyle yanlışlığını açıkladığı zan, 1970'lerde bilim tarafından da çürütülmüştür.

## Doğa Bilimleri ve Darwinizm'in Çöküşü

Başta da belirttiğimiz gibi 19. yüzyılda zirveye tırmanan ateizmin en önemli dayanağı, Darwin'in evrim teorisidir. Darwinizm, insanın ve tüm diğer canlıların

kökeninin bilinçsiz doğa mekanizmaları olduğunu ileri sürmekle, ateistlere asırlardır aradıkları bir fırsatı sağlamıştır. Nitekim Darwin'in teorisi devrin en koyu ateistleri tarafından hemen benimsenmiş, Marx ve Engels başta olmak üzere, ateist düşünürler bu teoriyi felsefelerinin temeli olarak belirlemişlerdir. O devirden bu yana da Darwinizm ile ateizm arasındaki ilişki değişmeden devam etmektedir.

Ancak ateizmin bu en büyük dayanağı, aynı zamanda 20. yüzyıldaki bilimsel bulgulardan en büyük darbeyi alan dogmadır. Fosil bilimi, biyokimya, anatomi, genetik gibi farklı bilim dallarının ortaya koyduğu bulgular, evrim teorisini çok farklı yönlerden çürütmüştür. (Bkz. Harun Yahya, *Hayatın Gerçek Kökeni,* İstanbul, 2000) Çeşitli kitap ve yazılarımızda çok daha detaylı incelediğimiz bu gerçeğin çok kısa bir özetini şöyle yapabiliriz:

**v Fosil Bilimi:** Darwin'in teorisi, canlı türlerinin hepsinin tek bir ortak atadan geldiği, çok uzun zaman içinde küçük ve aşamalı değişimlerle farklılaştıkları fikrine dayalıdır. Bunun kanıtlarının da fosillerde, yani canlıların katılaşmış kalıntılarında bulunacağını varsayar. Ancak 20. yüzyıl boyunca yürütülen fosil araştırmaları bunun tam aksi bir tablo ortaya çıkarmıştır. 'Türler arası kademeli evrim' inancını kanıtlayacak tek bir 'ara tür' fosili dahi bulunamamıştır. Dahası, bilinen tüm temel canlı grupları, fosil kayıtlarında aniden ortaya çıkmakta, kendilerinden önce herhangi bir 'ataları' bulunduğuna dair hiçbir iz bulunmamaktadır. Özellikle **'Kambriyen Patlaması'** olarak bilinen olgu çok ilginçtir. Bu erken jeolojik dönemde, hayvanlar aleminin 100'e yakın temel 'filumu'nun tamamına yakını aniden belirmiştir. Vücut yapıları birbirlerinden tamamen farklı olan yumuşakçalar, omurgalılar, eklembacaklılar, derisidikenliler gibi çok farklı kategorilerdeki canlıların son derece kompleks organ ve sistemleriyle birlikte aniden ortaya çıkmaları, evrim teorisini geçersiz kılarken yaratılışı kanıtlamaktadır. Çünkü, evrimcilerin de kabul ettiği gibi, 'aniden ortaya çıkış', doğaüstü bir müdahale, yani yaratılış anlamına gelir.

**v Biyolojik Gözlemler:** Darwin, teorisini ortaya atarken hayvan yetiştiricilerinin farklı köpek veya at cinsleri türetmeleri gibi örneklere dayanmıştı. Bu canlılarda gözlenen değişimi tüm doğaya atfetmiş ve her canlının bu şekilde ortak bir atadan gelmiş olabileceğini savunmuştu. Ancak 19. yüzyılın yetersiz bilim düzeyi içinde ortaya atılan bu iddia da 20. yüzyıldaki bulgularla çürüdü. Farklı hayvan türleri üzerinde on yıllar boyu yapılan deney ve gözlemler, canlılardaki çeşitlenmenin hiçbir zaman için belirli bir genetik sınırın ötesine geçmediğini gösterdi. Bir başka deyişle, Darwin'in "Bir ayı cinsinin doğal seleksiyon yoluyla giderek daha fazla suda yaşamaya uygun özellikler elde etmesinde, giderek daha büyük ağızlara sahip olmasında ve sonunda bu canlının dev bir balinaya dönüşmesinde hiçbir zorluk göremiyorum" şeklinde örnekler verirken[13] aslında çok büyük bir cehalet sergilediği ortaya çıktı. Öte yandan gözlem ve deneyler, neo-Darwinizm'in bir 'evrim mekanizması' olarak tanımladığı mutasyonların da canlılara hiçbir yeni genetik bilgi eklemediğini ortaya koydu.

**v Hayatın Kökeni:** Darwin yeryüzündeki canlıların ortak bir atadan geldiklerini ileri sürmüş, ancak 'ilk canlı' olarak nitelenebilecek bu ortak atanın nasıl var olduğu sorusundan hiç söz etmemişti. Bu konudaki tek tahmini, "küçük ılık bir göletin içinde" ilk canlı hücrenin kimyasal reaksiyonlar sonucunda oluşmuş olabileceğiydi. Ancak Darwinizm'in bu açığını kapatmak niyetiyle konuya eğilen evrimci biyokimyacılar hayalkırıklığına uğradılar. Tüm gözlem ve deneyler, cansız maddenin içinden rastlantısal reaksiyonlarla canlı bir hücrenin doğmasının tek kelimeyle imkansız olduğunu gösterdi. İngiltere'nin Nobel ödüllü ateist bilim adamı Hoyle dahi, bunun 'bir hurda yığınına isabet eden kasırganın savurduğu parçalarla **tesadüfen bir Boeing 747 uçağının oluşması** kadar olanak dışı olduğunu' açıkladı.

**v Üstün Tasarım:** Bilim adamları hücreyi, onu oluşturan moleküler parçaları, bunların vücut içindeki olağanüstü organizasyonunu, organlardaki hassas düzen ve planı inceledikçe, evrimcilerin ısrarla reddetmek istedikleri bir gerçeğin kanıtlarıyla yüzyüze geldiler: Canlılık, dünya üzerindeki başka hiçbir sistemde (örneğin teknoloji harikası makinalarda) bulunmayacak kadar kompleks tasarımlarla doluydu. Hiçbir kameranın kendisiyle boy ölçüşemeyeceği gözlerimiz; kuşların, uçuş teknolojisine ilham kaynağı olan kanatları; canlı hücresinin içiçe geçmiş karmaşık sistemleri; DNA'daki olağanüstü bilgi gibi sayılamayacak kadar çok 'üstün tasarım örneği', canlılığı kör rastlantıların ürünü sayan evrim teorisini çaresiz bıraktı.

Tüm bu gerçekler, 20. yüzyılın sonunda Darwinizm'i köşeye sıkıştırdı. Bugün başta biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini artık "yaratılış gerçeğiyle" açıklamaktadırlar.

# AKILLI TASARIM YANİ YARATILIŞ

## Allah'ın yaratmak için tasarım yapmaya ihtiyacı yoktur

Kitap boyunca yer yer kullanılan 'tasarım' ifadesinin doğru anlaşılması önemlidir. Allah'ın kusursuz bir tasarım yaratmış olması, Rabbimiz’in önce plan yaptığı daha sonra yarattığı anlamına gelmez. Bilinmelidir ki, yerlerin ve göklerin Rabbi olan Allah’ın yaratmak için herhangi bir 'tasarım' yapmaya ihtiyacı yoktur. Allah'ın tasarlaması ve yaratması aynı anda olur. Allah bu tür eksikliklerden münezzehtir.

Allah'ın, bir şeyin ya da bir işin olmasını dilediğinde, onun olması için yalnızca "Ol!" demesi yeterlidir. Ayetlerde şöyle buyurulmaktadır:

**Bir şeyi dilediği zaman, O'nun emri yalnızca: "Ol" demesidir; o da hemen oluverir. (Yasin Suresi, 82)**

**Gökleri ve yeri (bir örnek edinmeksizin) yaratandır. O, bir işin olmasına karar verirse, ona yalnızca "OL" der, o da hemen oluverir. (Bakara Suresi, 117)**

## Psikoloji: Freudizmin Çöküşü ve İnancın Kabulü

19. yüzyılda gelişen ateist dogmanın psikoloji alanındaki temsilcisi, Avusturyalı psikiyatrist Sigmund Freud idi. Freud, ruhun varlığını reddeden, insanın tüm ruhsal dünyasını cinsel ve benzeri dünyevi dürtülerle açıklamaya çalışan bir psikoloji teorisi ortaya attı. Freud'un en büyük saldırısı ise dine karşıydı. 1927'de yayınlanan *The Future of an Illusion* (Bir İlüzyonun Geleceği) adlı kitabında, dini inancın sözde bir tür akıl hastalığı (nevroz) olduğunu ileri sürüyor ve insanlığın ilerlemesiyle birlikte dini inançların tamamen ortadan kalkacağı iddiasında bulunuyordu. Dönemin ilkel bilimsel koşulları altında, gerekli araştırma ve incelemeler yapılmadan, okuma ve kıyas imkanı olmadan ortaya atılan bu iddia son derece mantık dışıdır. Kuşkusuz Freud da bugün varsayımını tekrar değerlendirme imkanına sahip olsa, öne sürdüğü bu kıt iddianın mantıksızlığına kendisi de şaşıracak ve böyle bir öngörünün saçmalığını ilk kendisi eleştirecektir.

Freud'dan sonra da psikoloji bilimi ateist bir temelde gelişti. Sadece Freud değil, 20. yüzyılda gelişen diğer psikoloji ekollerinin kurucuları da koyu birer ateistti: davranışçı ekolün kurucusu B. F. Skinner ya da rasyonel-duygusal terapinin kurucusu olan Albert Ellis gibi. Sonuçta psikoloji dünyası ateizmin alanı haline geldi. 1972 yılında Amerikan Psikoloji Derneği üyeleri arasında yapılan bir araştırma, ülkedeki psikologların sadece % 1.1'inin dini inanç sahibi olduğunu gösteriyordu.

Ama psikologların çoğunun içine düştüğü bu büyük aldanış, bizzat yürüttükleri psikoloji araştırmaları tarafından çürütüldü. Öncelikle Freudizm'in temel varsayımlarının hemen hiçbir bilimsel dayanağı olmadığı ortaya çıktı. Dahası, dinin, Freud ve diğer bazı psikoloji teorisyenlerinin savunduğu gibi "akıl hastalığı" değil, aksine zihinsel sağlığın en temel ögesi olduğu anlaşıldı. Amerikalı yazar Patrick Glynn, bu önemli gelişmeleri şöyle özetler:

20. yüzyılın son çeyreği (Freud'un kurduğu) psikoanalitik vizyona hiç de uygun davranmadı. Bunun en dikkat çekici yönü ise, Freud'un din hakkındaki görüşlerinin tamamen yanlış çıkmasıydı. İronik bir biçimde, son 25 yılda psikoloji alanında yapılan araştırmalar, dini inancın, Freud'un ve müridlerinin iddia ettiği gibi bir tür nevroz veya nevroz kaynağı olmak bir yana, genel zihinsel sağlık ve mutluluğun en tutarlı ögelerinden biri olduğunu ortaya çıkardı. Üstüste yapılan pek çok araştırma, dini inanç ve ibadetlerle; intihar, alkol ve uyuşturucu bağımlılığı, boşanma, depresyon ve hatta -ve belki de şaşırtıcı şekilde- evlilikteki cinsel tatmin gibi konulardaki sağlıklı davranışlar arasında güçlü bir ilişki olduğunu gösterdi. Kısacası, ampirik bilgiler, psikoterapi mesleğinin sözde "bilimsel" ortak kanısı ile tamamen ters düştü.

Sonuçta, yine Patrick Glynn'in ifadesiyle "20. yüzyılın sonunda modern psikoloji, dinin yerini almak bir yana, dinle yeniden tanışmaya başladı" ve "insanın zihinsel yaşamı hakkındaki salt seküler bir bakış açısının hem teorik hem de pratik düzeyde çöktüğü ortaya çıktı."

Yani ateizm, psikoloji alanında da hezimete uğradı.

## Tıp: Kalplerin Nasıl "Mutmain" Olduğunun Keşfi

Ateist varsayımların çöküşüne ilginç biçimde sahne olan bir diğer bilim dalı ise tıptır.

Amerikan Sağlık Araştırmaları Ulusal Merkezi'nden David B. Larson ve ekibi tarafından derlenen araştırma sonuçlarına göre; Amerikalılar arasında dindar kişiler ile inançsız kişiler arasında yapılan karşılaştırmalar çok ilginç sonuçlar vermiştir. Dindarların, dini yönü zayıf veya hiç olmayan kişilere göre; kalp hastalıklarına % 60 daha az yakalandıkları; intihar oranlarının % 100 daha düşük olduğu; tansiyon bozukluğuna çok daha düşük oranlarda yakalandıkları; sigara içenler arasında bu oranın 7'ye 1 olduğu sonucu ortaya çıkmıştır.

Seküler psikologlar genellikle buna benzer olguları 'psikolojik etki' olarak açıklarlar. Bunun anlamı, inancın insanların moralini yükselttiği ve moralin de sağlığa katkı sağladığıdır. Bu açıklamanın haklı bir yönü olabilir, ancak konu incelendiğinde daha da çarpıcı bir sonuç çıkmaktadır. Allah'a olan inanç, başka herhangi bir moral etkiden çok daha güçlüdür. Harvard Tıp Fakültesi'nden Dr. Herbert Benson'ın dini inanç ve bedensel sağlık arasındaki ilişkiyi inceleyen kapsamlı araştırmaları, bu konuda dikkat çekici sonuçlar vermiştir. Benson, inançsız bir kişi olmasına rağmen, Allah'a olan inancın ve ibadetlerin insan sağlığı üzerinde başka hiçbir şeyde görülmeyecek derecede olumlu bir etki meydana getirdiği sonucuna varmıştır. Benson, "diğer hiçbir inancın, Allah'a olan inanç gibi zihne huzur vermediği sonucuna" vardığını açıklamaktadır.

Üstelik seküler bir araştırmacı olan Benson'ın vardığı sonuç, kendi ifadesiyle, insan bedeninin ve zihninin **"Allah'a göre ayarlı"** olduğudur.

Tıp dünyasının yavaş yavaş fark etmeye başladığı bu gerçek, Kuran'da **"...Haberiniz olsun; kalbler yalnızca Allah'ın zikriyle mutmain olur"** (Rad Suresi, 28) ayetiyle haber verilen bir sırdır. Allah'a inanan, O'na dua eden, O'na güvenen insanların diğerlerinden hem ruhsal hem de fiziksel olarak daha sağlıklı olmalarının nedeni, fıtratlarına uygun davranmalarıdır. İnsan fıtratına aykırı olan felsefe ve sistemler, insanlara hep acı, hüzün, sıkıntı ve bunalım getirmektedir. Bununla birlikte dindar bir insanın yaşadığı huzurun asıl kaynağı Allah'ın rızasını kazanmak için hareket ediyor olmasıdır. Diğer bir deyişle bu huzur, insanın vicdanının sesini dinlemesinin doğal sonucudur. Yoksa insan ‘daha huzurlu olayım,' ‘daha sağlıklı olayım' diye din ahlakını yaşamaz. Zaten bu niyetle hareket eden bir kişi de gerçek anlamda huzuru bulamaz. Allah, bir insanın gizlediklerini de dışa vurduklarını da en iyi bilendir. Kişi vicdani

rahatlığı ancak samimi olarak, yalnızca Allah'ı razı etmek için çaba gösterdiğinde yaşar. Allah bir ayette şu şekilde buyurmuştur:

**Öyleyse sen yüzünü Allah'ı birleyen (bir hanif) olarak dine, Allah'ın o fıtratına çevir; ki insanları bunun üzerine yaratmıştır. Allah'ın yaratışı için hiçbir değiştirme yoktur. İşte dimdik ayakta duran din (budur). Ancak insanların çoğu bilmezler. (Rum Suresi, 30)**

Modern tıp, yukarıda kısaca belirttiğimiz bulgular ışığında bu gerçeğin farkına varma yolundadır. Patrick Glynn'in ifadesiyle, "çağdaş tıp, tedavinin salt maddesel yöntemler dışında da boyutları olduğu gerçeğini kabul etme yolunda ilerlemektedir."

## Toplum: Komünizmin, Faşizmin ve 68 Kuşağının Çöküşü

Ateizmin 20. yüzyıldaki çöküşü, sadece astrofizik, biyoloji, psikoloji, tıp gibi bilim dallarında değil, aynı zamanda siyaset ve toplumsal ahlak düzeyinde de geçerlidir.

Komünizmin yıkılması, bunun önemli örneklerinden biridir. Komünizm 19. yüzyıldaki ateist sapmanın en önemli siyasi sonucu sayılabilir. İdeolojinin kurucuları olan Marx, Engels, Lenin, Troçki veya Mao, ateizmi en temel prensip olarak benimsemişlerdir. Komünist rejimler ateizmin topluma benimsetilmesini ve dini inançların yok edilmesini öncelikli bir hedef olarak belirlemişlerdir. Stalin Rusyası başta olmak üzere, Kızıl Çin, Kamboçya, Arnavutluk ve bazı Doğu Bloku Ülkeleri'nde başta Müslümanlar olmak üzere dindarlara karşı büyük baskılar uygulanmış, hatta toplu kıyımlar gerçekleştirilmiştir.

Ama bu kanlı ateist sistem, 1980'lerin sonunda çok şaşırtıcı bir şekilde çökmüştür. Bu çöküşün temellerini incelediğimizde ise, aslında çöken şeyin ateizm olduğunu görürüz. Patrick Glynn, konuyu şöyle açıklamaktadır:

Seküler tarihçiler komünizmin en büyük hatasının ekonominin kanunlarını reddetmek olduğunu söyleyeceklerdir. Ama başka kanunlar da vardır, bu çöküşte rol oynayan… Tarihçiler komünizmin çöküşüne giden faktörleri detaylı inceledikçe, **Sovyet elitinin bir tür ateist 'inanç krizi'nin sancıları içinde olduğu** açığa çıkmaktadır. 'Büyük Yalan'a dayalı başka yalanlardan oluşan ateist bir ideolojinin etkisinde yaşadıklarından dolayı, Sovyet sistemi çok radikal bir demoralizasyon yaşamıştır, bu terimin her anlamında. Yönetici sınıf da dahil olmak üzere, **Sovyet halkı her türlü ahlaki duyguyu ve her türlü umudu yitirmiştir.**

Sovyet sisteminin bu büyük 'inançsızlık krizi'nin ilginç bir göstergesi, devlet başkanı Mihail Gorbaçov'un yapmaya çalıştığı reformlardır. Gorbaçov başa geldiği günden itibaren, ekonomik reformların yanında ahlaki sorunlarla da ilgilenmiş, örneğin ilk olarak alkolizme karşı bir kampanya başlatmıştır. Topluma moral verebilmek için uzun süre eski Marksist-Leninist terminolojiyi kullanmış, ancak bunun fayda etmediğini görünce, rejiminin son yıllarında bazı konuşmalarında Allah'tan söz etmeye dahi

başlamıştır-gerçekte bir ateist olmasına rağmen. Ancak kuşkusuz bu samimiyetsiz inanç sözleri fayda etmemiş ve Soyvet toplumunun inanç krizi giderek daha da büyümüştür. Sonuç, dev Sovyet imparatorluğunun bir anda çökmesidir.

20. yüzyıl sadece komünizmin değil, 19. yüzyıldaki din aleyhtarı felsefelerin bir diğer meyvesi olan **faşizmin** de çöküşünü belgelemiştir. Faşizm, ateizm ile putperestliğin karması sayılabilecek ve İlahi dinlere şiddetle düşman olan bir felsefenin ürünüdür. Faşizmin fikir babası sayılan Friedrich Nietzsche, putperest barbar toplumların ahlakını övmüş, başta Hıristiyanlık olmak üzere İlahi dinlere saldırmış, hatta kendini 'Deccal' (anti-Christ) olarak tanımlamıştır. Nietzsche'nin takipçisi olan Martin Heidegger koyu bir Nazi destekçisi olmuş, bu iki ateist felsefecinin düşünceleri Nazi Almanyası'ndaki korkunç vahşetleri doğurmuştur. 55 milyon insanın yaşamına mal olan II. Dünya Savaşı, ateizmin insanlığa getirdiği felaketlerin bir diğer örneğidir.

Bu arada, hem II. hem de I. Dünya Savaşı'nın çıkış nedenleri arasında da, bir başka ateist ideoloji olan **Sosyal Darwinizm**'in yattığını hatırlatmak gerekir. Harvard Üniversitesi tarih profesörü James Joll'un *Europe Since 1870* (1870'den Bu Yana Avrupa) isimli kaynak kitabında belirttiği gibi, her iki dünya savaşının ardında da; savaşı biyolojik bir gereklilik olarak gören, milletlerin çatışma yoluyla gelişeceği gibi bir hurafeye inanan Sosyal Darwinist Avrupa liderlerinin felsefi görüşlerinin büyük yeri vardır.

Ateizmin bir diğer toplumsal sonucu ise, Batı toplumlarında ortaya çıkmıştır. Günümüzde Batı dünyasını 'Hıristiyan alemi' olarak görme yönünde bir eğilim vardır. Oysaki Batıda söz konusu Hıristiyan kültürün yanında, 19. yüzyıldan itibaren hızla yükselen ateist bir kültür de hakimdir ve bugün 'Batı' dediğimiz medeniyet içinde bu iki kültür çatışma halindedir. Batının emperyalizm, ahlaki dejenerasyon, despotizm gibi olumsuz özelliklerinin kaynağı ise, söz konusu ateist unsurdur.

Amerikalı yazar Patrick Glynn, *God: The Evidence* adlı kitabında bu konuya dikkat çekmekte, Batıdaki inançlı unsurlar ile ateist unsurları karşılaştırmak için, **Amerikan ve Fransız Devrimlerini** örnek göstermektedir. Amerikan Devrimi, Allah'a inanan insanlar tarafından gerçekleştirilmiştir; Amerikan Bağımsızlık Bildirgesi insan haklarının 'Yaratıcı tarafından verildiğini' bildirmektedir. Fransız Devrimi ateistler tarafından gerçekleştirilmiş, Fransız İnsan Hakları Bildirgesi ise ateist (ve kısmen putperest) bir mantıkta kaleme alınmıştır. İki devrimin fiili sonuçları ise çok farklıdır: Amerikan modelinde dine ve dini inançlara saygılı, barışçıl ve toleranslı bir ortam gelişmiş, Fransa'daki koyu din düşmanı anlayış ise ülkeyi kana boğmuş, o döneme kadar eşi görülmemiş bir vahşet uygulamıştır. Patrick Glynn'in ifadesiyle, **"ateizm ile ahlaki ve siyasi felaketler arasında ilginç bir tarihsel korelasyon (doğrusal ilişki) vardır."** Yazar, Amerika'yı ateistleştirmek için yürütülen çabaların da her zaman için toplumsal tahribat meydana getirdiğini, örneğin 60'lı ve 70'li yıllarda (68 kuşağı döneminde) yaygınlaşan 'cinsel devrim' hareketinin çok büyük toplumsal yaralar açtığını ve bunun artık seküler tarihçiler tarafından da kabul edildiğini anlatmaktadır.

## Din Ahlakına Yöneliş

Buraya kadar kısaca özetlediğimiz bilgiler, ateizmin kaçınılmaz bir çöküş içinde olduğunu açıkça göstermektedir. Bir diğer ifadeyle insanlık Allah'a yönelmektedir. Bu gerçeğin ifadesi, sadece burada aktardığımız bilim veya siyaset alanlarıyla sınırlı değildir. Ünlü devlet adamlarından sinema yıldızlarına veya pop sanatçılarına kadar, Batı toplumunun pek çok 'kanaat önderi' eskisine göre çok daha dindardır. (bkz. Harun Yahya, *Batı Dünyası Allah'a Yöneliyor,* İstanbul, 2001) Uzun yıllar ateist olarak yaşadıktan sonra, gördüğü gerçekler karşısında Allah'a iman eden pek çok insan vardır. (Bu yazı boyunca kitabından bazı alıntılar yaptığımız Patrick Glynn de bunlardan biridir.)

Buna vesile olan bilimsel gelişmelerin, hep aynı dönemde, yani 1970'lerin ikinci yarısından itibaren başlamış olması ise oldukça ilginç bir durumdur. 'İnsani İlke' kavramı ilk kez 70'lerin ortasında ileri sürülmüştür. Darwinizm'e yönelik bilimsel eleştirilerin bilim dünyası içinde yüksek sesle dile getirilmesi, 70'lerin sonlarında başlamış bir süreçtir. Freud'un ateist dogmasına karşı psikoloji dünyasındaki eleştirilerdeki dönüm noktası, M. Scott Peck'in 1978'de yayınlanan *The Road Less Traveled* (Daha Az Seçilen Yol) adlı kitabıdır. Glynn, bu nedenle 1997 basımı kitabında "son iki on yıl içinde, çok uzundur zamandır egemen olan modern seküler dünya görüşünün temellerini sarsan yeni kanıtlar"dan söz etmektedir.

**Kuşkusuz ateist dünya görüşünün sarsılması, yerine başka bir 'dünya görüşü'nün egemen olması anlamına gelecektir ki bu, Allah inancıdır.** Dünya, 1970'lerin sonlarından (veya bir başka ifadeyle Hicri 14. asrın başlarından) itibaren 'din ahlakının yükselişi'ne sahne olmaktadır. Diğer sosyal süreçler gibi bu da bir günde değil, uzun bir zaman dilimi içinde gerçekleştiği için çoğu kimse bunu fark edemiyor olabilir. Oysa gelişmeleri biraz daha dikkatli değerlendirenler, dünyanın fikri alanda büyük bir dönüm noktasında olduğunu görmektedirler.

'Seküler tarihçiler' bu olguya da kendilerine göre bir açıklama yapmaya çalışacaklardır. Ancak söz konusu kişiler, Allah'ın varlığı konusunda derin bir yanılgı içinde oldukları gibi, tarihin akışı konusunda da derin bir yanılgı içindedirler. Gerçekte tarih, Allah'ın belirlediği kadere (sünnetullah'a) göre işler. Allah bu gerçeği bize **"...Sen, Allah'ın sünnetinde kesinlikle bir değişiklik bulamazsın ve sen, Allah'ın sünnetinde kesinlikle bir dönüşüm de bulamazsın"** ayetiyle bildirir. (Fatır Suresi, 43) Dolayısıyla tarihin bir amacı vardır. Tarih, Allah'ın emrettiği şekilde ilerler. Allah'ın kanunu ise nurunun tamamlanmasıdır:

**Ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Oysa kâfirler istemese de Allah, kendi nurunu tamamlamaktan başkasını istemiyor. (Tevbe Suresi, 32)**

Bu ayetin bir yorumu da şudur: Allah vahyettiği İlahi dinlerle insanlara nurunu indirmiştir. İnkarcılar ise bu nuru ağızlarıyla, yani sözleri, telkinleri, propagandaları ve felsefeleriyle söndürmek isterler. Ancak Allah sonunda nurunu tamamlayacak, yani din ahlakını dünyaya egemen kılacaktır.

## Sonuç

Yaşadığımız dönem, önemli bir dönemdir. Asırlardır insanlara 'akıl ve bilimin yolu' gibi gösterilmek istenen ateizmin büyük bir akılsızlık ve cehalet olduğu açıkça ortaya çıkmaktadır. Bilimi kendisine araç edinmek isteyen materyalist felsefe, bilimin kendisi tarafından çürütülmektedir. Ateizmden kurtulan dünya, Allah'a ve dine yönelecektir. Bununla birlikte 'hangi din' sorusu gündeme gelecektir. Ve bu da insanlığın, Allah'ın izni ile, İslam'a yönelmesiyle sonuçlanacaktır. İlerleyen bölümlerde inceleyeceğimiz gibi, bu süreç çoktan başlamış durumdadır.

Kuşkusuz bu dönemde Müslümanlara önemli görevler düşmektedir. Müslümanlar; dünyadaki bu büyük fikri değişimin farkında olan, onu yorumlayan, globalleşmenin vesile olduğu fırsat ve imkanları çok iyi kullanan, bu yolla hakikati en iyi ve etkili şekilde temsil eden insanlar olmalıdırlar. Dünya üzerindeki asıl fikri ayrılığın ateizm ile iman arasında olduğunu bilmelidirler. Dünyada bir Batı-Doğu çatışması yoktur. Batının içinde de Doğunun içinde de, Allah'a inananlar ve O'na isyan edenler vardır. Bu nedenle samimi inanç sahibi Hıristiyanlar (ve inanç sahibi Yahudiler) Müslümanların müttefikidir. Temel ayrılık; Müslümanlar ile Ehl-i Kitap arasında değil, Müslümanlar ve Ehl-i Kitap ile ateistler, putperestler, dinsizler arasındadır. Kuşkusuz bu sayılanlara da düşman olarak değil, kurtarılması gereken gafiller olarak bakmak gerekir.

Nitekim din ahlakını bilmeyen pek çok gafil insanın imanla şerefleneceği 'ateizm sonrası' dönem, hızla yaklaşmaktadır.

# 2. BÖLÜM
# AMERİKA'DA HIZLA YAYILAN İSLAM

Önceki bölümde, insanlığın ateizmden kurtulup dine yönelmeye başladığını ve 'hangi din' arayışı içinde olduğunu aktardık. Son zamanlarda İslam'ı kabul edenlerin sayısında görülen artış, bu sorunun doğru cevabının bulunmaya başladığını göstermektedir. Dünya genelinde İslam'a olan ilgi her geçen gün artmakta, Kuran'ı okuyup Peygamberimiz (sav)'in hayatını inceleyen pek çok kişi kendisine din olarak İslam'ı seçmektedir. Bunun yanı sıra İslam'ı yaşamaya henüz başlamasa bile, Kuran ahlakından çok etkilenen ve insanlar için en uygun hayat tarzının Kuran'da anlatılan hayat olduğunu dile getiren pek çok insan vardır.

Bundan otuz-kırk sene önce insanların büyük çoğunluğu İslam hakkında hemen hiçbir bilgiye sahip değilken, bugün İslam, dünyanın dörtbir yanında üzerinde en çok konuşulan, hakkında en çok program hazırlanan, yazı yazılan, araştırma yapılan din haline gelmiştir. Kuşkusuz bu durumun toplumların İslam'ı öğrenmelerinde büyük katkısı vardır. Bir yandan bu programları, yazıları, araştırmaları, raporları hazırlayanlar İslam hakkında detaylı bilgiye sahip olurken, diğer yandan bu bilginin aktarıldığı kitleler de, belki de hayatlarında ilk defa İslam'la ilgili kapsamlı bilgi edinme fırsatı elde etmektedir. Böylece bilgisizlik veya yanlış bilgilendirme nedeniyle İslam'dan uzak kalmış olan insanlar da dalga dalga İslam'a yönelmektedir.

Bu yönelişin en dikkat çektiği ülkelerden biri, Amerika Birleşik Devletleri'dir. Bilindiği gibi Amerika, dini değerler üzerine inşa edilmiş bir ülkedir. Amerikalıların ülkelerinden bahsederken önemle vurgu yaptıkları konulardan biri de, her dinden insanın bu topraklarda huzur ve güvenlik içinde birarada yaşayabileceğidir. Bu durum Amerika'ya göç eden Müslümanların dinlerini yaşamak ve anlatmak için rahat bir ortam bulmalarını ve sayılarının gün geçtikçe artmasını sağlamıştır. Buna rağmen yıllar boyunca Müslümanlar sayıca az, ekonomik ve siyasi olarak da zayıf konumda kalmışlardır.

Ancak son on yılda ekonomik, siyasi ve sosyal alanda karşılaşılan zorluklar tek tek ortadan kalkmaya başladı. Pek çok eyalette mevcut camiler dolup taştığı için bir çok yeni cami inşa edildi. İslami eğitim veren yüzlerce okul açıldı ve bu okullar kendilerine gelen talepleri karşılayabilmek için kapasitelerini artırdılar. Pek çok büyük şirket kendi bünyesinde çalışan Müslümanlar için mescidler açtı, çeşitli bankalar İslami kurallara göre faaliyet gösteren bölümler oluşturmaya başladılar, pek çok devlet kurumunda üst düzey mevkilerde Müslümanlar görev almaya başladı.

Aynı şekilde son yıllar, Müslümanların Amerikan siyasetinde ilk defa bu derece etkin olduğu bir dönem oldu. Başkan Clinton döneminde Hillary Clinton'ın Beyaz Saray'da bayram kabulü geleneğini başlatması ile ilk defa resmi olarak Müslümanları ağırlayan Amerikan yönetimi, 2001 yılında da Başkan George Bush'un iftar daveti ile ilk

defa Müslümanları iftar yemeğinde konuk etti. Başta Amerikan Başkanı ve bakanları olmak üzere devlet yöneticileri konuşmalarında sık sık Kuran'dan ayetler kullanmaya, İslam'ı övmeye, Müslüman organizasyonların liderleri ile birebir bağlantılar kurmaya, camileri ziyaret etmeye başladılar. Amerikan Kongre ve Senatosu'nda bu yıl ilk defa, İncil ve Tevrat'la birlikte Kuran'dan ayetler okundu.

Amerika'nın ünlü dergilerinden *The Christianity Today* dergisi ise 'Are Christians Ready for Muslims?' (Hıristiyanlar Müslümanlar için Hazır mı?) başlığı ile yayınladığı haberde, İslam'ın Amerika'daki yükselişine şöyle yer vermekteydi:

2015 yılına gelindiğinde İslam'ın Yahudiliği geçerek Amerika'nın ikinci en büyük dini olacağı tahmin ediliyor. Bazı tahminlere göre ise, bu çoktan gerçekleşti bile. Batıya göç eden Müslümanlar Batının kültürel ve dini değerlerinde birtakım değişikliklere neden oldular. Detroit'de bir hastane Müslüman hastalarına Kuran dağıtıyor, Denver Uluslararası Havaalanında Müslümanların ibadet edebilmesi için bir mescid açıldı, Amerikan Senatosu açılış töreni için Müslüman bir din adamı davet etti, ordu Müslüman din adamlarını göreve aldı, Beyaz Saray (tıpkı Noel kartları gibi) Ramazan Bayramı için tebrik kartları yollamaya başladı, Washington'daki Suudi Arabistan Büyükelçiliği her ay hapishanelere 100 Kuran hediye ediyor ve mahkumlarla görüşmesi için imamlar gönderiyor. Ira Rifkin'in *Religion News Service*'de bildirdiği habere göre ise (30 Kasım 1999), Kongre'de çalışan Müslümanlar her hafta düzenli olarak ibadetlerini yerine getiriyorlar.[28]

Kuşkusuz bunlar son derece dikkat çekici gelişmelerdi ve pek çok sosyolog ve araştırmacının ilgi odağı haline geldi. Bu konuda tespitte bulunan önemli isimlerden birisi *Pluralism Project* (Çoğulculuk Projesi) adını verdiği projesi ile tanınan Prof. Dianne Eck idi. (Eck bu projesi ile Clinton hükümeti tarafından özel barış ödülüne layık görüldü.) *Eck, A New Religious America (*Yeni Bir Dindar Amerika*)* adlı kitabında İslam'ın hızlı yükselişi ile ilgili tespitlerini şöyle aktarıyordu:

Müslümanlar gün geçtikçe Amerikan toplumu içerisinde daha kalabalık ve görünür hale geliyorlar. Halka hitap edilen konuşmalarda eskiden yalnızca, 'kiliseler ve sinagoglar'dan bahsedilirken, bugün 'kiliseler, sinagoglar ve camiler' deniliyor. Müslümanlar için kutsal olan Ramazan ayı şimdi artık kamuoyunun da dikkatini çekiyor ve *Dallas Morning News, Minneapolis Star Tribune* gibi gazetelerin sütunlarına taşınıyor. Günün sonunda yenen ve iftar adı ile anılan yemekler ise artık herkes tarafından biliniyor. 1990'ların sonlarından itibaren Kongre'de, Pentagon'da ve Dışişleri Bakanlığında çalışan Müslümanlar tarafından iftar yemekleri organize edilmeye başlandı. 1996 yılında ilk defa, Beyaz Saray Ramazan ayının sonunda kutlanan Ramazan Bayramı için Müslümanları konuk etti. Bu gelenek bugün de devam ediyor. Aynı yıl Amerikan donanması, Norfolk Deniz Üssünde, ilk defa Müslüman bir din adamını göreve aldı. Teğmen Noel'in imamlığında bu üsde her Cuma 50 denizci toplu olarak Cuma namazı kılıyorlar. Tüm bunlar bize Amerika'nın din hayatında yeni bir dönemin başladığını işaret ediyor.

Dianne Eck'in de üzerinde durduğu gibi bu gelişmeler yeni bir çağın başladığının işaretidir. Bu çağ yalnızca Amerika'da değil, tüm dünyada İslam'ın hızla yayıldığı bir çağ olacaktır.

## 11 Eylül Sonrası Gelişmeler

Amerikan halkının İslam'a olan ilgisi 2001 yılının son çeyreğinde doruğa tırmandı. Bunda kuşkusuz 11 Eylül'de Dünya Ticaret Merkezi'ne yönelik gerçekleştirilen saldırıların önemli bir etkisi vardır. Terörün ideolojik temelini araştırmak ve tespit etmek için başlatılan pek çok çalışma, insanların İslam dinini incelemelerini ve İslam'ın hoşgörü, adalet, merhamet ve sevgiyi emrettiğini, bir barış dini olduğunu öğrenmelerini sağladı. Böylelikle İslam, bir anda dünya gündeminin temel konularından biri haline geldi. Dünyanın önde gelen devlet adamları, siyaset bilimcileri, araştırmacılar ve düşünürler İslam'ı doğru tanımak gerektiği üzerinde durdu, İslam'daki uzlaşma ve hoşgörüyü vurgulayan demeçler verdi. Saldırının hemen ardından Kuran en çok satılan kitap haline geldi. Amerikan halkı İslam ve İslam tarihi hakkında en doğru bilgiyi edinebilmek için Müslüman organizasyonlara başvurdu. Bu başvuruların neticesinde, The Middle East Media Research Institute (Ortadoğu Medya Araştırma Enstitüsü)'den verilen bilgilere göre, 11 Eylül tarihinden sonra yalnız Amerika'da 34 bin kişi din değiştirip Müslüman oldu.

Harvard Tıp Fakültesi'nden Dr. Walid A. Fatihi ise Mısır'da yayınlanan *Al-Ahram* dergisinde yer alan bir makalesinde, saldırıyı ilk duyduğunda yıllardır Amerika'da İslam'ı tanıtmak için yaptıkları çalışmaların bu saldırıdan sonra 50 yıl geriye gideceğini düşündüğünü, ancak böyle bir düşünceye kapılmasının ne kadar yanlış olduğunu kısa süre içinde anladığını anlatıyor ve şöyle devam ediyordu:

15 Eylül günü, Boston Müslüman Topluluğu'nun daveti üzerine, Bostonlu senatörlere İslam'ı tanıtmak için özel olarak düzenlenen bir toplantıya katılmak için eşim ve çocuklarımla birlikte Boston'un en büyük kilisesine gittik. 1000 kişiden daha fazla insan vardı... Boston Belediye Başkanı toplantıya eşi ve çocuklarıyla beraber katılmıştı... Daha sonra ben Boston Müslümanlar Topluluğu adına bir konuşma yaptım. Konuşmanın sonunda Arapça ve İngilizce olarak Kuran'dan ayetler okudum. Çıkışta dinleyicilerden birisi yanıma geldi ve, 'Arapça bilmiyorum ama söylediklerinizin Allah'ın sözleri olduğundan eminim' dedi... Ertesi gün Boston Müslüman Topluluğu, Cambridge İslam Merkezi'nde halka açık bir toplantı düzenledi. 100 kişiden fazla gelen olacağını tahmin etmiyorduk, ama yanılmıştık. Toplantıya aralarında eğitmenlerin, din adamlarının, çevre kiliselerde vaaz veren rahiplerin de bulunduğu 1000'den fazla kişi geldi... Toplantıdan sonra soru yağmuruna tutulduk. Herkes İslam'ı ve İslami kuralları öğrenmek için can atıyordu... Aynı gün Harvard Üniversitesi öğrenci ve öğretim görevlilerinden oluşan 300 kişilik bir grup merkezimizi ziyaret etti. Aralarında Viyana ABD Büyükelçisi de vardı. Katılanlara İslam'ı, zaman zaman İslam'ın medyada nasıl yanlış tanıtıldığını anlattık ve Kuran'dan ayetler okuduk. Dinleyiciler çok etkilendiler ve

pek çoğu bundan sonra Müslüman olmayanlar için organize ettiğimiz ve İslam'ı anlattığımız toplantılara düzenli olarak katılmak istediklerini söylediler... 21 Eylül günü Massachusetts Valisi'nin düzenlediği bir toplantıya katıldık, bu toplantıda Amerikan halkını bilgilendirmek ve ırkçı düşüncelerin önüne geçebilmek için okul müfredatlarına İslam'ı tanıtan dersler konulması görüşüldü. Bunlar sadece son günlerde Boston'da yaşanan gelişmelere dair bir iki örnek. 11 Eylül olaylarının ilk gününde düşündüğümüz gibi çalışmalarımız 50 yıl geriye gitmedi. **Tam tersine 11 günde 11 yıldır katedemediğimiz mesafeyi katettik. Bugün bu satırları yazarken birkaç yıl içerisinde İslam'ın Amerika'ya ve tüm dünyaya yayılacağından, Allah'ın izni ile, yüzde yüz eminim, üstelik bu yayılış geçmişte olduğundan çok daha hızlı olacak. Çünkü bugün insanlar artık, 'İslam nedir?' diye soruyorlar.**

Prof. Dianne Eck ise 11 Eylül olaylarından bir hafta sonra katıldığı bir televizyon programında, 11 Eylül'ün neleri değiştirdiğini şöyle aktarmaktaydı:

Pek çoğumuz bunu (olumlu değişimleri) henüz göremiyoruz. **Bence bu olayın en önemli hediyelerinden birisi**, eğer böyle adlandırmamızda bir yanlışlık yoksa, geçtiğimiz haftanın hiç ummadığımız bir şekilde dinler arasındaki diyaloğu anlamamızı sağlaması oldu. **Örneğin Başkan Bush'u Massachusetts Avenue'da bir camide, bir grup Müslümanla birlikte, Amerikalı Müslümanlara hitap ederken görmek çok önemli bir gelişme idi.**

11 Eylül sonrasında İslam'a duyulan ilginin artması Amerikan basınının da dikkatini çekmiş ve pek çok gazete ve televizyon haberinde bu konu işlenmişti. Konuyu ele alanlardan birisi de *The Los Angeles Times* idi. 'Expressions of Support Surprising Muslims' (Destek İfadeleri Müslümanları Şaşırtıyor) başlığını taşıyan haberde, 11 Eylül'ün en umulmadık etkilerinden birisinin Amerikalıların İslam'ı araştırıp incelemeye başlamaları olduğu belirtiliyor ve hatta bu ilginin Müslümanları bile şaşırtacak kadar yoğun olduğu anlatılıyordu:

Pek çok Amerikalı, belki de hayatlarında ilk defa, dünyanın en eski medeniyetlerinden ve en büyük dinlerinden biri olan İslam'ı araştırıyor. Kitap evlerinin Kuran stokları tükendi. Üniversitelerde Ortadoğu ve İslam'ı ele alan derslerin kapasitesi tamamen doldu. Ortadoğu uzmanları sürekli televizyon programlarına davet ediliyorlar ve sokaklarda yıldız gibi karşılanıyorlar. Ve pek çok Ortadoğulu, Müslüman olsun ya da olmasın, komşular, mesai arkadaşları ve yabancılar tarafından sürekli soru yağmuruna tutuluyorlar. Güney Kaliforniya İslam Merkezi yöneticisi Mahmoud Abdel-Baset çok yoğun ilgi gördüklerini söylüyor. Saldırılardan beri Los Angeles'da bulunan Merkez, ziyaretçi akınına uğramış. Ziyaretçiler arasında, Vali Gray Davis, Los Angeles Bölge Şerifi Lee Baca ve Los Angeles Belediye Başkanı James K. Hahn da var. Ortadoğu üzerine uzmanlaşan Profesör Richard Hrair Dekmejian ise İslam hakkında bilgi edinmek için duyulan bu arzunun Amerikan halkının eksik dini bilgisinden ve 11 Eylül'ün oluşturduğu etkiden kaynaklandığını söylüyor.

Bugün Amerika'da 11 Eylül'le birlikte yoğunlaşan ilgi, genişleyerek devam etmektedir. İlerleyen sayfalarda İslam'ın Amerika'daki yükselişine birlikte tanıklık edeceğiz. Tüm bunları incelerken mutlaka akılda tutulması gereken temel bir gerçeği ise tekrar hatırlatalım: Hak dinin insanlar arasında yayılacak olması Allah'ın iman edenlere bir müjdesi ve vaadidir. Yaşadığımız olayların da bize gösterdiği gibi, Allah'ın izni ile, bu vaadin gerçekleşmesi çok yakındır. Bu nedenle içinde yaşadığımız dönem son derece önemli ve insanlığın büyük değişimlere tanıklık edeceği bir dönemdir. İman edenlere düşen sorumluluk, bu dönemin değerini bilmek ve insanların hak dine yönelmeye başladığı bu günlerde, onlara İslam hakkında en doğru ve en güzel bilgiyi sunmak, arayışlarına en tatmin edici şekilde cevap vermek ve İslam'ı en güzel biçimde temsil etmek için gayret etmektir. Aşağıdaki ayette de belirtildiği gibi bu, Allah'ın müminlere emrettiği önemli bir yükümlülüktür:

**Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel öğütle çağır ve onlarla en güzel bir biçimde mücadele et. Şüphesiz senin Rabbin yolundan sapanı bilendir ve hidayete ereni de bilendir. (Nahl Suresi, 125)**

## Amerika'daki Müslümanlar

Yapılan araştırmalar bugün Amerika'da ortalama 6-7 milyon Müslüman bulunduğunu göstermektedir. Bu da Müslümanların sayısının bazı Hıristiyan mezheplerinin takipçilerinin sayısından daha fazla, Yahudilerin sayısı ile de eşit olduğunu göstermektedir. 2000 yılı içerisinde Amerika'nın önde gelen üniversiteleri ve İslami kuruluşları tarafından yapılan bir araştırma ise Müslümanların sayısının hızla arttığını ve İslam'ın Amerika'da gün geçtikçe güçlendiğini ortaya koymaktadır.

*Mosque Study Project* (Cami Araştırma Projesi) adı altında yapılan bu araştırmanın ana temasını Amerika'daki camiler oluşturmaktadır. Çünkü camiler Amerika'daki Müslüman toplulukla ilgili yapılacak istastistiki çalışmalarda oldukça önemli bir yer tutmaktadır. Amerika'da camiler yalnızca bir ibadethane değil, aynı zamanda Müslümanların bir araya geldikleri, sohbet ettikleri, İslam'ı yaymak için kültürel faaliyetler yürüttükleri mekanlardır. Her cami mutlaka İslam'ı tanıtmak ve yaymak için basınla ilişki kurmak, bölgesindeki siyasetçilerle görüşmek ve okulları ziyaret etmek gibi faaliyetlerde bulunmaktadır. Bu nedenle de camiler üzerine yapılan bir çalışma Amerika'daki Müslümanların durumu ile ilgili aydınlatıcı ve doğru bilgi edinmenin önemli araçlarından birisidir.

Bu araştırmaya göre, Amerika genelinde 1209 cami bulunmaktadır ve bu camilerin büyük bir çoğunluğu son zamanlarda inşa edilmiştir. Amerika'daki mevcut camilerin %30'unun inşaatı 90'lı yıllarda başlamıştır, %32'si ise 80'li yıllarda inşa edilmiştir. Ayrı bir istatistik vermek gerekirse, 1994 yılında Amerika'daki toplam cami sayısı 962'dir, 2000 yılına gelindiğinde bu rakamda %25'lik bir artış olmuştur.

Bu veriler Müslümanların sayısındaki artış ile doğal bir paralellik göstermektedir. Örneğin 1994 yılında yapılan tespitlere göre ibadet için camilere gelen Müslüman sayısı 500 bin iken, bu rakam 2000 yılında iki milyona yükselmiştir. Bu da %300 oranında bir artış anlamına gelmektedir. Üstelik bu rakamın önemli bir kısmını sonradan İslam'ı kabul edenler oluşturmaktadır. Yine aynı araştırma camilere gelenlerin ortalama %30'unun sonradan İslam'ı seçenler olduğunu göstermektedir. Bu verilere göre Amerika'da yılda ortalama 20 bin kişi İslam'ı kabul etmektedir.[34]

Yukarıda verilen bu rakamlar 11 Eylül saldırılarından önce açıklanan bir araştırmanın sonucudur ve bu araştırma 2000 yılı verilerine dayanmaktadır. 2001 yılında özellikle de Eylül ayı sonrasında ise bu rakamlar katlanarak artmıştır.

İslam'ın Amerika'daki bu hızlı yükselişi, Amerikan ordusunun internet sitesinde yayınlanan 'Islam is Growing in America' (İslam Amerika'da Büyüyor) başlıklı haberde de şu şekilde yer almıştır:

Müslümanlar, İslam dinine inanan insanlar, Birleşik Devletler'de her yerde karşınıza çıkabilir. Sizin doktorunuz veya taksi şöförünüz olabilirler. Restoranlarda size yemek sunabilir veya hukuk danışmanınız olabilirler. Ve gittikçe artarak, sizinle aynı makamda, aynı pozisyonda ve hatta aynı savaş uçağında olabilirler. Amerika Birleşik Devletleri'nde İslam en hızlı yükselen dindir.[35]

*The New York Times* gazetesinde yayınlanan 'Islam Attracts Converts by the Thousands' (Binlerce Kişi İslam'a Dönüyor) başlıklı haberde ise, sonradan Müslüman olan kişilerle yapılan röportajlara yer verilmiş ve İslam'ın Amerika'da hızla yükselmesi şu şekilde değerlendirilmiştir:

6 milyon takipçisi ile İslam, Birleşik Devletler'de göçlerin, yüksek doğum oranlarının ve İslam'ı seçenlerin sayısının artması sayesinde en hızlı yükselen din olarak adlandırılıyor. Konunun uzmanları tarafından yılda yaklaşık 25 bin kişinin İslam'a döndüğü tahmini yapılmakta. Bazı uzmanlar ise bu sayının 11 Eylül olayları sonrasında dört kat daha arttığını belirtiyorlar.[36]

Ünlü *ABC News* haber kanalında verilen, 'Islam: Rising Tide in America' (İslam: Amerika'da Yükselen Akım) başlıklı haberde ise sosyologların, 15 yıl içerisinde ABD'deki Müslümanların sayısının Yahudilerin sayısını geçeceği yönündeki tahmini aktarılmıştır.

İslam'ın gün geçtikçe güçlenmesi Amerika'da yaşayan Müslümanların zaman içinde daha iyi imkanlara sahip olmalarını da sağladı. Bu büyüme ve gelişmenin en dikkat çektiği yerlerden birisi ise Michigan Eyaleti'nin Dearborn şehri idi. *The Detroit News* gazetesi özellikle Dearborn'daki İslami gelişimi konu aldığı haberinde, şehirde sayısı gittikçe artan camilere değinmişti. Ancak habere göre burada İslam'ın güçleniyor olmasının tek işareti camilerin artması değildi. Restoranlarda, alış veriş merkezlerinde ve hastanelerde de Müslümanların sayısının artmasının etkileri görülüyordu. İlk defa Michigan'da bir McDonalds restoranında İslami kurallara göre kesilmiş etten yapılan yiyecekler satılmaya başlamıştı. Dearborn'un önemli süpermarketleri de helal et satışını başlatmış, Oakwood Hastanesi ise Müslüman hastaları için özel yemek servisleri

ayarlamıştı. Ayrıca Ramazan ayı boyunca hastanedeki kafeteryanın hizmet saatleri de Müslümanlara uygun olacak şekilde düzenlenmişti.[38]

Tıpkı Dearborn gibi Chicago da Müslümanların hızla güçlendikleri bölgelerden birisidir. Üstelik Chicago'daki Müslüman toplumu eğitim ve refah seviyesinin yüksekliği ile de dikkat çekmektedir. 90'lı yıllarda yapılan bir araştırma, Müslüman toplumun %16'sının tıp doktoru, %33'ünün mühendis, %44'ünün doktora mezunu, %84'ünün en az üniversite ve sadece %2'sinin lise altı okullardan mezun olduğunu göstermiştir. Ayrıca Müslümanların Chicago'ya çeşitli katkıları da bulunmaktadır. Chicago'nun en ünlü iki gökdeleninin (John Hancock Center ve Sears Towers) mimarı Fazlur Rahman isimli bir Müslümandır. Hemen her hastanede Müslüman bir doktor bulunmaktadır. Aynı şekilde mühendislik ve elektronik üzerine iş yapan firmaların bünyesinde de en az bir Müslüman çalışmaktadır.

## Amerikan Devlet Adamları ve Siyasetçilerinin İslam'a Olan İlgisi

Amerikan halkının İslam'a duyduğu ilgi, yöneticilerinin ilgisi ile doğru orantılıdır. Çoğu zaman devlet adamlarının ve siyasetçilerin İslam'ı öven, İslam hakkında doğru bilgi edinmeyi teşvik eden demeçleri halkın da İslam'a yönelişinde olumlu bir etki yapmaktadır.

Amerika uluslararası ilişkileri gereği sık sık Müslüman ülkelerle yakın ilişkiler içerisine girmektedir. Kimi zaman da çeşitli Müslüman ülkelerle arasında anlaşmazlıklar yaşamaktadır. Bu nedenle İslam ve Müslümanlar hakkında çeşitli bilgiler Amerikan kamuoyunda zaman zaman tartışılagelmiştir. Ancak 11 Eylül, bu anlamda Amerikan tarihinde bir dönüm noktası olarak kabul edilebilir. Bu trajik olayla birlikte İslam, Amerika'da hiçbir dönemde olmadığı kadar çok tartışılmış, konuşulmuş ve incelenmiştir. Bunda olayın büyüklüğü kadar, Müslümanların zaman içerisinde Amerika'da kazandıkları gücün de payı bulunmaktadır.

Amerika'da yaşayan Müslümanlar ilk defa 1990'lı yılların başında George Bush'un iktidarı döneminde Amerikan siyasetinde önem kazanmaya başlamıştır. George Bush'u takiben Başkan seçilen Bill Clinton'ın döneminde ise ilk defa Beyaz Saray ile Amerikan Müslüman toplumu arasında doğrudan bir ilişki kurulmuştur. George W. Bush yönetimi ise, şu ana kadarki yönetimler arasında Amerikan Müslümanları ile en yakın ilişki içinde olanıdır. Ünlü Ortadoğu uzmanı Daniel Pipes, bu durumu şöyle dile getirmektedir:

11 Eylül'den beri Başkan ve ekibi son yaşanan trajedide İslam'ın payının olup olmadığını kamuoyuna anlatmaya kendilerini adadılar. Şimdi İslam, Amerikan devlet adamlarının, siyasetçilerinin ve diplomatlarının hakkında en çok konuştukları kavram oldu.

Daniel Pipes'a göre her ne kadar şu anki gündem yeni de olsa, Amerikan yönetiminin İslam'a ilgisi yeni değildir. Bugün yapılan açıklamalar ve üzerinde durulan noktalar, geçtiğimiz on yıl içerisinde belirlenmiş bir siyasetin ürünüdür. Ve bu siyasetin

dört temel noktası vardır: **"Medeniyetler çatışması diye bir şey yoktur. Terör İslami değildir. İslam, Amerikan değerleri ve yaşam stili ile çelişmez. Amerikalılar İslam'ı sevmeyi öğrenmelidir."**

Pipes'ın özetlediği bu yaklaşım, Beyaz Saray'ın İslam'a bakış açısını göstermesi açısından çok önemlidir. Görüldüğü gibi bu siyaset İslam'a karşı olumsuz bir bakış açısı içermediği gibi, Amerikan halkı ile İslam'ı daha da birbirine yakınlaştıracak bir çizgidedir. Bu, dünya tarihinde önemli değişimlere neden olabilecek, toplumların yapısını ve toplumlar arası ilişkileri temelden değiştirebilecek bir yaklaşımdır.

## Amerikan Yönetimi: "İslam'da Terör Yoktur"

Bazı yorumcular Amerika'nın bu politikasının birtakım örtülü amaçlar içerdiğini ve yalnızca İslam dünyasını kendi tarafına çekebilmek için göstermelik bir uygulama olduğunu öne süreceklerdir. Elbette bu bakış açısının da doğruluk payı olabilir, Amerika elbette kendi ulusal çıkarları için böyle bir siyaseti tercih etmektedir. Ama açık bir gerçek daha vardır; gerekçesi her ne olursa olsun, bu politika İslam'ın daha çok kişi tarafından öğrenilmesinde ve Batı dünyasında İslam hakkında oluşmuş yanlış kanaatin ortadan kaldırılmasında önemli bir araç olacaktır. Nitekim bunun işaretleri şimdiden görülmeye başlanmıştır.

Herşeyden önce Samuel Huntington'ın 1993 yılında ortaya attığı, Batı ve İslam dünyası arasında bir çatışmayı öngören 'medeniyetler çatışması' savı Amerikan yönetimi tarafından hiçbir zaman kabul görmemiştir. Bu önemli bir aşamadır. Huntington'ın iddiasına en baştan set çeken Beyaz Saray, sonradan bazı Müslümanlarla kendisini karşı karşıya getiren pek çok olayda, tepkisinin hiçbir zaman İslam dünyasına veya İslami değerlere yönelik olmadığını da önemle vurgulamıştır.

Kendini Müslüman olarak isimlendiren, ancak İslam ahlakı ile hiçbir alakası olmayan bazı çevrelerin saldırgan tutumları karşısında Amerika asla İslam'ı hedef almamış, tam tersine İslam'da asla terörün yerinin olmadığının altını çizmiştir. Bu, Clinton ve Bush dönemlerinde aynı şekilde devam etmiştir. Örneğin Clinton 1994 yılında yaptığı Endonezya gezisinde, İslam ile terörün asla birbirleri ile bağdaştırılmaması gerektiğini şöyle açıklamıştır:

Ortadoğu kaynaklı terör örgütleri ile sorunlarımız olduğu açık. Ancak bu kesinlikle İslam'la bağlantılı, dinle bağlantılı, kültürle bağlantılı bir şey değil.

Clinton döneminde Dışişleri Bakanlığı tarafından terörle mücadele konusunda hazırlanan bir raporda ise ABD'nin İslam ile terörü birbirinden kesin çizgilerle ayırdığı şu şekilde aktarılmaktadır:

Bazı Müslümanlar, Amerika'nın zaman zaman İslam'ı terör ile bağdaştırdığını düşünmektedirler. ABD hükümetinin politikası bu değildir. **İslam ve Batı arasında herhangi bir çatışma yoktur.** Nüfusunun büyük çoğunluğunu Müslümanların oluşturduğu bazı ülkelerle politik görüş ayrılıklarımız olsa dahi, Amerikalılar ve Müslümanlar barış, adalet, ekonomik güvenlik ve iyi yönetim gibi temel konularda ortak

değerlere sahiptirler. **Terör, İslam da dahil olmak üzere hiçbir dine ait değildir.** Müslüman olduklarını iddia eden birkaç radikalin işledikleri vahşetten yalnızca kendileri sorumludur

Aynı görüş devlet kademesinde bulunan farklı isimler tarafından da çeşitli defalar belirtilmiştir. Dışişleri Bakanlığı yetkilisi John Beryle ise Taşkent'te yaptığı bir konuşmasında Amerikan hükümetinin İslam'a bakış açısını şöyle dile getirmiştir:

**Birleşik Devletler terörle mücadele ediyor ve radikalizmi kesinlikle reddediyor, ancak biz İslam'a derin bir saygı duyuyoruz.** Bu ayrımı özellikle belirtme ihtiyacı hissediyorum, çünkü pek çok insan her ikisini de aynı safta değerlendirmek gibi bir hataya düşüyor. Bazı kimseler Birleşik Devletler'in İslam'a karşı olduğunu ve Soğuk Savaşın ardından bir medeniyetler çatışması yaşanacağını sanıyor. Bazıları da, buna benim ülkemde yaşayan insanlar da dahil olmak üzere, terörün bir şekilde İslam'la bir ilişkisi olduğunu düşünüyorlar. Hepsi yanılıyor. Anlamanızı istediğim ayrım şu: Birleşik Devletler teröre başvuran her gruba karşıdır. Ancak Birleşik Devletler hiçbir dine karşı değildir. Biz dostlarımızı düşmanlarımızdan inançlarına göre değil, icraatlarına göre ayırırız. **Amerikalılar İslam'ın dünyanın en büyük dinlerinden biri olduğunun farkındalar.** İslam her kıtaya yayılmış durumda. **Bizler, Batılılar, İslam'ın bizim medeniyetimizi etkileyen ve zenginleştiren tarihi bir medeniyet olduğunun bilincindeyiz.** İslam İspanya'nın fethi ile birlikte bize hem hoşgörü geleneğini öğretmiş hem de bilimsel, sanatsal ve kültürel alanda zenginlik katmıştır.

Sözlerine Kuran'dan Bakara Suresi'nin 62. ayetini ve Maide Suresi'nin 69. ayetini okuyarak devam eden Beryle, konuşmasını şöyle tamamlamıştır:

**... Gerçek şu ki, iman eden Yahudiler, Sabiiler ve Hıristiyanlardan Allah'a, ahiret gününe inanan ve salih amellerde bulunanlar, onlar için korku yoktur, onlar mahzun da olmayacaklardır.** (Maide Suresi, 69). Bunlar hoşgörü sözleri. İslam'ın temelinde hoşgörünün olduğunu gösteren, **İslam'ın hoşgörü için temel bir araç olduğunu anlatan ve radikalizmin İslam'da hiçbir şekilde yerinin olmadığını ispatlayan sözler.** Son birkaç on yılda dünyanın başka yerlerinde de ABD'de olduğu kadar çok insan İslam'a dönüş yapıyor mudur merak ediyorum. **Birleşik Devletler'de İslam gittikçe yayılıyor, daha iyi tanınıyor ve daha etkili hale geliyor.** Beş yıldır Ramazan Bayramı Beyaz Saray'da da kutlanıyor. Benzer bir gelenek birkaç yıl önce Pentagon'da da başladı ve bu yıl ilk defa Amerikan ordusunda Müslüman din adamları görev aldılar. Dışişleri Bakanı Madeliene Albright bu yıl ikinci defa Bakanlıkta iftar yemeği veriyor. Benzer gelişmeler tüm Amerika genelinde yaşanıyor ve Amerikalı Müslümanlar gün geçtikçe Amerika mozaiğinin önemli ve saygıdeğer bir parçası haline geliyorlar. Ve son olarak Kuran'dan bir ayetle konuşmamı tamamlamak istiyorum, Bakara Suresi 256. ayet; **'Dinde zorlama yoktur.'**

Amerikan yönetiminin bu söylemi 11 Eylül olayları sonrasında da değişmemiştir. Saldırılardan birkaç gün sonra Washington'daki İslam Merkezini ziyaret eden Başkan

Bush konuşması boyunca İslam ile terörün bir arada anılamayacağını, çünkü İslam'ın barış dini olduğunu vurgulamıştır:

**Terörün İslam'da yeri yoktur.** İslam böyle bir din değildir. **İslam barış dinidir.** Bu teröristler barışı temsil etmiyorlar. Onlar savaşı ve kötülüğü temsil ediyorlar. İslam'ı düşündüğümüz zaman, dünya genelinde bir milyar insanın tabi olduğu bir dini düşünüyoruz. Milyonlarca insan bu din ile huzur ve tatmin buluyor. Ve her ırktan insanın bir arada kardeşler olarak yaşamasını sağlıyor. Amerika'da da vatandaşlarımız arasında milyonlarca Müslüman var ve onların bu ülkeye büyük katkıları oluyor. Bu ülkede Müslüman doktorlar, avukatlar, hukuk profesörleri, ordu mensupları, yatırımcılar, dükkan sahipleri, anneler ve babalar var. Ve onlar saygı görmeyi hak ediyorlar.

Bu ve benzeri sözler 11 Eylül'den beri üst düzey yetkililer tarafından defalarca tekrar edildi. Örneğin Beyaz Saray Basın Sözcüsü, Ari Fleischer kendisine yöneltilen, bu saldırıların İslam ve Hıristiyanlık arasında bir medeniyet çatışmasına neden olup olmayacağı yönündeki soruya şöyle cevap vermekteydi: "Bu saldırının İslam'la hiçbir ilgisi yoktur. Bu saldırı İslam'ın yanlış yorumlanmasıdır."

## Amerikan Devlet Adamları İslam'ı Övüyor

Amerikan devlet adamlarının İslam ile terör arasında herhangi bir bağ olmadığının farkında olmaları, İslam'ın nasıl bir din olduğunu tanımalarının bir sonucudur. Bu kişiler İslam'ı tanıdıkça doğal olarak İslam'a hayranlık duymakta ve bu duygularını konuşmalarında sık sık dile getirmektedirler. Bu, özellikle son üç yönetim döneminde dikkat çekici bir hal almıştır. Böylece Soğuk Savaş sonrasında birtakım teorisyenler tarafından ortaya atılan, 'ABD'nin yeni hedefi İslam olacak' iddiası da geçersiz hale gelmiştir.

Ancak burada önemle vurgulanması gereken bir nokta vardır: ABD'nin ulusal çıkarları doğrultusunda, Müslüman dünyasına yönelik aldığı bazı siyasi kararlar, uluslararası politika ve stratejiler ışığında incelenmeli, bu kararlar ile Amerikan yöneticilerinin ve halkının İslam'a duydukları ilgi karıştırılmamalıdır. Konunun bu kitapta ele alınan yönü, Amerikan devlet adamlarının ve halkının son yıllarda İslam'a yakınlaşmaları, İslam'ın Amerika'da sürekli gündemde olan bir konu haline gelmesi ve bunların bir sonucu olarak Amerika'da İslam'ın hızla yükseliyor olmasıdır. Kuşkusuz bu, çok olağanüstü ve tarihi bir gelişmedir. Ve bu açıdan düşünüldüğünde bütün Müslümanların şevkini, neşesini ve heyecanını artıracak bir durumdur.

Daha önce de belirttiğimiz gibi Amerikalı Müslümanlarla yönetim arasındaki yakınlaşma, 90'lı yıllarda başlamış ve Clinton döneminde yoğunluk kazanmıştır. Konuşmalarında İslam'ı ve Kuran ahlakını övmeye başlayan Clinton, İslami bayramlarda Beyaz Saray'da verdiği davetlerle de bir ilke imza atmıştır. Amerikan üst yönetiminin Müslümanlar için iftar yemeği davetleri düzenlemesi de ilk defa Clinton döneminde gerçekleşmiş ve daha sonra bir gelenek halini almıştır. Clinton'ın İslam ahlakından bahsederken önemle üzerinde durduğu konulardan birisi, İslam'ın ahlaki değerlerinin

Batının ahlaki değerleri ile örtüşmesidir. "Aileye, topluma, inanca ve iyiliğe olan bağlılık gibi (İslami) değerler Batının idealleri ile uyum içerisindedir"[47] sözleri ile bu konudaki düşüncelerini aktaran Clinton, bir başka konuşmasında ise şunları dile getirmektedir:

Amerika'da İslam'ı memnuniyetle karşılıyoruz. İnsanlara aile kavramına değer vermeyi, merhametli olmayı ve kişinin kendisini kontrol altında tutmasını öğreten değerleri ile İslam ülkemizi zenginleştirmektedir.[48]

Bir başka konuşmasında ise Clinton Amerika için İslam'ın son derece değerli olduğunu şu sözlerle anlatmaktadır:

Amerika, aileye bağlılık, ihtiyaç içinde olanlara merhamet edilmesi, farklılıklara saygı gösterilmesi gibi İslami değerler ile daha da güçleniyor.[49]

Beyaz Saray'da Müslümanları kabul etme geleneğini başlatan Hillary Clinton ise, Müslümanlara verdiği bir bayram daveti esnasında, İslam'ın hayranlık duyduğu yönlerini şu şekilde belirtmekteydi:

Aile ve toplum sevgisi, karşılıklı saygı, eğitime değer verilmesi ve hepsinden önemlisi barış içinde yaşamak için gösterilen gayret... Bu değerler hem bireyler olarak bizleri hem de millet olarak Birleşik Devletleri güçlendiren değerlerdir.[50]

Dönemin Dışişleri Bakanı Madeleine Albright ise, *State Magazine* dergisinde yayınlanan 'Learning More About Islam' (İslam Hakkında Daha Çok Öğrenmek) başlıklı yazısında çok önemli bir noktaya işaret etmiş ve Amerikan halkının İslam'ı öğrenmesi gerektiğini bildirmiştir.[51] Albright'ın konuya verdiği önem, bakanlık yetkililerinin bu konuda özel çalışmalar yapmalarını sağlamıştır. Bakanlık tarafından hazırlanan bir raporda halkın İslam hakkında bilinçlendirilmesinde hangi araçların kullanılacağı ise şu şekilde aktarılmıştır: "... Eğitim, bireyden bireye bilgi alışverişi, kitle iletişim araçlarının bu konuda bilgilendirici haberler yayınlaması ve film endüstrisinin de tabloyu doğru olarak halka aktarması."

Amerikan yönetiminin halka İslam'ın doğru öğretilmesi gerektiği yönündeki tespiti son derece önemlidir. Kitabın ilerleyen sayfalarında da göreceğiniz gibi, özellikle 11 Eylül'den sonra buna hız verilmiş, gazeteler, televizyonlar ve diğer kitle iletişim araçlarında İslam'ı tanıtan haberler, programlar ve araştırmalar yer almıştır.

Başkan Bush'un Müslümanlarla yakınlaşması ise seçim kampanyası döneminde başlamıştır. Kendisinin de dindar olduğu bilinen George Bush, kampanyası boyunca Amerikalı Müslümanların büyük kısmından destek almıştır. Bu nedenle Müslüman topluluklar ile hep diyalog içinde olmuştur. 11 Eylül saldırısı ise, Bush'un Müslümanlara duyduğu bu yakınlığı daha sık vurgulamasına, vatandaşlarına İslam'ı doğru algılayıp Müslümanlarla iyi ilişkiler kurmaları için sık sık hatırlatmalarda bulunmasına vesile olmuştur. Bush'un İslam'ı öven konuşmalarından birisi şöyledir:

İslam Kuran'da bildirildiği gibi tek bir Allah'a ibadet etmeyi emreden kutsal bir dindir. İnsanlara sadakanın, merhametin ve barışın önemini öğretir. Sayıları milyonları bulan Müslümanlarla, bugün Amerika'da İslam en hızlı büyüyen dinlerden birisidir...

Kuran'da şöyle buyrulur: **'İyilik yüzünüzü doğuya veya batıya çevirmeniz değildir. İyilik Allah'a iman etmektir.'**

## Amerikan Yönetiminin İftar Davetleri

Amerikan yönetimi ile Amerikalı Müslümanlar arasındaki yakınlaşmayı gösteren diğer önemli gelişmelerden birisi de son yıllarda Amerikan yönetimi tarafından gelenek haline getirilen iftar davetleridir. Bu davetlerin her biri Müslümanlarla Amerikan yönetimi arasında önemli bir diyalog fırsatı olmuştur. Müslümanların Beyaz Saray'da ağırlanması geleneği ilk olarak Clinton döneminde, Hillary Clinton'ın öncülüğünde, İslami bayramlar vesilesi ile başlamış, Müslümanlar bayram tebriği için Beyaz Saray'a kabul edilmişlerdir. 2001 yılında ise ilk defa Müslümanlar bir Amerikan Başkanı tarafından organize edilen iftar yemeği için Beyaz Saray'a konuk edilmişlerdir.

Amerikan Dışişleri Bakanlığında, Dışişleri Bakanının katılımıyla gerçekleştirilen iftar davetleri ise, daha önce de belirttiğimiz gibi Madeleine Albright döneminde başlatılmıştır. Müslümanlarla Amerikan halkı arasındaki ilişkinin geliştirilmesi üzerinde duran ve bunun için çeşitli projelere destek veren Albright, verdiği iftar davetlerinin de bu açıdan çok önemli olduğunu sık sık vurgulamıştır. 2000 yılının Ramazan ayında verdiği ikinci iftar davetinde Madeleine Albright bu çalışmalarını şöyle anlatmıştır:

Sizleri Dışişleri Bakanlığında ağırlıyor olmaktan büyük memnuniyet duyuyorum. Pek çoğunuzun da bildiği gibi, ilk defa geçtiğimiz yıl bir iftar yemeğinde burada biraraya gelmiştik ve umarım bu yıllarca devam eden bir gelenek haline gelir. **Ramazan ayı ve oruç, Müslümanlara Allah'ın varlığını ve Muhammed Peygamber (sav)'in mesajının gücünü bir kez daha hatırlatır...** Geçtiğimiz yıldan sonra Dışişleri Bakanlığının 'Amerika'da İslam' adlı bir internet sitesini hizmete açtığını söylemekten gurur duyuyorum. Bu sitenin amacı, **İslam'ın Amerika'nın günlük hayatında etkili bir pozitif güç haline geldiğinin** ve Amerikalı Müslümanların güvenlik, ekonomi ve vatanımızın özgürlüğü gibi konularda gün geçtikçe daha büyük rol oynamaya başladıklarının halkımız tarafından öğrenilmesini sağlamaktır... Aynı şekilde Müslüman topluluklarla başlattığımız bireysel ve uluslararası programlar da hayati bir önem taşımaktadır. Bu girişimler, seçkin Müslümanların ülkemize gelip fikir alışverişlerinde bulunmalarını teşvik edecektir... Bu arada genç Amerikalı Müslümanların Bakanlığımızın çalışmalarına katılıp, yeteneklerinden bizleri de faydalandırmalarını ısrarla teşvik ediyoruz... Bununla birlikte Dışişleri Bakanlığında ve diğer devlet dairelerinde çalışanların İslami kuralları ve gelenekleri öğrenmeleri için özel eğitim programları düzenliyoruz. Geçtiğimiz bir iki yıl boyunca, doğru cevabı bulabilmek için önemli girişimlerde bulunduk. Bir diyalogu başlattık ve genişlettik. Ama hala yapılması gereken çok şey var. **Amerikalı Müslümanların, Amerikan politikasını yönlendirenlerle ilişkiye geçmeleri hayati önem taşıyor. Dahası onların bu politikayı belirleyen kişiler haline gelmeleri gerekiyor.**

Görüldüğü gibi Amerikan Dışişleri Bakanlığı, Müslüman toplumu ile Amerikan halkı ve yönetimi arasında bir nevi köprü vazifesi görmüş ve İslam'a duyulan ilginin artmasında öncü rol oynamıştır. Bu konuşma İslam'ın Amerika'da ne derece etkin bir pozisyona geldiğini göstermesi açısından da dikkat çekicidir. Bundan on yıl öncesinde Amerikalı Müslümanlar, kendi içlerine kapalı bir sosyal yaşam sürerken, üstelik günlük hayatlarında pek çok zorlukla karşılaşırken, şimdi artık Amerika'nın Dışişleri Bakanı tarafından Amerikan politikasını yönlendiren kişiler olmaya davet edilmektedirler.

Albright döneminde başlatılan iftar davetleri, kendisinden sonra makamını devralan Colin Powell tarafından da devam ettirilmiştir. 29 Kasım 2001 tarihinde Bakanlıkta verilen iftar yemeğinde kısa bir konuşma yapan Powell, temel olarak şu noktalar üzerinde durmuştur:

Ramazan ayı Müslümanların dua edip oruç tuttukları bir aydır. Bu yıl aynı zamanda tüm Amerikalıların da derin düşüncelere daldıkları bir dönem oldu. 11 Eylül trajedisinin üzerinden henüz üç aydan kısa bir süre geçti ve hepimiz hayatımızı bir kez daha gözden geçiriyor ve ailemize, toplumumuza ve inançlarımıza olan bağlılığımızı bir kez daha güçlendiriyoruz. Aslında bu yıl Ramazan ayı, Müslüman olmayan pek çok Amerikalının da bu zamanın hayatlarındaki önemli bir süreç olduğunu fark ettikleri bir dönem oldu. Ancak halen bazı çevrelerin İslam'la ilgili akıllarında sorular var ve bu durum Müslüman olanların biz Müslüman olmayanlara pek çok şey anlatabilecekleri bir imkan. **Umarım hepiniz ülke çapında, Müslüman olmayanlara dininizi daha çok anlatmak, sizlerden bir şeyler öğrenmek isteyen bizlere yardımcı olmak için bunu bir fırsat olarak görürsünüz.** Aynı masada oturduğum kişilerden Hıristiyanlara ve Yahudilere nasıl ulaştığınızı, onlara hepimizi rahmet sahibi Allah'ın yarattığını ve birbirimizi sevmemizin Allah'ın bize bir emri olduğunu anlattığınızı gösteren harika anılar dinledim. Masada ayırımcılıkla ilgili konuştuğumuz konulardan çok etkilendim. Bu beni derinden etkiledi, çünkü ben de bir azınlık mensubuyum. Geçmişimi asla unutmayacağım... Ve bu akşam burada konuştuğumuz konulara her zaman hassasiyet göstereceğim.

Müslümanlara verdiği iftar yemekleri ile dikkat çeken bir diğer yönetim birimi de Savunma Bakanlığıdır. Savunma Bakanlığında resmi olarak iftar davetleri verilmesi geleneği 1998 yılında başlamıştır. Genellikle Savunma Bakanı yardımcısı tarafından düzenlenen bu iftarlara, bakanlıkta ve Amerikan ordusunda görev yapan Müslümanlar katılmaktadır. 1999 yılında düzenlenen iftar yemeğinde dönemin Savunma Bakanı Yardımcısı John Hamre şunları söylemişti:

Bu gece buraya davet edildiğim için gurur duyuyorum. Bundan bir yıl önce, burada Savunma Bakanlığında bir iftar yemeğinde daha biraraya gelmiştik. Beni ikinci defa böyle bir organizasyona davet etmiş olmanız bana şeref verdi. Size minnettarım. Geçen yıl da söylediğim gibi Luther mezhebine bağlıyım ve Müslüman değilim, bu nedenle bu gecenin sizin için ne ifade ettiğini tam anlamı ile kavrayamıyor olabilirim. Ancak sizin için ne kadar önemli olduğunu anlıyorum, çünkü **ben de dindar bir insanım. Bütün**

**bir gün boyunca kendinizi Allah'a adamanızın ve sürekli Allah'ı anmanızın ne kadar büyük bir his olduğunu anlıyorum...** Ben anayasamızdaki değerlerin tüm dinlerin ortak değerlerini savunduğuna inanırım. Anayasada geçen hiçbir söz yoktur ki Müslümanlara ters gelsin. Aslında bu ideal (farklı dinlerden ve milletlerden herkesin ABD'de bir arada yaşayabileceği) Kuran'da da yeri olan bir şeydir: **'Ey insanlar, gerçekten, biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler (şeklinde) kıldık. Şüphesiz, Allah katında sizin en üstün (kerim) olanınız, (ırk ya da soyca değil) takvaca en ileride olanınızdır. Şüphesiz Allah, bilendir, haber alandır.'** (Hucurat Suresi, 13)

Hamre'nin konuşması, hem kendisinin de dindar olduğunu vurgulaması, hem Müslümanlara karşı gösterdiği yakınlık ve sevgi, hem de konuşmasında Kuran'dan ayet kullanması açısından çok dikkat çekicidir. Savunma Bakanlığı tarafından verilen iftar davetinin üçüncüsü geçtiğimiz yıl, 30 Kasım 2001 günü Savunma Bakanı Yardımcısı Paul Wolfowitz'in katılımı ile gerçekleştirilmiştir. Wolfowitz konuşmasına Endonezya'da büyükelçilik yaptığı zaman öğrendiği, "Selamün aleyküm" sözleri ile başlamış ve şunları dile getirmiştir:

İnançlı Müslümanlar ibadet etmek ve Allah'a yönelmek için her biraraya geldiklerinde, inançları bir kez daha pekişir ve **asırlar boyunca İslam'ın insanlığa kazandırdığı büyük değerleri hatırlarlar.** Hz. Muhammed oruç tutan bir kişiye yemek yedirenin Allah katında büyük sevap alacağını söylemiştir. Bugün bu cömertlik duyguları ile burada toplandığımız için, aldığımız sevapların zevkini tadıyoruz. Bu hislerimizi diğerleri ile paylaştığımız için şükrediyoruz.

Beyaz Saray'da ise ilk olarak Hillary Clinton 1996 yılında Ramazan Bayramı nedeni ile Müslümanları konuk etmiş ve her davette Müslümanlara önemli mesajlar vermiştir. Ramazan ayının Müslümanlar için ne ifade ettiğini çalışanların arasında bulunan Huma Abedin isimli Müslüman bayandan bizzat gözlemleyerek öğrendiğini söyleyen Bayan Clinton, Müslümanlarla kurulacak diyaloğa özel önem verdiğini sık sık dile getirmiştir. Hatta 1999'daki kabul sırasında bunun için dua ettiğini de söylemiştir:

Müslümanların sık sık ettiğini öğrendiğim şu duayı ben de ediyorum: "Sen bize yol göstermedikçe bizim hiçbir zorluğu aşmamız mümkün olmaz. Allah'ım yalnızca senin yardımın ile biz zorlukları aşabiliriz." Allah'ın yardımı ve ülkemizde ve dünyada milyonlarca insanın çalışmaları, cesareti ve umudu ile daha güvenli, huzur ve barış dolu bir gelecek inşa edebileceğimize inanıyorum.

Hillary Clinton tarafından başlatılan bu geleneği, Beyaz Saray'daki son yılında Başkan Bill Clinton devralmış ve Ramazan Bayramı'nda Müslümanları o kabul etmişti. Kuran ayetleri okunarak başlanan toplantıda, Bill Clinton da konuşmasında Kuran'dan ayetler kullanmış ve sık sık İslam'a duyduğu ilgiyi dile getirmişti:

İmam'ın Kuran'da okuduğu bölümde, Allah'ın insanları birbirleri ile çatışmaları için değil, tanışmaları için farklı ırklarda yarattığı bildiriliyordu. Bence bu çok etkileyici. Tevrat'ta insanların yabancılara yüz çevirmemeleri, bunu yapanın Allah'ın kanunlarına

karşı geldiği anlatılır. İncil'de ise insanlara komşularına iyi davranmaları söylenir. **Ancak Kuran'da Allah'ın milletleri ve ırkları birbirlerini tanısınlar, düşüncelerini paylaşsınlar diye yaratmış olduğunun belirtilmesi bence muhteşem bir şey...** Şunu söylememe izin verin, bence dünyanın İslam'dan öğreneceği çok fazla şey var. Dünyada her dört insandan biri Müslüman. Amerikalılar üniversitelerde ve liselerde İslam'ı öğreniyorlar. **Benim de kızım lise öğrencisi iken İslam tarihi dersi almış ve Kuran'ın büyük bölümünü okumuştu. Hatta okuldan geldikten sonra bizleri de bu konuda eğitiyor ve bize sorular soruyordu.** Sizlerden bir kez daha bu ülke insanlarının sizin dininizi, ibadetlerinizi, geleneklerinizi daha iyi anlamaları için kendinizi, dininizin değerlerini ve insanlığa sağladığı katkıları onlara anlatmanızı rica ediyorum. Kuran'da insanlara, kendilerine nasıl davranılmasını istiyorlarsa başkalarına da öyle davranmaları gerektiği bildirilmiştir. Ve kendimiz için istemediğimiz bir şeyi başkaları için de istememememiz ve barış için çaba göstermemiz....

Başkan Bush döneminde ise bugüne kadar hiç olmayan bir şey yaşandı ve Amerikan tarihinde ilk defa Başkan tarafından bir iftar daveti düzenlendi. Bush'un düzenlediği iftar yemeğine, Müslüman ülkelerin büyükelçileri ve Müslüman organizasyonların başkanları katıldı. Başkan'ın davette yaptığı konuşma yine, İslam'ı öven, farklı inançları diyaloğa ve uzlaşmaya davet eden nitelikteydi:

Ramazan ayı iman eden Müslümanların dua edip oruç tuttukları bir aydır. Bu gece Allah'ın büyüklüğünü ve bizlere barış içinde yaşayıp komşularımıza yardım etmemizi emrettiğini bir kez daha anıyoruz. Bütün dünya bu dinden (İslam) ve başarılarından faydalanmaya devam ediyor. Ramazan ayı ve önümüzdeki tatil dönemi, farklı dinlerden insanların birbirlerinden bir şeyler öğrenmesi için iyi bir fırsat olacaktır. Ve daha çok öğrendikçe, ne kadar çok ortak noktamız ve inancımız olduğunu keşfedeceğiz. Bizler ailelerimize değer veriyor, çocuklarımızı seviyor ve koruyoruz. Allah'ın adaletine güveniyor ve insanların ahlaki sorumlulukları olduğuna inanıyoruz. Ve gelecekten hepimiz barış bekliyoruz. Ortak olan çok yönümüz ve birbirimizden öğreneceğimiz çok şeyimiz var.

Tüm bu iftar yemekleri ve bu yemeklerde verilen demeçler, Müslümanlarla Amerikan yönetimi arasındaki ilişki açısından son derece önemlidir ve Müslümanların Amerikan toplumu ve kültürü üzerinde etkinlik kazanmaya başladığının bir göstergesidir. Amerika'nın Müslümanlarla ilişkisi bu davetler ve çeşitli görüşmelerle sınırlı kalmamaktadır. Müslümanlar artık Amerika'nın ayrılmaz bir parçası haline gelmiştir ve sosyal yaşamın her alanında aktif olarak yer almaktadırlar. Bunun en anlamlı örneklerinden birisini de Amerikan ordusunda görev yapmakta olan Müslümanlar oluşturmaktadır.

## Amerikan Ordusundaki Müslümanlar

Amerikan ordusu, Müslümanların gün geçtikçe sayısının arttığı ve varlıklarını kabul ettirdikleri kurumlardan birisidir. 1990'ların başında 2500 Müslümanın görev yaptığı Amerikan ordusunda, bugün yaklaşık 15-20 bin Müslümanın görev yaptığı

bilinmektedir.[61] Bu sayının hızla artışında etkin olan iki faktörden birisi, Amerika genelinde de Müslüman nüfusun sayısında görülen artıştır. Diğer faktör ise, Amerikan ordusunun Müslüman ülkelerde görev yapan birliklerinde bulunan askerlerin bu görevleri sırasında İslam'dan etkilenerek din değiştirmeleridir. Bu sayının sürekli artıyor olması orduda görev yapan Müslümanların ibadetlerini rahatlıkla yerine getirebilmeleri için kendilerine çeşitli imkanlar sunulmasını sağlamıştır. Bunlardan ilki, 1993 yılında bir Müslüman din adamının, Müslüman askerlere dini konularda yardımcı olması için ordu tarafından görevlendirilmesidir. Bu, ordudaki Müslümanların varlığının resmi olarak tanındığının önemli bir göstergesidir. Amerikan ordusu askerlerinden Albay Herman Keizer 1994 yılında yaptığı bir konuşmada bu gerçeği şöyle dile getirmektedir: "Bu, son on yıl içerisinde Müslümanların silahlı kuvvetlerde sayısının gittikçe artığını göstermektedir ve Amerikan toplumunda Müslümanların sayısının artmasının doğal bir yansımasıdır... Şu an İslam Amerika'da en hızlı yükselen dindir."

Bu gelişmeyi, Müslümanlara verilen yemeklerden domuz etinin çıkarılması, Cuma günü namaz saatinde Müslüman askerlere namazlarını kılmaları için izin verilmesi, hacca gitmek isteyen Müslümanlara kolaylık sağlanması gibi Müslüman askerlerin hayatını kolaylaştıran imkanların sağlanması izlemiştir. Amerikan ordusunun Müslüman askerlerine sağladığı bu kolaylıklar 1998 yılında *The Washington Post* gazetesinde yer alan bir haberde şöyle aktarılmaktadır:

Ramazan ayında Müslümanlar gün boyunca yemek yemiyor ve bir şey içmiyorlar. Komutanlar da oruç tutan askerlerine, zaman zaman ağır fiziksel egzersizlerden onları muaf tutmak gibi, gerekli kolaylığı sağlamakla yükümlüler. Ayrıca oruçlarını bozabilsinler ve isteyenler iftardan sonra toplu kılınan namazlara katılabilsinler diye çalışma saatlerine esneklik de getiriliyor.

Görüldüğü gibi Müslümanlara Amerikan Silahlı Kuvvetleri genelinde oldukça ilgi gösterilmekte ve ihtiyaçları mümkün olduğunca karşılanmaya çalışılmaktadır. Bunun önemli nedenlerinden birisi elbette Amerikan halkının dindar yönüdür. Pek çok Amerikalının Allah'a olan inancı, özellikle İslami değerleri öğrendikten sonra, Müslümanlara karşı saygılı ve hoşgörülü bir tavır sergilemesini sağlamaktadır. Bunun güzel örneklerinden birisi eski Savunma Bakan Yardımcısı John Hamre'nin yaptığı konuşmada da görülmektedir:

Sanırım **Müslümanlar ve Hıristiyanlar olarak bizler, tek bir Allah'ın hakimiyeti altında yaşamanın ne demek olduğunu çok iyi biliyoruz...** Bizler ortak bir inanca sahibiz ve kardeşiz. Kimi zaman insanlar için hangi elbisenin moda olduğu, en son model arabaların neler olduğu gibi maddi kavramlar dışında hiçbir değerin kalmadığı günümüz Amerikasında, **sizin gibi Allah'a karşı sorumluluklarını yerine getiren, zekat veren, bağışta bulunan daha geniş bir ufka sahip insanlarla olmak çok güzel.** Bu harika bir şey. Siz yanında bulunulmaktan çok zevk alınacak insanlarsınız.

## Amerikan Medyasında İslam

Günümüzde medya, kamuoyunun yönlendirilmesinde en etkili faktörlerden birisidir. Medyanın yönlendirmesi ile toplum ya bir konuya sempati duymakta ve onu benimsemekte, ya da konuya antipati duymakta ve karşı harekete geçmektedir. Amerikan halkının İslam'ı öğrenmesinde ve benimsemesinde ise medyanın önemli bir rolü olmuştur.

Yakın geçmişe kadar İslam, Amerikan medyasının belli kesimlerinde genellikle olumsuz tanıtımlarla yer almış, halkın zihninde İslam'ın yalnızca Arap toplumlarına ait bir din olduğu kanaati oluşturulmaya çalışılmış, Araplar hakkında ise olumsuz bir tablo çizilmişti. Ancak yanlış bilgilerle ve ön yargılı bir bakışla hazırlanan bu haberler toplum üzerinde beklenenin tam tersi bir etki yapmış, kamuoyunun İslam'dan uzaklaşması beklenirken aksine İslam, Amerika'da en hızlı büyüyen din haline gelmiştir. Bu haberler İslam'ı ve Müslümanları Amerikan halkının hayatına sokmuştur. Böylece İslam'ı bilmeyen pek çok insan İslam'dan haberdar olmuş ve İslam'a ilgi duymaya başlamıştır. Bu, aynı zamanda Allah'ın **"... Olur ki hoşunuza gitmeyen bir şey, sizin için hayırlıdır ve olur ki, sevdiğiniz şey de sizin için bir şerdir. Allah bilir de siz bilmezsiniz."** (Bakara Suresi, 216) ayetinin de bir tecellisi olmuştur.

İlk bakışta olumsuz olarak değerlendirilen İslam aleyhindeki söz konusu medya yayınları, yanlış haber akışını engelleyecek ve halka doğru bilgi ulaştırabilecek yayınların yapılmasına da aracı olmuştur. Önceki sayfalarda Amerikan yönetiminin İslam'la ilgili politikalarından birisinin de toplu iletişim araçlarını kullanarak, halkın İslam hakkında doğru bilgilendirilmesini sağlamak olduğuna değinmiştik. Albright döneminde başlayan bu bilgilendirme kampanyasının temel amacı, zaman zaman Amerikan medyasında yer alan ve İslam'ı yanlış tanıtan haberler nedeniyle oluşabilecek toplumsal gerilimi ortadan kaldırabilmekti. Bununla birlikte Müslüman nüfusunda görülen yoğun artış da medyanın dikkatini Müslümanların üzerine çevirmesine neden oldu. Bu iki unsurun etkisi ile 90'ların son yıllarında İslam ve Müslümanlar, Amerikan medyasının en önemli konularından biri haline geldi.

Bu haberleri önemli kılan bir yön de, hemen her haberde mutlaka Müslümanların düşüncelerine, inançlarına yer verilmesi ve bu haberlerin İslam'ı insanlara anlatan bir mesaj haline gelmesi idi. Müslümanların günlük hayatının, dünyaya bakış açılarının anlatıldığı bu haberlerde özellikle sonradan İslam'ı seçen kişilerin görüşlerine yer verilmekteydi. Bununla birlikte çoğu zaman İslam tarihi, İslam inancının temeli, Kuran'ın içeriği gibi konular özel bir bölüm olarak bu haberlerle birlikte sunuluyordu. Özellikle gazete ve televizyonların internet sayfalarında, İslami sitelerin adreslerine de yer ayrılmakta, böylece daha detaylı bilgi edinmek isteyenlere kolaylık sağlanmaktaydı.

Söz konusu bilgilendirme süreci 11 Eylül'den sonra kamuoyundan gelen talebin de etkisi ile ivme kazandı. Hemen hemen bütün büyük gazeteler, İslam'da terörün olup olmadığı konusunu araştırmaya başladı ve bu araştırmalar, akademisyenlerin, din adamlarının, tarihçilerin, siyaset bilimcilerin görüşlerinin de yer aldığı kapsamlı haberler halinde halka sunuldu. Bu araştırmalar sonucu Amerikan halkı bir kez daha

İslam'ın barış dini olduğunu gördü ve kendi inançları ile İslam dini arasındaki ortak yönleri öğrendi. Gazetelerin yanı sıra büyük kitlelere ulaşan televizyon kanallarında da İslam, hakkında en çok program yapılan konu haline geldi.

Kuşkusuz bu sürecin İslam'a yönelişin artmasında önemli bir payı olmuştur. Pek çok insan daha önce İslam hakkında sadece birtakım kulaktan duyma bilgilere sahipken, bu süre zarfında kendi çabası ile ulaşmakta zorlanabileceği bilgilere hiçbir zahmete girmeden ulaşma imkanı bulmuştur.

## Kuran-ı Kerim Amerika'da En Çok Satılan Kitap Oldu

Önceki bölümlerde değindiğimiz gibi Amerika'da İslam'ın yükselişi 11 Eylül olayları ile birlikte büyük bir hız kazanmıştır. Bunun en önemli göstergelerinden birisi ise, saldırılardan sonra uzun süre pek çok eyalette, Kuran'ın en çok satılan kitap olmasıdır. Amerika'da Kuran'a olan ilgi o derece artmıştır ki, Kuran'ın İngilizce baskısını yapan yayınevlerinden biri olan ünlü Penguin Books, 11 Eylül sonrasında 20 bin ek baskı yaptıklarını açıklamıştır.

Kuran'a olan bu yoğun ilgiyi, 'People Want to Know, so Koran is Bestseller' (İnsanlar Bilmek İstiyorlar, Bu Nedenle Kuran En Çok Satan Kitap) başlıklı haberi ile ele alan *USA Today* gazetesi ise, 11 Eylül'den sonra Kuran satışlarının beş kat daha arttığını vurgulamıştır.Haberde görüşlerine başvurulan ünlü teolog John Esposito ise, bu ilgiyi açıklarken önemli bir nokta üzerinde durmuştur:

Kuran'ı güçlü kılan hususlardan birisi şudur; bir Müslüman veya herhangi bir insan Kuran'ı eline alıp herhangi bir sayfasını açıp okuduğunda, hayatın özüne dair alması gereken mesajı alır.

Bir yanda Kuran en çok satılan kitaplar listesinin birinci sırasında yer alırken, diğer yanda bazı eyaletlerde devlet okullarında kimi zorunlu derslerde öğrencilerden Kuran'dan ayetler ezberlemeleri istenmektedir. Örneğin California eyaletinde, Byron'daki devlet okulunda yedinci sınıfa giden öğrencilerin üç hafta süren bir ders programı ile İslam hakkında detaylı bilgi edinmeleri planlanmıştır. Buna göre öğrencilerin, Kuran'dan ayetler ezberlemeleri, İslam tarihi ve Hz. Muhammed'in hayatını öğrenmeleri, hatta ders boyunca birbirlerine kendilerinin seçtikleri Müslüman isimleri ile hitap etmeleri düşünülmüş ve bu program hemen uygulamaya konulmuştur. Bununla birlikte öğrencilerin Müslümanların ibadetlerini nasıl yerine getirdiklerini, İslam'ın şartlarının neler olduğunu öğrenmeleri de öngörülmektedir.

Maine Eyaleti de Kuran'a ilginin yoğun olduğu eyaletlerden birisidir. 11 Eylül olaylarından birkaç gün sonra Kuran ve İslam tarihi kitaplarının satışlarında büyük artış görülmüştür. 22 Eylül 2001 tarihli *Bangor Daily News* gazetesi Maine halkının İslam'a olan ilgisini 'Mainers Studying Tenets of Islam' (Maine Halkı İslam'ın İnançlarını Öğreniyor) başlığı ile haber yapmıştır. Haberde yer alan bilgilerden bir kısmı şöyledir:

Amerikalılar geçtiğimiz hafta yaşanan olayla mücadele etmeye devam ederken, Maine halkı da Müslümanların büyük çoğunluğunun neye inandığını bulabilmek için ansiklopedileri, tarih kitaplarını, biyografileri ve Kuran'ı inceliyor. Aşağı Bangor'da bulunan Gig Weeks Kitap Evi yetkilisi elindeki tek kopya hariç tüm Kuranların satıldığını söylüyor. Bu arada yayıncıların pek çok kitabı yeniden basmasını sağlayacak kadar da sipariş aldıklarını belirtiyor.

Haberin geri kalan bölümünde Maine halkının İslam'a olan ilgisini gösteren başka bilgiler de yer almaktadır. Örneğin, Bangor Teoloji Okulu öğrencileri, normal koşullar altında sene sonunda alacakları İslam tarihi derslerine hemen başlamak istemişler ve bunun üzerine okulun eğitmenlerinden Dana Sawyer da öğrencilerine Kuran'ı ve Hz. Muhammed'in hayatını anlatan dersler vermeye başlamıştır. Sawyer, derslerinde öğrencilerine, tüm Müslümanları terörist ilan etmenin, bir Hıristiyanın işlediği suçtan tüm Hıristiyanları mesul görmekle aynı anlama geldiğini anlatmaktadır.[70] Ünlü ekonomist Jeremy Rifkin ise *The Guardian*'da yayınlanan 'Dialogue is Necessity' (Diyalog Şart) başlıklı yazısında, önce 11 Eylül tarihine kadar İslam hakkında bir şeyler okuyup araştırma yapmadığı için kendisinden utandığını söylemiş, daha sonra da İslam'ı öğrenme girişiminde yalnız olmadığını anlatmıştır:

Bunu söylemeye utanıyorum, ama 11 Eylül'den önce İslam'a gereği kadar önem vermemiştim. İsrail ve Arap komşuları arasındaki tarihi mücadele hakkında genel bir bilgim vardı. Bir de petrol üzerine Batı ile yaşanan mücadeleyi biliyordum... 5000 Amerikalının hayatına mal olan bu dehşet verici olaydan sonra **İslam ilgimi çekmeye başladı.** O günden beri diğerleri gibi ben de, İslam'ın kuralları, iç bölünmeleri, ileriye yönelik söylemleri, Hıristiyanlıkla ve Batıyla benzerlikleri ve farklılıkları üzerine okuyup duruyorum. Üstelik bu işte yalnız değilim. **The New York Times'da yayınlanan en çok satılan kitaplar listesinde yer alan 15 kitabın 7 tanesi İslam'la ilgili. Kuran şu anda en çok satılan kitap. Öyle görünüyor ki, tüm dünya büyük bir sınıfa dönüşmüş.**

## İslam'ın Yükselişi Devam Edecek

Buraya kadar okuduğumuz bilgileri alt alta koyduğumuzda ortaya çok çarpıcı bir tablo çıkmaktadır: İslam Amerika'da gittikçe güçlenmekte ve hızla yayılmaktadır. Üstelik, kitabın ilerleyen bölümlerinde de göreceğimiz gibi, bu yükseliş sadece Amerika ile sınırlı kalmamakta, İslam dalga dalga tüm dünyaya yayılmaktadır. Bunların her biri olağanüstü gelişmelerdir ve Allah'ın izni ile, çok daha önemli gelişmelerin ilk işaretleri niteliğindedir. Dolayısıyla bu gelişmeler iman edenler için güzel bir müjde, aynı zamanda şevk ve heyecan kaynağıdır.

Allah Kuran'da hak dinin muhakkak galip geleceğini bildirmiştir. Bu ayetlerden birisi şu şekildedir:

**Elçilerini hidayet ve hak din üzere gönderen O'dur. Öyle ki onu (hak din olan İslam'ı) bütün dinlere karşı üstün kılacaktır; müşrikler hoş görmese bile. (Saff Suresi, 9)**

Bu nedenle tüm bu gelişmeleri değerlendirirken bunların Allah'ın birer vaadi olduğunu unutmamak gerekir. Yaşanılan gelişmelerin bu bakış açısıyla değerlendirilmesi, konunun öneminin gereği gibi takdir edilmesi açısından da önemlidir. Aksi takdirde bu olaylar, hayatın akışı içerisinde gerçekleşen sıradan gelişmeler gibi düşünülecek ve sadece birtakım siyasi gelişmelerin neticeleri olarak değerlendirilecektir. Oysa gerçek çok daha farklıdır. Gerçekte, yaşanılan her an Allah'ın kaderde önceden belirlediği şekliyle yaşanır. Kimin nerede hangi şekilde İslam'a yöneleceği, hangi kitap evinde ne kadar Kuran satılacağı, hangi devlet adamının ne şekilde İslamiyete ilgi duymaya başlayacağı ve bu ilgisini ne zaman nerede ne şekilde ifade edeceği Allah'ın önceden belirlemiş olduğu şekli ile gerçekleşmektedir.

Elbette Allah görünürde her bir gelişme için bir sebep yaratmaktadır, ancak aslında takdir edilmiş olan bir kaderin yaşandığının da unutulmaması lazımdır. Söz konusu gelişmeler bu bilinçle değerlendirildiğinde, Allah'ın bizi bu önemli gelişmelerin yaşandığı dönemde yaratmış olmasının şükredilmesi gereken bir nimet olduğu da anlaşılır. Çünkü yaşanılan her bir olay, çok daha önemli ve büyük gelişmelere aracı olmakta, Müslümanların asırlardır bekledikleri kutlu dönemin yaklaştığını müjdelemektedir. Bu nimet karşısında yapılacak şükür ise hem sözlü olarak hem de fiili olarak gerçekleştirilmelidir. Fiili olarak yapılacak şükür, Kuran ahlakının dünyaya hakim olmasını hızlandırmak için çalışmaktır. Bu da bir yandan bu hakimiyete engel olmaya çalışan din dışı ideolojiler ile fikri olarak mücadele etmeyi, bir yandan da Kuran ahlakını her fırsatta insanlara ulaştırmak için çaba göstermeyi gerektirir.

İslam'ın dünya genelinde yükselişini ele alırken üzerinde durulması gereken önemli bir nokta daha vardır. Bu yükselişin yanı sıra zaman zaman farklı ülkelerde, farklı yönetimler ve çevreler tarafından Müslümanlara yönelik baskılar devam edebilmekte, Müslümanlar çeşitli zorluk ve sıkıntılarla karşılaşmaktadırlar. Ancak bu durumun, kitapta ele aldığımız konulardan bağımsız olarak değerlendirilmesi gerekir. Yaşanan baskılar ve zorluklar, İslam'ın dünya çapında hızla büyüdüğü, İslamiyet'e duyulan ilginin dalga dalga yayıldığı ve Müslümanların sayısının gün geçtikçe arttığı gerçeğini göz ardı ettiremez. Bu nedenle özellikle Batı dünyasında yaşanan İslam'a yöneliş süreci, yine Batı içerisinde bazı çevreler tarafından İslamiyet'e ve Müslümanlara karşı izlenen ön yargılı tutumlarla ve saldırganca tavırlarla karıştırılmamalı, bu iki yaklaşım iki ayrı konu olarak ele alınmalıdır.

Aynı şekilde Batı dünyasının da İslamiyet'i değerlendirirken, Kuran ahlakını ve bu ahlaka uyan samimi müminleri kıyas alması gerekir. Aksi takdirde alınan kararlar ve yapılan uygulamalar dünya barışını destekleyecek, huzur ve güvenliği sağlayacak nitelikte olmaktan ziyade, ayrılıkları körükleyecek ve diyaloğu zedeleyecek nitelikte

olabilir. İki medeniyet arasında kurulacak diyaloğun temelini, samimi olarak Allah'a iman eden ve Allah'ın emrettiği güzel ahlakı savunan vicdan sahibi kişiler oluşturacaklardır. Bu diyaloğun sağlamlaşması, huzura ve barışa karşı olan, çatışmaları, kavgaları ve savaşları savunan, şiddeti temel alan her türlü görüş ve ideolojinin yok edilmesi anlamına gelmektedir. Terörle, şiddetle ve dünya barışına zarar veren her türlü unsurla yapılacak mücadelenin asıl dayanak noktası bu uzlaşma ve diyalog olmalı ve bu mücadele fikri zeminde yürütülmelidir. Dünya toplumlarına barış ve güvenlik getirmek için atılan adımların, yanlışlıkla masum insanlara zarar vermesini, farklı amaçlar için kullanılmasını önlemenin en önemli yolu da bu yaklaşım olacaktır.

# 3.BÖLÜM
# AVRUPA VE İSLAM

## İslam Avrupa'nın İkinci En Büyük Dini

Tüm dünyada olduğu gibi Avrupa'da da İslam hızlı bir yükseliş içerisindedir ve bu yükseliş özellikle birkaç yıldır daha çok dikkat çekmektedir. Son yıllarda 'Avrupa'da İslam'ın yükselişi', 'Müslümanların Avrupa'daki konumu', 'Avrupa toplumları ve Müslümanlar arasındaki diyalog' gibi ana başlıklar altında toplanabilecek pek çok tez, araştırma ve makale yayınlanmıştır. Akademisyenler tarafından hazırlanan bu yayınların yanı sıra medya da, İslam ve Müslümanlar konusunu oldukça sık ele almıştır. Bu ilginin temelinde hiç şüphesiz Müslümanların sayısının gittikçe artıyor olması yer almaktadır. Üstelik bu artış iddia edildiği gibi yalnızca Müslüman ülkelerden Avrupa'ya yaşanan göçten kaynaklanmamaktadır. Elbette bu göçlerin de Müslüman nüfusun artışında önemli bir etkisi vardır, ancak pek çok araştırmacının bu konuya yönelmesindeki asıl sebep, din değiştirip Müslüman olmayı tercih edenlerin sayısındaki artıştır.

Avrupa toplumları içinde İslam'ı seçerek din değiştirenlerin gittikçe çoğalmasını ilgi ile takip eden kurumlardan biri, merkezi Vatikan'da bulunan Katolik Kilisesi'dir. 1999 yılının Ekim ayında yapılan Avrupa Katolik Kiliseler Toplantısı'nın ana gündem maddesi yeni milenyumda kilisenin hangi pozisyonda olacağını değerlendirmekti. Toplantıya katılan hemen hemen tüm din adamlarının asıl olarak üzerinde durdukları konu ise İslam'ın Avrupa'daki hızlı yükselişi oldu. Toplantıda yapılan konuşmaları sayfalarına taşıyan *National Catholic Reporter* dergisinin verdiği habere göre, bazı radikal kişiler, Müslümanların Avrupa'da güçlenmesini engellemenin tek yolunun İslamiyet'e ve Müslümanlara karşı hoşgörüden vazgeçmek olduğunu belirtirken, daha objektif ve tutarlı olan kişiler de her iki dinin de mensuplarının aynı Allah'a iman ettiklerinin dolayısıyla bu iki din arasında herhangi bir çatışma veya mücadelenin söz konusu olamayacağının altını çizmişlerdir. Öyle ki toplantının Almanca olarak yapılan bir oturumunda, Almanya Kardinali Karl Lehmann, **"İslam'da, pek çok Hıristiyanın tahmin ettiğinden çok daha fazla çoğulculuk vardır"** diyerek, radikallerin İslam ile ilgili öne sürdükleri iddialarında doğruluk payı olmadığını söylemiştir.

Kilisenin yeni milenyumdaki yeri belirlenirken Müslümanların hangi konumda olacağının dikkate alınması, aslında çok yerinde bir değerlendirmedir. Çünkü Birleşmiş Milletler'in 1999 yılında yaptırdığı bir araştırma, Avrupa'da Müslüman nüfusun 1989 ile 1998 arasında %100'den daha büyük bir hızla arttığını göstermektedir. Bugün Avrupa'da, 3.2 milyonu Almanya'da, 2 milyonu İngiltere'de, 4-5 milyonu Fransa'da, diğerleri de başta Balkanlar olmak üzere Avrupa geneline yayılmış yaklaşık 13 milyon

Müslüman yaşadığı bildirilmektedir. Ve bu rakam Avrupa nüfusunun %2'sinden fazlasını oluşturmaktadır.

Avrupa'daki Müslümanlarla ilgili yapılan araştırmaların ortaya koyduğu bir başka gerçek daha vardır: Bir yandan Müslümanların sayısı artarken, bir yandan da Müslümanlar arasında dini bilinçlenme de yaşanmaktadır. Fransız *Le Monde* gazetesinin Ekim 2001 tarihinde yaptırdığı bir ankete göre Avrupa'daki Müslümanlar, 1994 yılında yapılan araştırmaya oranla daha çok namazlarına devam edip daha çok camiye gitmektedirler, oruç tutanların sayısı da 1994'e oranla çok daha fazladır. Üstelik bu bilinçlenme daha çok üniversite öğrencileri arasında görülmektedir.

*Aktüel* dergisi ise 1999 yılında yabancı basına dayanarak hazırlanmış bir haberinde, Batılı araştırmacıların bundan yaklaşık **50 yıl sonra Avrupa'nın İslam'ın en önemli yayılma merkezlerinden biri olacağını** bildirmektedir.

Sosyolojik ve demografik araştırmaların işaret ettiği bu gelişmelerin yanı sıra unutulmaması gereken tarihi bir gerçek daha vardır. O da Avrupa'nın İslam ile yeni tanışmadığı, aslında İslam'ın Avrupa'nın ayrılmaz bir parçası olduğudur.

## İslam'ın Avrupa'daki Tarihi

Avrupa ile İslam medeniyetleri, birbiri ile yakın ilişki içerisinde olmuş iki medeniyettir. Önce İber yarımadasında kurulmuş olan Endülüs Devleti, daha sonra Haçlı Seferleri ve Osmanlı'nın Balkanları fethi, Avrupa ve İslam toplumları arasında düzenli bir etkileşime neden olmuştur. Ortaçağ karanlığı içine gömülmüş olan Avrupa'daki gelişme ve ilerleme hareketlerinin asıl öncüsünün İslamiyet olduğu bugün pek çok tarihçi ve sosyolog tarafından da dile getirilmektedir. Tıp, astronomi, matematik gibi alanlarda Avrupa'nın oldukça geri olduğunun bilindiği dönemlerde Müslümanların engin bir bilgi hazinesine ve gelişmiş imkanlara sahip oldukları bilinmektedir.

Avrupalıların, İslamiyet'in hayatlarında önemli bir yeri olacağının farkına vardıkları ilk olay Hz. Ömer'in Kudüs'ü fethidir. Bu gelişme ile birlikte Avrupa, ilk defa İslam'ın genişlediğinin ve kendi sınırlarına doğru ilerlediğinin farkına varmıştır. Bu fetihten dört yüzyıl sonra gerçekleştirilecek olan Haçlı Seferlerinin de ana gerekçelerinden birisi, Kudüs'ün Müslümanlardan geri alınabilmesidir. Bu amaçla yola çıkan Haçlılar, seferler sırasında çok önemli bir kazanç daha sağlamışlardır. Müslüman dünyası ile kurulan bu temas, Avrupa'da yeni bir dönemi başlatacak olan ilk gelişmedir. Karanlık, savaş ve kavgalarla dolu, despotizmin hakim olduğu Avrupa, Müslüman dünyasında çok ilerlemiş bir medeniyet ile tanıştı. Müslümanlar tıp, astronomi, matematik gibi alanlarda olduğu kadar sosyal yaşamda da son derece medeni ve refah bir hayat sürmekteydiler. Bununla birlikte çoğulculuk, hoşgörü, uzlaşma, merhamet, fedakarlık gibi o dönemin Avrupası'nda pek rastlanmayan değerler tüm toplum tarafından dini sorumluluk duygusu ile yaşanan güzel ahlak özellikleri idi.

Haçlı seferleri bir yandan devam ederken, Avrupa toplumları Müslümanlarla, Haçlı seferlerinin yapıldığı topraklardan çok daha yakın bir bölgede, kendi kıtalarının

güneyinde birebir ilişki içindeydiler. İber yarımadasının Müslümanlar tarafından fethedilmesinin ardından bu topraklarda kurulan Endülüs devleti, 15. yüzyılın sonlarına kadar Avrupa üzerinde büyük bir kültürel etki yaptı. Endülüs devletinin Avrupa üzerindeki etkisini inceleyen pek çok tarihçi, sosyal yapısı ve ulaşmış olduğu medeniyet seviyesi Avrupa toplumlarının çok ilerisinde olan bu devletin, Avrupa medeniyetinin gelişiminde en önemli faktörlerden birisi olduğu konusunda hemfikirdir. Ünlü İspanyol tarihçi Blasco Ibanez, Müslümanların İspanya'da inşa ettiği bu medeniyeti şu sözlerle dile getirmektedir:

İspanya'da yenilenme kuzeyden değil, Müslüman fatihler vasıtasıyla güneyden geldi. **Bu gelişme bir fetih olmanın çok daha ötesinde bir medeniyet hamlesiydi.** Bu sayede İspanya'da 8. ve 15. yüzyıllar arasında bütün Ortaçağ boyunca Avrupa'nın bilinen en zengin ve en parlak medeniyeti doğup gelişti. **Bu dönemde kuzeydeki halklar din savaşları yüzünden parçalanmakta ve kana susamış vahşi (barbar) sürüler halinde hareket etmekte iken,** Endülüs toplumu otuz milyonu aşmakta, o dönem için çok büyük olan bu nüfus yapısı içinde **her ırk ve din grubu ahenk içinde hareket etmekte ve toplum çok canlı bir nabız atışı sergilemekteydi.**

İngiliz tarihçi John W. Draper ise Endülüs Müslümanlarının sahip oldukları medeniyeti şöyle anlatır:

700 sene sonrasında bile Londra'da bir tek sokak lambası bulunmazken... Sonraki uzun asırlar boyu Paris'teki evinin eşiğinden yağmurlu bir günde sokağa adımını atan bir Parisli ayak bileklerine kadar çamura batarken, aydınlık ve temiz sokaklarıyla Endülüs kentleri pek ileri ve gelişmiş bir görünüm arz ediyordu.

1492 yılında Müslümanların elinde kalan son toprak olan Granada'nın (Gırnata) da kaybedilmesi ile Endülüs Devleti tamamen sona erdi. Ancak Avrupa bu defa da Balkanlar üzerinden gelen Müslümanlar ile karşı karşıyaydı. Osmanlı İmparatorluğu birbiri ardına gelen fetihler ile Balkanlarda ilerlemeye başlamış, bu arada Balkan halkları da gruplar halinde İslam'a dönmüşlerdi. Bu dönüş hiçbir zaman zorlama ve baskı yolu ile gerçekleştirilmemiş, Osmanlı'nın yaşattığı İslam ahlakı zaman içerisinde bu ahlaka şahit olanların kendi istekleri ile İslamiyet'i tercih etmelerini sağlamıştır. Osmanlı, Kuran ahlakının gereği olan adalet, eşitlik, hoşgörü ve merhamet üzerine bina ettiği medeniyeti ile 400 yıl boyunca Balkanlarda kalmıştır. Osmanlı'nın Balkanlarda kurduğu medeniyetin izleri bugün dahi ayaktadır. (Bu eserlerin büyük kısmı Bosna savaşı sırasında Sırp ordu birlikleri ve milisleri tarafından tahrip edilmiştir, ancak bu tarihi gerçekleri değiştirmez). Osmanlı'nın, hoşgörü, uzlaşma ve çoğulculuk üzerine kurduğu bu medeniyet, İslam'ı Avrupa'nın önemli bir parçası haline getirmiştir. Bugün de Avrupa Müslümanlarının oldukça büyük bölümü Balkanlar'da yaşamaktadır.

Avrupa medeniyetinin İslamiyet'ten çok şey öğrendiğini ve iki medeniyetin hep içiçe olduğunu dile getiren kişilerden birisi de Galler Prensi Charles'tır. Prens Charles, İslam medeniyetinin özelliklerini ve gerek Endülüsler gerekse Balkanlardaki Osmanlı tecrübesinin Avrupa'ya neler öğrettiğini şöyle açıklamaktadır:

... Diplomasi, serbest ticaret, açık sınır, akademik araştırma teknikleri, antropoloji, moda, alternatif tıp, hastaneler hep bu büyük kültürden (Endülüs) gelen şeyler. Ortaçağ, İslam o çağın koşullarına göre fazlası ile tolerans sahibiydi, Yahudiler ve Hıristiyanlar inançlarını diledikleri gibi yerine getirebiliyorlardı. Bu yönleri ile Müslümanlar, Hıristiyanların ancak yüzyıllar sonra uygulamaya geçirebilecekleri bir örnek teşkil ediyorlardı. **Asıl şaşırtıcı olan, İslam'ın, önce İspanya'da daha sonra Balkanlar'da, ne kadar uzun zamandır Avrupa'nın bir parçası olduğunu**, yani bizim büyük bir yanılgı ile Batı medeniyeti olarak adlandırdığımız medeniyetin üzerinde ne kadar büyük etkisi olduğunu görmektir. **İslam, insanlık sahasının her alanında, bizim geçmişimizin ve bugünümüzün bir parçasıdır.** Modern Avrupa'nın ortaya çıkmasını sağlamıştır. Bizim tarihi mirasımızdan ayrı bir şey değildir, mirasımızın bir parçasıdır.

Türkiye'de *İslam ve Avrupa* isimli kitabı ile tanınan İsveç büyükelçisi Ingmar Karlsson da Avrupa'da Endülüs döneminde Hıristiyanlar, Müslümanlar ve Yahudilerin birarada ve huzur içinde yaşadıklarını ve bu modelin örnek alınması gerektiğini söyleyen kişilerdendir.

Bosna'daki uluslararası gücün yüksek temsilcisi Wolfgang Petritsch de, 20 Kasım 2001'de *The New York Times* gazetesinde yayınlanan makalesinde, terörizme karşı yürütülen mücadelenin İslam'a yöneltilmemesi gerektiğini vurgularken, İslam'ın aslında Avrupa'nın bir parçası olduğunun unutulmaması gerektiğine dikkat çekmiştir. 'Islam is Part of The West, Too' (İslam da Batının Bir Parçası) adlı yazısında Petritsch bu tarihi gerçeği şöyle aktarmaktadır: "Biz ve ötekiler paradigmasının bir adım gerisine gidebilirsek, **o zaman İslam'ın Avrupa medeniyetinin bir parçası olduğunu da hatırlayabiliriz."** Bu tarihi gerçeğin hatırlanması, medeniyetler arası çatışma tezini provoke edenlerin oluşturmak istedikleri kaos ortamını da engelleyici bir unsur olacaktır. Unutulmamalıdır ki medeniyetler arasındaki farklılıklar birer çatışma unsuru değil, kurulacak diyalog sayesinde önemli birer ilerleme unsuru olacaktır.

## Avrupalı Devlet Adamları ve İslam

İslam ile Hıristiyanlık arasında herhangi bir çatışmanın söz konusu olamayacağı ve İslam ile terörizmin hiçbir şekilde bağdaşmadığı Avrupalı liderlerin de önemle üzerinde durdukları bir konudur. Tıpkı ABD'de olduğu gibi, Avrupa ülkelerinin pek çoğunda da devlet adamları ve siyasetin önde gelen isimleri, İslam'ı öven mesajlar vermekte ve Kuran ahlakına duydukları ilgiyi dile getirmektedirler. Bu isimlerin başında İngiltere Başbakanı Tony Blair gelmektedir.

Bugüne kadar üç defa Kuran'ı okuduğunu söyleyen Tony Blair'in İslam'a duyduğu ilgi, Türk basınında ilk defa zekat ile ilgili sözleriyle yer buldu. Ramazan Bayramı nedeni ile Müslümanlara verdiği davette, **"Bizim toplumumuz da Müslümanlığın, bölüşümü ve paylaşımı emreden zekat anlayışından örnek almalı.** Unutulmamalı ki günümüz dünyasının zor koşulları ancak bu güçlüklerin paylaşılmasıyla yenilebilir" diyen Blair, daha sonraki açıklamaları ile de Kuran ahlakına duyduğu hayranlığı sık sık dile getirdi.

29 Mart 2000 tarihinde ünlü televizyon kanalı *BBC* ise Blair'in **Kuran'a olan hayranlığını "Blair: Koran Inspired Me" (Blair: Kuran Bana İlham Verdi)** başlıklı haberi ile bildirmekteydi. İslam'ın çok barışçıl ve güzel bir din olduğunu, kendisine ait iki Kuran'ı olduğunu ve Kuran'ı okudukça ondan ilham aldığını söyleyen Blair sözlerine şöyle devam etmekteydi:

Kuran'ı okudum, çok açık bir kitap... insanlığa rehberlik eden sevgi ve beraberlik kavramlarını çok iyi açıklıyor.

11 Eylül saldırıları gerçekleşmeden bir iki gün önce İngiliz *The Mail on Sunday* gazetesinde yer alan bir haberde ise eski ABD Başkanı Bill Clinton'ın kızının kendisine Kuran hediye etmesi ile Kuran okumaya başladığını söyleyen Blair, Kuran'ın kendisine cesaret verdiğini aktarmaktaydı.[87] Saldırılardan sonra *el-Cezire* televizyonunda yayınlanan bir röportajında Blair bir kez daha Kuran okuduğunu açıklıyor ve şunları söylüyordu:

Kuran'ı dilimize tercüme edilmiş hali ile okudum. İslam hakkında eserler de okuyorum ve bundan çok zevk alıyorum. Kuran hakkında daha önce bilmediğim ve Hıristiyanları da çok ilgilendirdiğini düşündüğüm pek çok şeyi öğrendim.

*Time* dergisi ise Tony Blair ile ilgili bir makalede Blair'i, **"uzun zamandır Kuran öğrencisi olan Tony Blair"** olarak tanımlıyordu. Kuran'ı gayet iyi bilen Tony Blair, 11 Eylül saldırılarının olduğu ilk günden itibaren de, bu saldırıların İslam'la ve Müslümanlarla bir alakasının olmadığını çeşitli demeçlerinde vurguladı. Bu demeçlerinden birinde Tony Blair şöyle diyordu:

Nasıl ki 12. yüzyılda Haçlı Seferlerini düzenleyip katliamlar yapanların İncil'in öğretisi ile hiçbir alakası yoksa, Bin Ladin de Kuran'ın öğretilerine bağlı bir insan değildir. Batı İslam'ı görmezlikten gelmekten vazgeçmelidir. Yahudiler, Hıristiyanlar ve Müslümanlar İbrahim'in çocuklarıdır ve bugün ortak noktalarımızı ve değerlerimizi anlamak için bu inançları biraraya getirme zamanıdır.

Tony Blair gibi İslam'a ve Müslümanlara yakınlığı ile tanınan bir başka önemli isim de Prens Charles'tır. Prens Charles İslam'a duyduğu sempatiyi ilk olarak 1993 yılında Oxford'ta yaptığı bir konuşmada dile getirmiştir. Bu tarihten itibaren İngiltere'de yaşayan Müslümanlarla birebir ilişki içerisinde bulunan, Müslümanlar tarafından organize edilen pek çok toplantıya ve açılışa katılan Prens Charles, her fırsatta İslamiyet'e duyduğu hayranlığı dile getirmektedir. Prens Charles'ın 1996 yılında Wilton Park'da yaptığı konuşması, İslamiyet'e duyduğu sempatiyi ve bunun gerekçelerini en açık şekilde ifade ettiği konuşması olarak bilinir. Prens bu konuşmasında şu noktalar üzerinde durmuştur:

Bizler Batı'da kendi kökenimizi yeniden keşfedebilmek için İslami geleneğin doğanın yaratılışına karşı duyduğu derin saygıdan faydalanmalıyız. **Modern materyalizm, dengesiz ve uzun vadeli sonuçları çok zarar verici bir ideolojidir...** Ne var ki geçtiğimiz üç yüzyıl içinde, en azından Batı dünyasında dışımızdaki dünyayı algılayışımızı derinden etkileyen bir ayırım oluştu. Bilim üzerimizde katı bir hükümdarlık kurdu. Din ve bilim birbirinden iki ayrı şeymiş gibi gösterildi. Artık bunun tehlikeli sonuçlarını daha iyi görebiliyoruz... Bilim bize dünyanın bildiğimizden çok daha karmaşık olduğunu gösterdi. Ama bu modern, materyalist ve tek boyutlu yapısı ile pek çok şeyi açıklamaktan aciz kaldı... Bu bakış açısı (materyalist görüş) Müslümanlara tamamen ters bir bakış açısıydı. Müslüman bir sanatçı veya bilimadamı bir eser ortaya çıkardığında bunu kendi zekasının bir ürünü olarak görmez, bunu ancak Allah'a sunmak için yaptığını bilir. **Kuran'dan okuyup çok etkilendiğim bir ayette 'Her nereye dönerseniz Allah'ın yüzü orasıdır'** diye bildirilmesi sanırım bir anlamda buna işaret etmektedir... Birbirimizden öğreneceğimiz çok fazla şey var, bunun için ilk adım olarak **İngiliz okullarında daha çok Müslüman öğretmeni görevlendirebiliriz.** Dünyanın her yerinde insanlar İngilizce öğrenmek istiyorlar, ama burada bizim zihinlerimize olduğu kadar gönüllerimize de hitap edecek bir şeyler öğrenmeye ihtiyacımız var ve bunu Müslüman öğretmenler yapabilirler.

Prens Charles, The Prince Foundation adlı vakfı aracılığı ile Müslümanların faydanalabilecekleri pek çok imkan hazırlamaktadır. 1993 yılında faaliyete geçen Oxford İslami Araştırmalar Merkezi, Prens'in sponsorluğunda kurulmuştur. Prens'in vakfına bağlı olarak faaliyet gösteren Geleneksel ve Görsel İslami Sanatlar bölümü ise İngiliz Müslümanların geleneklerini ve kültürlerini ayakta tutabilmeleri, Müslüman çocukların eğitim masraflarının karşılanması için gerekli ekonomik imkanların sağlanması gibi çalışmalarda bulunmaktadır.

Prens son olarak Londra'da kurulacak olan Müslüman Merkezi Projesi için bu bölüm aracılığı ile 10 milyon pound yardımda bulunmuştur.

Prens, Müslüman gençlerin eğitimine de özel önem vermektedir. 2001 yılında ilk defa sarayda Müslümanları Ramazan Bayramı için kabul eden Prens Charles, davette özellikle bulunmalarını istediği Müslüman gençlere bu konudaki düşüncelerini şöyle aktarmıştır:

Müslüman gençlerin hassasiyeti ve hayal gücü çok önemli. Sizler olmasaydınız bizler çok sıradan ve tekdüze olurduk. Sizin varlığınızı bizim ülkemizin kültürüne ve çoğulculuğuna büyük bir farklılık getiren çok önemli bir unsur olarak görüyorum. Her zaman anlaşılması için uğraştığım bir şey var; bu derece sekülerleşen, materyalistleşen bir dünyada sizin gibi hala inancını koruyan, kendisinden üstün bir varlığa iman eden kişilerin olması üzerinde durulması ve takdir edilmesi gereken bir durumdur.

Bu davet sırasında bir saatten uzun bir süre gençlerle sohbet eden Prens, onlara, eğitimleri, meslekleri ve dinlerini yaşamakta herhangi bir zorlukla karşılaşıp karşılaşmadıkları gibi konularda sorular sormuş, Müslüman gençlerin ihtiyaçları ile tek tek ilgilenmiştir. Prens'in özellikle merak ettiği konular arasında, 'gençlerin Kuran'ın ruhunu iyi kavrayıp kavramadıkları', 'Kuran'ı baştan sona kadar okuyup okumadıkları', 'Ramazan ayı boyunca okullarında herhangi bir zorlukla karşılaşıp karşılaşmadıkları', 'iftar için okullarında verilen yemeklerden memnun olup olmadıkları' gibi konular bulunmaktadır.

Şüphesiz gerek Prens Charles'ın gerekse Tony Blair'in İslam'a olan bu yaklaşımları son derece önemlidir. Uzun yıllardır bazı Batılı çevreler tarafından İslam hakkında oluşturulmaya çalışılan yanlış kanaatin ortadan kaldırılması için önde gelen devlet adamlarının bu konudaki düşüncelerinin değişmesi önemli bir adımdır. Yönetenlerin İslam ahlakının güzelliğini ve üstünlüğünü fark ettikleri bir toplumda, İslam'a yönelişin de daha fazla olacağı, o toplumda yaşayan Müslümanların çok daha rahat bir yaşam sürecekleri açıktır. Bu nedenle önde gelen kişilerin İslam'ı doğru tanımalarını sağlamak çok önemli bir sorumluluktur. İslam'ı ve Kuran ahlakını tanıyan bir kişi, konumu ne olursa olsun, muhakkak edindiği bu bilginin üzerinde bıraktığı etkiyi çevresindeki insanlarla paylaşacaktır. Eğer bu kişi bir toplumda yönetici veya lider konumundaysa, o zaman kendisi ile birlikte yönettiği ve hitap ettiği kitle de bu etkiden faydalanacaktır.

Bu nedenle bu açıklamaları okurken bu gelişmelerdeki olağanüstülüğün farkına varmak gerekir. Bugün Batı dünyasında bu yüzyıla kadar örneği görülmemiş bir şekilde İslam'a yakınlaşma söz konusudur. Kuşkusuz bu durum Allah'ın varlığını ve birliğini delilleri ile anlatmaya, yeryüzünde hakim olan materyalist ideolojileri fikren mağlup etmeye, hak dini insanlara ulaştırmaya çaba gösteren Müslümanlar için büyük bir müjdedir. Bu müjdenin tüm Müslümanlara ulaşması da iman edenlerin üzerindeki bir başka sorumluluktur.

## İslam'a Dönenler

Yukarıda da belirttiğimiz gibi yönetenlerin İslam'a duydukları sempati, halkın da İslam'a yaklaşımını doğrudan etkilemektedir. Bu durumun göstergelerinden birisi de son yıllarda Avrupa'da din değiştirip İslam'a dönenlerin sayısının artmasıdır. Yapılan araştırmalar İslam'a dönenlerin, zaman zaman iddia edildiği gibi, eğitimsiz kişiler değil tam tersine çoğunlukla üniversite eğitimi almış ve kariyer sahibi kişiler olduklarını göstermektedir.

30 Aralık 2001 tarihli sayısında özellikle İngiltere'de İslam'a dönüş yapanları konu edinen *The Daily Telegraph* gazetesinin, sonradan Müslüman olan kişilerle yaptığı röportajlarda ortaya şöyle bir tablo çıkmaktadır: Bu kişilerin önemli bir kısmı statü sahibi, iyi bir aile çevresine sahip, İslam'ı iyice araştırıp öğrendikten sonra din olarak seçen insanlardır. Örneğin eski İngiliz hükümetinde Sağlık Bakanlığı yapmış olan Frank Dobson'ın oğlu Joe Ahmet Dobson, Kuran'ı bir arkadaşının kendisine hediye etmesi ile 16 yaşındayken okuduğunu ve aklındaki soruların tüm cevaplarını bulduğunu söylemektedir. 23 yaşına geldiğinde resmi olarak İslam'ı kabul ettiğini açıklayan ve bugün 26 yaşında olan Joe Dobson, ailesinin de bu kararında kendisini desteklediğini anlatmaktadır. Habere göre, Dobson'ın babası her Noelde kendisine hediye olarak İslami kitaplar almaktadır. İngiltere'de son dönemlerde İslam'a dönenler arasında, *BBC* eski genel müdürü John Birt'in oğlu, ünlü hakimlerden Lord Justice Scott'ın kızı gibi önde gelen çevrelerden insanlar bulunmaktadır. Son yirmi yıl içinde 20 bin kişinin İslam'a döndüğü tahmin edilen İngiltere'de, 11 Eylül saldırılarından sonra dünyanın pek çok ülkesinde olduğu gibi İslam'a yöneliş daha da hızlanmıştır. Manchester Camisi'nin verdiği bilgilere göre 11 Eylül'ü takip eden ilk haftalarda sadece kendi camilerinde 16 kişi İslam'ı kabul etmiştir. İslam'a dönenlerle ilgili yapılan araştırmalarda dikkat çeken bir nokta da, İslam'a dönüşün daha çok kadınlar arasında görülüyor olmasıdır. Amerika'da İslamiyet'e dönen her dört kişiden biri, İngiltere'de ise her iki kişiden biri kadındır.

İslam'ın hızla yükseldiği Avrupa ülkelerinden birisi de Danimarka'dır. Danimarka'da devletin resmi dini olan Protestanlıktan sonra Müslümanlık gelmektedir, ülkedeki Katoliklerin sayısı ise Müslümanlardan daha azdır. 5.5 milyon insanın yaşadığı Danimarka'da nüfusun yaklaşık %3'ünü Müslümanlar oluşturmaktadır. Yoğun göçlerin Müslümanların sayısındaki artışa doğrudan etkisi vardır. ***"Danimarka'nın Geleceği: Her İki Kişiden Biri Müslüman"*** haberleri ile bu yükseliş Danimarka basını tarafından da ele alınmıştır. Danimarka'da yaşayan ünlü sosyolog Eyvind Vesselbo yaptığı araştırma neticesinde, yakın gelecekte Danimarka nüfusunun yarısının Müslüman olacağını açıklamıştır.

## Medyada Yer Alan İslam İle İlgili Haberler

Batı basınında son zamanlarda İslam'ı tanıtmak için hazırlanan objektif haberler de oldukça dikkat çekmektedir. Özellikle 11 Eylül'deki terörist saldırılardan sonra bu konuda gözle görülür bir gelişme olmuştur. Saldırılar halkın İslam'ı merak etmesine ve doğru bilgi arayışı içine girmesine aracı olmuş, medya bu talebi karşılayabilmek için çeşitli haberler ve programlar hazırlamıştır. Başta *BBC* olmak üzere pek çok televizyon kanalı İslam'ı anlatan belgeseller yayınlamış, özel konukların davet edildiği sohbet programları düzenlemiş, İslam'ı anlatan dizi programlar organize etmiştir. Yine pek çok televizyon kanalı internetteki sayfalarına İslam'ı anlatan özel bölümler eklemişlerdir. Bu sayfalarda İslam'ın temel şartları, İslam tarihi, Peygamberimiz (sav)'in hadisleri ve Kuran ayetleri yer almakta, okuyucular istedikleri takdirde daha kapsamlı bilgi veren sitelere yönlendirilmektedir.

Bununla birlikte pek çok dergi ve gazetede de İslam'ı anlatan ve kamuoyunun merak ettiği sorulara cevap teşkil edebilecek yazılara yer verilmiştir. Bu yazılardan birisi de, 1 Ekim 2001 tarihinde *Time* dergisinde yayınlanan 'True, Peaceful Face of Islam' (İslam'ın Barışsever Gerçek Yüzü) başlıklı makaledir. Ünlü İngiliz teolog Karen Armstrong tarafından kaleme alınan makalede özetle şu bilgilere yer verilmektedir:

**Arapça 'teslim olmak' kökünden gelen İslam, barış ve güvenlikle eş anlamlıdır. 7. yüzyılın başlarında Kendisine Kuran vahyedildiği zaman Muhammed Peygamber (sav)'in en önemli görevlerinden birisi geçtiğimiz günlerde Washington ve New York'ta şahit olduğumuz türden toplu katliamları ve şiddeti tamamen ortadan kaldırmaktı.** Kuran'da izin verilen tek savaş savunma amaçlı savaştır. **Müslümanlar savaşı kendileri başlatamazlar (Bakara Suresi, 190). Savaş kötü bir şeydir, ancak Müslümanlar zaman zaman baskılarla karşı karşıya geldiklerinde savaşmak zorunda kalabilirler. Kuran'da Tevrat'ta yer alan, 'göze göz, dişe diş' ayeti geçmektedir, ancak ayetin sonunda tıpkı İncil'de olduğu gibi** bağışlamanın daha hayırlı olduğu bildirilmektedir **(Maide Suresi, 45). İslam savaşa bağımlı değildir...** Üstelik cihad 'kutsal savaş' anlamına gelmez, 'çaba göstermek' anlamı taşır. **İslam dini insanlar üzerinde zorlama getirmez, Kuran'da ' (Bakara Suresi, 256) açıkça belirtilmiştir. Ve Müslümanlar Yahudileri ve Hıristiyanları 'Ehl-i Kitap' olarak görürler ve inançlarına saygı duyarlar (Ankebut Suresi, 46). Hz. Muhammed (sav)'e indirilen bir başka ayette ise,** 'Ey insanlar, biz sizi birbirinizle tanışmanız için eşler ve topluluklar olarak yarattık' **(Hucurat Suresi, 13) şeklinde bildirilmiştir. Yani farklılıkların amacı, işgal etmek, zorla dininden çevirmek, katletmek veya şiddet uygulamak değil, uzlaşma ve hoşgörü ile diyalog kurmaktır.**

# 4.BÖLÜM
# İSLAM, RUSYA VE ÇİN'DE DE GÜÇLENİYOR

## Rusya'da Müslümanlar

90'ların başında komünist sistemin tarihe karışması ile birlikte Rusya'da yeni bir dönem başladı. Komünist sistem yıllar boyunca materyalist felsefeye dayanan bir toplum düzeni kurmuştu. İnsanı sadece maddeden ibaret bir varlık olarak gören materyalist felsefe, insan bilincinin de hareket halindeki maddenin bir ürünü olduğu iddiasındaydı. Bu iddiaya göre, insanın aklı, düşünce ve duyguları, muhakemesi, eğilimleri, istekleri, bir tür makine olan bedeninin içindeki kimyasal reaksiyonların bir sonucu idi. Dolayısıyla materyalizmin bir yorumu olan Marksizm, insanların sahip olduğu tüm kültür ve medeniyet birikimini, din, devlet, hukuk, aile, ahlak gibi kavramları yalnızca maddi etkenlere dayalı unsurlar olarak görüyordu. Marx'a göre bunların hepsi üretim biçimlerindeki farklılıklardan doğmuş ve zaman içinde değişimlere uğramıştı.

Materyalizmin dini değerleri reddederek savunduğu bu düşünce, büyük bir yanılgıdan ibarettir. İnsan salt maddi bir yaratık değil, ruhu olan bir varlıktır. Ve insan ruhu materyalistlerin iddia ettiği gibi, maddenin bir ürünü değildir. Tam tersine, madde olarak adlandırdığımız varlıklar ruh tarafından görülen, duyulan ve hissedilen şeylerdir. İnsan ruhunun içinde bulunduğu durumun maddi şartlar tarafından belirlenmesi mümkün değildir. İnsan ruhunu Allah yaratmış ve ona belli özellikler ilham etmiştir. Her insan Allah'ın kendisine verdiği bu özellikler içinde bir yaşam sürer. Allah Kuran'da şöyle buyurmuştur:

**Ki O, yarattığı her şeyi en güzel yapan ve insanı yaratmaya bir çamurdan başlayandır. Sonra onun soyunu bir özden (sülale'den), basbayağı bir sudan yapmıştır. Sonra onu 'düzeltip bir biçime soktu' ve ona ruhundan üfledi. Sizin için de kulak, gözler ve gönüller var etti. Ne az şükrediyorsunuz? (Secde Suresi, 7-9)**

Ne var ki tüm komünist sistemlerde olduğu gibi Rusya'da da, maddeci önyargılar toplum düzenini ve hayatını belirleyen temel ögeler oldu. İnsanları bir tür üretim aracı olarak gören, buna ek olarak aralarındaki ilişkide de Sosyal Darwinizm'in kurallarının geçerli olduğunu öne süren komünist rejim ardında dev bir enkaz bıraktı. Çünkü sosyal Darwinizm, Charles Darwin'in bilim dışı olan evrim teorisinden yola çıkmakta, insanın bir tür gelişmiş hayvan olduğunu ve insanlar arasındaki ilişkide hayvanlar arasındaki kuralların geçerli olduğunu savunmaktaydı. Allah inancının ve din ahlakının ortadan kaldırıldığı bu düzende, insanın temel ihtiyaçları olan sevgi, saygı, şefkat, merhamet,

fedakarlık, sadakat, vefa gibi güzel ahlak özellikleri de saf dışı bırakılmış oluyordu. Böylece, sürü psikolojisi içinde yaşayan, sürekli tedirginlik ve korku duyan, sevgi, şefkat ve merhamet gibi insani özelliklerini kaybetmiş, cezalandırılmayacağını düşündüğü alanlarda her türlü suça yönelebilen bir toplum ortaya çıktı.

Ancak Allah bu toplum yapısını da hak dinin lehine çevirdi. Rus toplumunda yaşanan manevi çöküntü ve ahlaki dejenarasyon, son zamanlarda insanların toplu olarak maneviyata ve dine yönelmesine aracı oldu. Rusya'da Müslümanların güçleneceği ve Rus halkının da İslam'a yöneleceği, İslam alimi Bediüzzaman Said Nursi'nin yıllar öncesinden Müslümanlara müjdelediği bir gelişmedir. Komünistlerin henüz yeni iktidara geldiği yıllarda Rus askerlerine esir düşen Üstad, daha o zamandan komünizmin birgün mutlaka yıkılacağını ve Rus topraklarında İslam'ın yayılacağını haber vermiştir. Bir Rus askeri ile arasında geçen konuşmada, *"Asya'da alem-i İslam'da üç Nur birbiri arkasında inkişafa başlıyor. Sizde birbiri üstünde üç zulmet inkişafa başlayacaktır.* ***Şu perde-i müstebidane yırtılacak, takallüs edecek, ben de gelip burada medresemi yapacağım."*** sözleri ile Rusya'da Müslümanların elde edeceği imkanlara dikkat çeken Üstad'ın bu konudaki bir başka açıklaması ise şu şekildedir:

İki dehşetli dünya savaşının neticesinde beşerde hasıl olan intibah-ı kavî ve beşerin tam uyanması cihetiyle kesinlikle dinsiz bir millet yaşamaz. Rus da dinsiz kalamaz. Geri dönüp Hıristiyan da olamaz. Olsa olsa küfr-ü mutlakı kıran ve hak ve hakikate dayanan ve hüccet ve delile istinat ve aklı, kalbi ikna eden Kur'ân ile musâlâha veya tabi olabilir.

Tıpkı Said Nursi'nin müjdelediği gibi, Rus halkı dinsiz bir milletin var olamayacağı gerçeğini kavramıştır ve bu kavrayış onları hak din olan İslam'a yöneltmektedir. Günümüzde sayıları 20 milyonu bulan Müslümanlar, Rusya nüfusunun %15'ini oluşturmaktadır. Üstelik Müslüman nüfusun çoğunluğu, diğer ülkelerde olduğu gibi göçmenler veya yabancılar değil, bin yılı aşkındır bu topraklarda yaşayan kimselerdir. Komünist rejim boyunca camilerin kapatılıp depolara çevirildiği, din adamlarının tutuklanıp sürüldüğü, Müslümanların dinlerini yaşamamaları için çeşitli baskıların uygulandığı Rusya'da bugün halk akın akın İslam'a yönelmektedir. Bu yöneliş göz ardı edilemeyecek büyüklüktedir. 1998 yılında Rusya'da ilk İslami üniversite olan Rus İslami Üniversitesi kurulması, Tataristan'da Sovyet döneminde 18 olan cami sayısının 1000'i geçmesi Rusya'da İslam'ın yükselişini gösteren örneklerden bir kaçıdır.

Burada sadece bir iki örneğini sıraladığımız bu gelişmeler, hiç şüphe yok ki çok güzel ve önemli gelişmelerdir. Bir zamanlar komünizmin kalesi olan Rusya'da bugün İslam'ın sesi yükselmektedir ve Allah'ın izni ile bu yükseliş daha da hızlanacaktır.

## Kızıl Çin'de İslam

Buraya kadar Rusya'da komünizm sonrası dine ve İslam'a yönelişin güçlendiğini ele aldık. Komünizmin son kalelerinden biri olan Çin'de ise durum biraz daha farklıdır. Burada da İslam yükselmekte, ancak Mao'nun Kızıl ideolojisi devam ettiği için, dine karşı yürütülen mücadele tüm hızı ile devam etmektedir. Din adamları halen tutuklanıp

işkenceye uğratılmakta, ibadethaneler kapatılmakta, insanların ibadet ve inanç özgürlüğü engellenmektedir. Devletin ibadet yapılmasına izin verdiği mescidlerde ve ibadethanelerde ise polisin ve askerin katı disiplini söz konusudur. Örneğin Doğu Türkistan'da Müslümanlar istedikleri camide ibadetlerini yerine getiremez, camide istedikleri kadar kalamaz, eğer devlet dairesinde çalışıyorlarsa oruç tutamaz, namaz kılamazlar. Camiye giden Müslümanlar gizli servis elemanlarınca yakın takip altına alınırlar. 18 yaşından önce dini eğitim almaları yasak olan Müslüman çocukların Kuran'ı öğrenmeye başladıkları tespit edilirse, yaşları kaç olursa olsun bu çocuklar gözaltına alınır ve aileleri cezalandırılır. Ancak izlenen bu baskı ve şiddet politikası Çin'de dine yönelişin önüne geçememektedir.

Çin'in katı uygulamalarına rağmen Çin'de dine yönelişin artması, *Time* dergisinin Asya baskısında şu şekilde belirtilmiştir:

Çin'in dini duyguları kontrol altına almak için uyguladığı tüm baskılara rağmen, vatandaşları arasındaki manevi uyanış pek de yok olacağa benzemiyor. Her ne kadar Komünist Parti halen resmi olarak ateist olsa da, Mao'nun ideolojisinin yerle bir olması, din tarafından doldurulacak manevi bir boşluğun ortaya çıkmasına neden olmuştur

Şu anda Çin'de, her ne kadar Komünist Parti bu rakamı reddetse de, yaklaşık 200 milyon Müslümanın yaşadığı varsayılmaktadır. Her şeye rağmen ibadetlerini yerine getiren Müslümanların sayısında artış olduğu da tespit edilmiştir.

# 5.BÖLÜM
# KİTAP EHLİ İLE İSLAM DÜNYASI ARASINDA YAKINLAŞMA

Kitap Ehli'nin (Hıristiyanlar ve Yahudiler) ortak bir kelimede buluşmaya davet edilmelerini, Allah Kuran'da müminlere şöyle bildirmiştir:

**De ki: "Ey Kitap Ehli, bizimle sizin aranızda müşterek bir kelimeye gelin. Allah'tan başkasına kulluk etmeyelim, O'na hiçbir şeyi ortak koşmayalım ve Allah'ı bırakıp bir kısmımız bir kısmımızı Rabler edinmeyelim... (Al-i İmran Suresi, 64)**

Her üç ilahi din de ortak inançlara ve ahlaki değerlere sahiptir. Allah'ın varlığına ve birliğine, meleklerine, peygamberlerine ahiret gününe, cennet ve cehennemin varlığına iman etmek her üç dinin de temel şartlarındandır. Bununla birlikte fedakarlık, alçakgönüllülük, sevgi, hoşgörü, saygı, merhamet, dürüstlük, her türlü haksızlıktan kaçınmak, adil olmak, vicdanlı davranmak gibi güzel ahlak özellikleri de ortak değerlerdendir. Bu nedenle her üç dinin de aynı safta yer alması, yeryüzünde dinsiz ideolojilerin eseri olan çatışmaların, kavgaların ve acıların sona erdirilmesinde son derece önemlidir.

11 Eylül sonrasında yeniden şekillenen dünyada, başta Katoliklerin ruhani lideri Papa olmak üzere, pek çok önde gelen din adamı çeşitli demeçlerinde bu saldırılardan dolayı İslam dininin ve tüm Müslümanların sorumlu tutulamayacağını açıkladılar. Üstelik bu açıklamalarla da yetinmeyip, sayıları az da olsa tüm Müslümanları bu saldırıdan sorumlu tutarak Müslümanlara zarar vermeye kalkışan kişiler adına özür dilediler.

## Papa Hıristiyanlardan Oruç Tutmalarını İstedi

Bu yaklaşımın önemli anlarından biri de, Ramazan ayının son Cuma gününde, Papa'nın Hıristiyan alemini Müslümanlarla birlikte oruç tutmaya davet etmesi idi. Konuyla ilgili Vatikan'dan yapılan açıklama şöyleydi:

Kutsal Liderimiz, Papa II. John Paul 14 Aralık gününü dünya barışı için oruç tutma, dua etme ve bağış toplama günü ilan etmiştir. Oruç tutmaya imkanı olmayanlarımız da terörizmden ve savaştan zarar görenlere fakirlere ve ihtiyaç içinde olanlara destek olabilmek için bağışta bulunacaktır.

Papanın bu açıklaması Hıristiyan alemi tarafından hemen uygulamaya geçirilmiş, 14 Aralık Cuma günü önde gelen Hıristiyan liderler, cuma namazı vaktinde camileri ziyaret etmiş ve Müslümanlarla birlikte dua etmişlerdir. Bu kişilerden birisi de Detroit

Kardinali'dir. Detroit'in en büyük camilerinden birinde Cuma namazını takiben bir konuşma yapan Kardinal şunları dile getirmiştir:

Katolik Kilisesi tarafından, dünyanın dört bir tarafında dünya barışı ve terörizm ve savaştan zarar görenlere dua etmek için Müslümanlarla birlikte oruç tutup dua ettiğimiz ve sadaka verdiğimiz bu 14 Aralık Cuma günü sizlerle birlikte olmaktan çok memnunum... 11 Eylül olayları bizlere bir kez daha sadece ekonomi ve teknolojinin değil, güvensizliğin, korkuların, şiddetin, adaletsizliği ve savaşın da globalleştiğini hatırlattı. Papa'nın da belirttiği gibi, bu durum karşısında bizim cevabımızın da ‘global iyilik' olması gerekiyor... Bu dönem içinde sizleri herhangi bir öfkeli, gururlu veya şiddet içeren tavırla rahatsız ettiysek veya incittiysek, Detroit'te yaşayan tüm Katolikler adına sizden özür diliyorum.[108]

Bu Cuma gününü takip eden Pazar günü yapılan kilise ayinlerinde ise başta Müslümanlar olmak üzere, terörden ve savaştan zarar gören herkes için dua edildi. Belki de tarihte ilk defa pek çok kilisede ayinler Kuran'dan okunan ayetlerle başladı. Detroit Kilisesi'nde önce şu sözlerle dua edildi:

Bugün oruç tutup dua ederek geçirdikleri Ramazan ayını tamamlayan Müslüman kardeşlerimizle birlikte bizler de, dünyanın farklı yerlerinde terörden ve savaştan zarar görenlere dua edip, sadaka veriyoruz. Bu gece uzakta veya yakınımızda bulunan herkes için dua ediyoruz.

Daha sonra ise kilisede bulunan topluluğa İncil ayetlerinden önce Fatiha Suresi okunmuştur. Hiç şüphesiz bu olağan dışı bir durumdur ve çok önemli bir döneme de işaret etmektedir. İlahi dinler arasındaki bu yakınlaşma, din ahlakının yeryüzüne yayılmaya başlamasının önemli aşamalarından birisidir.

# 6.BÖLÜM
# YENİ DÖNEMDE TÜRKİYE'NİN OYNAYACAĞI ROL

Kitabın başında da belirttiğimiz gibi dünya artık yeni bir döneme girmiştir. Bu dönem İslami değerlerin yükseldiği dolayısıyla Müslüman ülkelerin gündemde olacağı bir dönem olacaktır. Uzun süredir Batı ve İslam medeniyeti arasında kurulmaya çalışılan diyalog, 11 Eylül saldırıları sonrasında artık bir zaruret haline gelmiştir. Batı İslam'ı tanıma ve anlama süreci içerisindedir. İşte bu süreçte nüfusunun %99'ı Müslüman olan, aynı zamanda Müslüman ülkeler arasında Batılı değerleri benimsemiş belki de tek ülke konumundaki Türkiye'yi önemli bir liderlik görevi beklemektedir.

Türkiye İslam dünyası ile Batıyı biraraya getirebilecek tek ülkedir. Öncelikle demokratik ve laik yapısıyla Türkiye, Batının değerleri ile İslam'ın değerlerinin çatışmadığının somut bir örneğidir. Bununla birlikte sahip olduğu tarihi miras Türkiye'yi doğal olarak liderlik pozisyonuna yerleştirmektedir. Her iki unsur da dünyanın içinde girdiği bu yeni dönemde Türkiye'ye hayati avantajlar kazandırmaktır. Bu avantajlar zaman zaman Batı dünyasındaki araştırmacılar, stratejistler, devlet adamları ve gazeteciler tarafından da dile getirilmektedir. Örneğin, ABD eski başkanı Bill Clinton 1999 yılında Türkiye'ye yaptığı ziyarette Türkiye'nin 21. yüzyılın lideri olacağı yönündeki görüşlerini şu şekilde aktarmıştır: "Türkiye, Avrupa, Asya ve Afrika'yı içine alan milyonlarca kilometrekarelik bir alanda, dünya siyasetinin merkezi olan bir bölgede söz sahibi bir ülke olduğu için 21. yüzyılın şekillenmesinde kilit rol oynayacaktır."[111] Clinton daha sonra katıldığı konferans ve seminerlerde de, bu görüşü savunmuş ve yeni yüzyılda Türkiye'nin üstleneceği role dikkat çekmiştir.

Amerikan yönetimi, Türkiye'nin Müslüman dünyasına örnek olan ve bu vasfı ile İslam dünyasının lideri olabilecek nadir ülkelerden biri olduğunu sık sık vurgulamaktadır. Savunma Bakanı Yardımcısı Paul Wolfowitz'in California'da düzenlenen Dünya İlişkileri Konseyi forumunda yaptığı konuşma bu yaklaşımın önemli örneklerindendir. Wolfowitz konuşmasında, İspanya Kralı Ferdinand'ın zulmünden kaçan Yahudilerin, Osmanlı tarafından kucaklandığına dikkat çekmiş ve sözlerine şöyle devam etmiştir:

Bu olay gösteriyor ki, katı, zalim bir dönemde Müslüman camiası dünyanın en hoşgörülü ve gelişmiş camialarından biriydi. Beyazıt'ın davranışı 'Kulların arasındaki farklılıklar, Allah'ın bir lütfudur.' şeklindeki hadiste de vardır... Sorunlarını yenen ve son yüzyıldaki çerçevede gelişmeye devam eden Türkiye, Müslüman dünyasına örnektir.[112]

Türkiye'nin mirascısı olduğu Osmanlı'yı tüm dünyaya örnek kılan -Wolfowitz'in de dikkat çektiği gibi- İslam ahlakıdır. Zulüm gören insanların adaletine ve hoşgörüsüne sığındığı, çeşitli dinlerden ve ırklardan insanların birarada huzur içinde yaşadıkları Osmanlı İmparatorluğunun yöneticileri **"Ey insanlar, gerçekten, Biz sizi bir erkek ve**

**bir dişiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler (şeklinde) kıldık. Şüphesiz, Allah katında sizin en üstün (kerim) olanınız, (ırk ya da soyca değil) takvaca en ileride olanınızdır. Şüphesiz Allah, bilendir, haber alandır." (Hucurat Suresi, 13)** ayetiyle buyurulan ahlakı düstur edinmişlerdi. Kuran'a ve İslam ahlakına gösterilen sadakat Osmanlı'yı asırlar boyunca ayakta tutan, üç kıtaya nizam veren bir güce dönüştüren en önemli unsurdur.

Türkiye'nin bu gelecek dönemde kilit bir pozisyona sahip olacağına dikkat çeken isimlerden birisi de ünlü gazeteci Stephen Kinzer'dir. *The New York Times* gazetesinin Türkiye temsilcisi olan ve uzun yıllardır Türkiye'de bulunan Kinzer, Türkiye'nin bu konudaki avantajlarını ve dezavantajlarını *Crescent and Star: Turkey Between Two Worlds* (Hilal ve Yıldız: İki Dünya Arasındaki Türkiye) adlı kitabında ele almıştır. 11 Eylül saldırılarının hemen ardından, CNN televizyonunda yaptığı stratejik değerlendirmelerde ise Türkiye'nin konumuna bir kez daha dikkat çekmiştir:

Türkiye'nin oynayabileceği role dikkat çekmek istiyorum. Kısa vadede, Amerikalıların ve Batılıların kendi askeri üslerini kullanmalarına izin vererek onlara destek olacaktır. Ne var ki uzun vadede oynayacağı rol ise çok daha hayati bir önem taşımaktadır. Eğer Türkiye kendi iç sorunlarını aşabilirse, Müslüman demokrasisinin çarpıcı bir örneği olarak karşımıza çıkacaktır. İslami hassasiyetleri radikalizmden ayıran bir mıknatıs görevi görebilir. Müslüman dünyası üzerinde büyük bir etkisi olabilir ve böylelikle tüm dünyayı değiştirebilir.

Bu önemli değerlendirme, Türkiye'nin geçmişi ve sahip olduğu mirası göz önünde bulundurulduğunda daha da anlam kazanmaktadır. Yaklaşık altı asır boyunca dünyaya nizam veren Osmanlı İmparatorluğu'nun mirasına sahip olan Türkiye için bu misyonu gerçekleştirmek hiç de zor olmayacaktır. Daha önce de belirttiğimiz gibi, dünyanın etnik ve dini çeşitlilik bakımından en renkli ve idaresi en güç bölgelerini asırlar boyunca hakimiyeti altında tutan Osmanlı'yı ayakta tutan güç, özünü Kuran ahlakından alan manevi değerler olmuştur. Milli ve manevi değerlerine sahip çıkan, sahip olduğu medeniyet mirasını iyi değerlendiren ve yüzünü her zaman Batıya dönük tutan bir Türkiye, tıpkı geçmişte olduğu gibi gelecekte de tarihi yönlendirenler arasında yer alacaktır.

# SONSÖZ
# 21. YÜZYILIN MÜJDESİ

Bu kitap boyunca, öncelikle son 30 yılda bilim ve felsefe alanlarında ateizmin büyük bir çöküş yaşadığını, tüm dünyada Allah'a olan inancın güçlendiğini ve dinin yükseldiğini inceledik. Ardından da dinin yükselişinde en önemli rolü İslam'ın oynadığını gördük: İslam'a dönenlerin sayısındaki artışı, devlet adamlarının ve siyasetçilerin İslam'la ilgili açıklamalarını, medyanın İslam'a olan ilgisini ele aldık. Tüm bilgiler alt alta konulduğunda, dünya genelinde yoğun olarak İslam'a yöneliş olduğu, İslam'ın dünya gündeminin giderek en önemli konusu haline geldiği açıkça ortaya çıkmaktadır. Bu gelişmeler dünyanın artık yepyeni bir döneme doğru ilerlerdiğine işaret etmektedir. Bu yeni dönemde, Allah'ın izni ile, İslamiyet önem kazanacak, Kuran ahlakı insanlar arasında dalga dalga yayılacaktır. Bilmek gerekir ki, bu yöneliş tam 14 asır önce Kuran'da müjdelenmiş olan çok önemli bir gelişmedir. Ayetlerde Allah şöyle buyurmuştur:

**Ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Oysa kâfirler istemese de Allah, kendi nurunu tamamlamaktan başkasını istemiyor.**

**Müşrikler istemese de O dini (İslam'ı) bütün dinlere üstün kılmak için elçisini hidayetle ve hak dinle gönderen O'dur. (Tevbe Suresi, 32-33)**

Nur Suresi'nin 55. ayeti de İslam ahlakının tüm dünyaya yayılacağına işaret eden ayetlerden biridir. Ayette şu şekilde buyurulmuştur:

**Allah, içinizden iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara va'detmiştir: Hiç şüphesiz onlardan öncekileri nasıl 'güç ve iktidar sahibi' kıldıysa, onları da yeryüzünde 'güç ve iktidar sahibi' kılacak, kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine yerleşik kılıp sağlamlaştıracak ve onları korkularından sonra güvenliğe çevirecektir. Onlar, yalnızca Bana ibadet ederler ve Bana hiçbir şeyi ortak koşmazlar. Kim bundan sonra inkar ederse, işte onlar fasıktır. (Nur Suresi, 55)**

Görüldüğü gibi İslam ahlakının yayılması Allah'ın iman edenlere bir vaadidir. Bu ayetlerle birlikte Peygamber Efendimizin pek çok hadisinde de Kuran ahlakının dünyaya hakim olacağı bildirilmiştir. Buna göre ahir zaman olarak adlandırılan kıyamet öncesindeki dönemde, insanlar önce haksızlığın, adaletsizliğin, yalanın, sahtekarlığın, savaşların, çatışmaların, kavgaların, ahlaki dejenarasyonun yaygınlaştığı bir dönemi yaşayacaklardır. Bu dönemin ardından ise, Kuran ahlakının dalga dalga insanlar arasında yayılmaya başladığı ve en sonunda tüm dünyaya hakim olduğu Altınçağ

gelecektir. Peygamberimiz (sav)'in Altınçağ'ı müjdelediği hadisler ve bazı İslam alimlerinin bu konudaki yorumları şu şekildedir:

Adalet o denli olur ki, uykuda olan bir kimse dahi uyandırılmaz ve bir damla kan bile akıtılmaz. Dünya, adeta asr-ı saadet devrine geri döner. (El Kavlu'l Muhtasar Fi Alamatil Mehdiyy-il Muntazar, s. 29)

... Kurtla koyun birarada oynayacak, yılanlar çocuklara zarar vermeyecektir. İnsan bir avuç tohum atacak, 700 avuç hasat edecektir. Riya, riba, zina, içki kalmayacak, ömürler uzayacak ve emanet zayi olmayacaktır. Kötüler helak olacak, Peygamber Efendimize buğzedecek kimse kalmayacaktır. (El Kavlu'l Muhtasar Fi Alamatil Mehdiyy-il Muntazar, s. 43)

İnsanlar oldukça hayırlı, yaşantıları gayet rahat olacaktır. (El Kavlu'l Muhtasar Fi Alamatil Mehdiyy-il Muntazar, Ahmed İbn-i Hacer-i Mekki (Heytemi), tercüme: Müşerref Gözcü, s. 54)

... Eşyayı, malı dağıtacak, fakat bolluktan dolayı kabul eden olmayacaktır... (El Kavlu'l Muhtasar Fi Alamatil Mehdiyy-il Muntazar, s.31)

Hadislerde de görüldüğü gibi Altınçağ adaletin, bolluğun, bereketin, huzurun, güvenliğin, barışın, kardeşliğin hakim olacağı insanlar arasında sevgi, fedakarlık, hoşgörü, şefkat, merhamet, sadakat gibi duyguların yoğun olarak yaşanacağı bir dönem olacaktır. Peygamberimiz (sav) hadislerinde bu kutlu dönemin Mehdi'nin vesilesi ile yaşanacağını belirtmiştir. Mehdi, ahir zamanda gelecek ve tüm dünyayı içinde bulunduğu kaostan, adaletsizlikten ve ahlaki çöküntüden kurtaracaktır. O, inkarcı ideolojileri ortadan kaldıracak, dünyanın dört bir yanında devam eden adaletsizlikleri, zulümleri, terörü sona erdirecek, dinin Peygamberimiz (sav)'in dönemindeki şekliyle yaşanmasını sağlayacak, Kuran ahlakını insanlar arasında hakim kılacak, tüm dünyada huzuru ve barışı tesis edecektir.

Mehdi'nin üstlendiği bu görev çok zorlu, ciddi çaba gerektiren ve çok kapsamlı bir sorumluluktur. Bu sorumluluğu yüklenecek ve başarıyla yerine getirecek olan Mehdi'nin, -bazı İslam alimlerinin de dikkat çektikleri gibi- ahir zamanda hakim olacak bir şahs-ı manevi olması çok yüksek bir ihtimaldir. (En doğrusunu Allah bilir). Kanaatimizce Mehdi, yüksek ahlaka sahip, kahraman, fedakar Türk Milleti'nin imanlı ruhunu tasvir eden bir şahs-ı manevidir. Milletimiz, geçmişte üç kıtaya nizam vermiş olan Osmanlı İmparatorluğu'nun mirası olarak, büyüyüp bir süper devlet olacak ve zamanı geldiğinde İslam ahlakını temel alarak, bütün insanlığı çağdaş, aydın, barış ve huzur dolu bir dünyaya taşıyacaktır. İşte Mehdilik budur.

Bugün dünya üzerinde yaşanan İslam'a yöneliş ve yeni dönemde Türkiye'ye biçilen rol, Kuran'da ve Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde müjdelenen dönemin çok yakın olduğunun önemli işaretleridir. Temennimiz Allah'ın bizleri de bu kutlu döneme şahit kılmasıdır.

# EK BÖLÜM
# EVRİM YANILGISI

Darwinizm, yani evrim teorisi, yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok mucizevi bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini artık "yaratılış gerçeğiyle" açıklamaktadırlar.

Evrim teorisinin çöküşünü ve yaratılışın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

## Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan bir öğreti olmasına karşın, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan *Türlerin Kökeni* adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine karşı çıkıyordu. Darwin'e göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

## Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce ilkel dünyada ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, yaratılışı reddettiği, hiçbir doğaüstü müdahaleyi kabul etmediği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir tasarım, plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde rastlantısal olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

## "Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı.

Darwin'in *Türlerin Kökeni* adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti: **"Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür."**

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

## 20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı: **"Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır."**

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı.

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti.

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci *Earth* dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı?

## Hayatın Kompleks Yapısı

Evrim teorisinin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmesinin başlıca nedeni, en basit sanılan canlı yapıların bile inanılmaz derecede karmaşık yapılara sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha karmaşıktır. Öyle ki bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Hücrenin en temel yapı taşı olan proteinlerin rastlantısal olarak sentezlenme ihtimali; 500 aminoasitlik ortalama bir protein için, $10^{950}$'de 1'dir. Ancak matematikte $10^{50}$'de 1'den küçük olasılıklar pratik olarak "imkansız" sayılır. Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak

DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır.

Kuşkusuz eğer hayatın doğal etkenlerle ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın doğaüstü bir biçimde "yaratıldığını" kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı yaratılışı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

## Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır.

Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: *Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...*

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve *Türlerin Kökeni* adlı kitabında **"Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz"** demek zorunda kalmıştı.

## Lamarck'ın Etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin *Türlerin Kökeni* adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti.

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20.yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

## Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi.

Bugün de hala dünyada evrim adına geçerliliğini koruyan model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: **Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.**

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi rasgele bir etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir.

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

## Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisine göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu teorik yaratıklara **"ara-geçiş formu"** adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu ucube canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde bunu şöyle açıklamıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir.

## Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz.

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci Biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir.

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani **"türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil yaratılıştır.**

## İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, bugün yaşayan modern insanın maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, modern insan ile ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

*1- Australopithecus*

*2- Homo habilis*

*3- Homo erectus*

*4- Homo sapiens*

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen *"Australopithecus"* ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin *Australopithecus* örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir.[126]

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, *Australopithecuslar*'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, *"Homo sapiens*'e uzanan zincir gerçekte kayıptır" diyerek bunu kabul eder.

Evrimciler *"Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens"* sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, *Australopithecus, Homo habilis ve Homo erectus*'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir.

Dahası Homo erectus sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, Homo sapiens neandertalensis ve Homo sapiens sapiens (modern insan) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır.

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler.

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir.

Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle Australopithecus fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür.

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

## Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir.

Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da (bir tekinin bile rastlantısal oluşma ihtimali $10^{-950}$ olan) protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler. Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Kısacası, bilinçsiz atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar. Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. Madde, ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur.

Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

## Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki

de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir.

Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm

teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır. En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir.

Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır.

Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

## Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir?

Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

## Materyalist Bir İnanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?..

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler.

Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz.

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı yarattığına inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendi deyimleriyle "İlahi bir açıklamanın sahneye girmemesi" için, bu kabulü savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği göreceklerdir: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır.

## Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, pofesörler, kültürlü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, eski Mısırlıların Güneş Tanrısı Ra'ya, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim'in kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa'nın kavminin altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

**Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azab onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)**

**... Kalbleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)**

Allah, Hicr Suresi'nde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

**Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)**

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç

insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa, Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa'ya, kendi "bilgin büyücüleri" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa, büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayetler şöyledir:

**(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)**

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la - Hz. Musa ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa'nın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, ayetteki ifadeyle "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

**Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)**

Ayetlerde de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

**Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum.** Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır.

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

# NOTLAR


1- Batı, Nufüsu ve Nüfuzu Hızla Artan İslam'ı Konuşuyor, *Aktüel*, 1 Nisan 1999
2- Patrick Glynn, *God: The Evidence, The Reconciliation of Faith and Reason in a Postsecular World*, Prima Publishing, California, 1997, s. 19-20, 53
3- George Politzer, *Felsefenin Başlangıç İlkeleri*, İstanbul: Sosyal Yayınlar, 1989, s. 84
4- S. Jaki, *Cosmos and Creator*, Regnery Gateway, Chicago, 1980, s. 54
5- Henry Margenau, Roy Abraham Vargesse, *Cosmos, Bios, Theos*, La Salle IL: Open Court Publishing, 1992, s. 241
6- John Maddox, Down with the Big Bang, *Nature*, vol. 340, 1989, s. 378
7- H. P. Lipson, A Physicist Looks at Evolution, *Physics Bulletin*, vol. 138, 1980, s. 138
8- Paul Davies, *The Cosmic Blueprint*, London: Penguin Books, 1987, s. 203
9- W. Press, A Place for Teleology?, *Nature*, vol. 320, 1986, s. 315
10- George Greenstein, *The Symbiotic Universe*, s. 27
11- Denton, Michael Denton, *Nature's Destiny: How the Laws of Biology Reveal Purpose in the Universe*, The New York: The Free Press, 1998,_ s. 14
12- Paul Davies and John Gribbin, *The Matter Myth*, Simon & Schuster, New York, 1992, s. 10
13- Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 184
14- Hoyle on Evolution, *Nature*, cilt 294, 12 Kasım 1981, s. 105
15- Edwin R. Wallace IV, Psychiatry and Religion: A Dialogue, in Joseph H. Smith and Susan A. Handelman, eds., *Psychoanalysis and Religion*, John Hopkihs University Press, Baltimore, 1990, s. 1005
16- Patrick Glynn, *God: The Evidence, The Reconciliation of Faith and Reason in a Postsecular World*, Prima Publishing, California, 1997, s. 61
17- Patrick Glynn, *God: The Evidence, The Reconciliation of Faith and Reason in a Postsecular World*, Prima Publishing, California, 1997, s. 69
18- Patrick Glynn, *God: The Evidence, The Reconciliation of Faith and Reason in a Postsecular World*, Prima Publishing, California, 1997, s. 78
19- Patrick Glynn, *God: The Evidence, The Reconciliation of Faith and Reason in a Postsecular World*, Prima Publishing, California, 1997, s. 80-81
20- Herbert Benson, Mark Stark, *Timeless Healing*, Simon & Schuste, New York, 1996, s. 203
21- Herbert Benson, Mark Stark, *Timeless Healing*, Simon & Schuste, New York, 1996, s. 193
22- Patrick Glynn, *God: The Evidence, The Reconciliation of Faith and Reason in a Postsecular World*, Prima Publishing, California, 1997, s. 94

23- Patrick Glynn, *God: The Evidence, The Reconciliation of Faith and Reason in a Postsecular World*, Prima Publishing, California, 1997, s. 161-62
24- James Joll, *Europe Since 1870: An International History*, Penguin Books, Middlesex, 1990, s. 102-103
25- Patrick Glynn, *God: The Evidence, The Reconciliation of Faith and Reason in a Postsecular World*, Prima Publishing, California, 1997, s. 161
26- Patrick Glynn, *God: The Evidence, The Reconciliation of Faith and Reason in a Postsecular World*, Prima Publishing, California, 1997, s. 163
27- Patrick Glynn, *God: The Evidence, The Reconciliation of Faith and Reason in a Postsecular World*, Prima Publishing, California, 1997, s. 2
28- *The Christianity Today*, 3 Nisan 2000
29- http://usinfo.state.gov/journals/itdhr/
1101/ijde/eck.htm
30- Teror in America, Muslim American Leaders: A Wave of Conversion to Islam in the U.S. Following September 11, *MERIM Special Dispatch*, 16 Kasım 2001
31- *Al-Ahram Al-Arabi*, 20 Ekim 2001
32- Moyers in Conversation, *PBS TV*, 19 Eylül 2001
33- *The Los Angeles Times*, 26 Eylül 2001
34- Mosque Study Project, www.cair-net.org
35- Islam Growing in America, *American Forces Information Service*, 4 Ekim 2001
36- *The New York Times,* 22 Ekim 2001
37- http://www.jannah.org/articles/islamicrise.html
38- *The Detroit News*, 21 Mart 2001
39- Islam in Chicago, *Islam for Today*, 29 Ekim 1996
40- *Middle East Quarterly*, Kış 2002
41- *Middle East Quarterly*, Kış 2002
42- The President's News Conference, Jakarta, 15.11.1994, U.S. Government Printing Office, http://www.gpo.gov
43- Fact Sheet, US Government Views on Terrorism, 7 Aralık 1999
44- Department of State Beyrle's Speech in Tashkent, 8 Şubat 2000
45- President's Speech, Islamic Center of Washington, 17 Eylül 1999
46- http://www.whitehouse.gov/news/
releases/2001/09/20010917-8.html
47- News Conference with King Hassan II of Morocco, 15 Mart 1995, www.gpo.gov
48- USIA, President Clinton's Ramadan Message, 27 Kasım 2000
49- USIA, 22 Aralık 2000, http://pdq.state.gov
50- Mofid Deak, First Lady Hosts Third Annual Eid Celebration, USIA, 22 Ocak 1999
51- Madeleine Albright, Learning More About Islam, *State Magazine*, Eylül 2000
52- Fact Sheet, Us Government's Views on Terrorism, 7 Aralık 1999
53- President's Message for Ramadan, 15 Kasım 2001

54- Remarks by Secretary of State Madeleine K. Albright at Iftaar Dinner, 19 Aralık 2000
55- Secretary Powell Hosts Iftaar at the State Department, 29 Aralık 2001
56- http://www.defenselink.mil/speeches/1999/c19990115-depsecdef.html
57- Remarks as Delivered by Deputy Secretary of Defense Paul Wolfowitz, The Pentagon, Washington, DC, 30 Kasım 2001
58- http://www.amaana.org/ISWEB/ramadan.htm
59- http://www.amaana.org/ISWEB/ramadan.htm
60- http://www.whitehouse.gov/news/releases/2001/11/20011119-14.html
61- Islam Growing in America- U.S Military, *American Forces Press Service*, 4 Ekim 2001
62- http://defencejournal.com/jun99/orientation.htm
63- Military Muslim Life Meld on U.S. Bases, *The Washington Post*, 21 Aralık 1998
64- http://www.defenselink.mil/news/Jan1998/t01261998_t122iftr.html
65- People Want to Know, so Kuran is Bestseller, *USA Today*, 27 Kasım 2001
66- People Want to Know, so Kuran is Bestseller, *USA Today*, 27 Kasım 2001
67- People Want to Know, so Kuran is Bestseller, *USA Today*, 27 Kasım 2001
68- Public Schools Embrace Islam, *The American Center for Law and Justice Press Release*, 15 Ocak 2002
69- *Bangor Daily News*, 22 Eylül 2001
70- *Bangor Daily News*, 22 Eylül 2001
71- *The Guardian*, 13 Kasım 2001
72- http://usinfo.state.gov/usa/islam/a091099.htm
73- http://www.ama-nj.org/bush_meeting.html
74- http://usinfo.state.gov/usa/islam/s091701b.htm
75- http://www.africana.com/DailyArticles/index_19991101.htm
76- Europe's Muslims Worry Bishops, *National Catholic Reporter*, 22 Ekim 1999
77- Europe's Muslims Worry Bishops, *National Catholic Reporter*, 22 Ekim 1999
78- Muslims in Europe, *The Economist*, 18 Ekim 2001
79- *Time*, 24 Aralık 2001
80- *Aktüel*, 1999
81- Blasco Ibanez, *A la Sombra de la Catedral*, Madrid t.y., s. 22-23
82- http://www.endulus.org/tesiriz.html
83- Islam's Contribution to Europe's Renaissance, http://www.twf.org/Library/Renaissance.html
84- *The New York Times*, 20 Kasım 2001

85- *Hürriyet*, 11 Ocak 2001
86- *BBC News*, 29 Mart 2000
87- Blair Kuran'a Merak Salmış, *Milliyet*, 11 Eylül 2001
88- Prime Minister Tony Blair's Interview with *Al-Jazeera*, 9 Ekim 2001
89- Travels With Tony, *Time*, 12 Kasım 2001, Vol. 158, No 20
90- Tony Blair's Finest Hour, *Australian Broadcasting Corporation*, 7 Ekim 2001
91- http://www.sunnah.org/nl/v0104/prince.htm
92- Prince Joins Ramadan Ceremony, *BBC News*, 23 Kasım 2001
93- Prince Charles Wins The Hearts of Muslim Youth, *The Muslim News*, 22 Şubat 2002
94- Prince Charles Wins The Hearts of Muslim Youth, *The Muslim News*, 22 Şubat 2002
95- My Dad Buys Me Book About Islam, *Telegraph*, 31 Aralık 2001
96- http://www.islam.dk/
97- *Milliyet*, 12 Ekim 2001
98- *Time*, 1 Ekim 2001
99- *Notes on Church-State Affairs*, Vol.43, Sonbahar 2001, No 2
100- Muslims in Belgium Enemies From Within or fellow Citizens, Prof. Herman De Ley, http://isim.leidenuniv.nl/newsletter/1/forum/01AE35.html
101- *Zaman*, 28 Ocak 2002
102- *Reuters Haber Ajansı*, 26 Kasım 2001
103- Anti-Islamic Reaction in the EU, Collection of Country Reports, Europe Monitoring Centre on Racism and Xenophobia, Sf 42
104- Paul Goble, The Kremlin and The Cressent, *RFERL/RL*, 6 Mart 2001
105- Land of Spirits, *Time Asia*, 24 Ocak 2000
106- Report on Chinese Muslim Population, http://www.themodernreligion.com/convert/china.html
107- http://www.archdioceseofdetroit.org/AOD_SITE/html/PublicStatements.htm
108- http://www.archdioceseofdetroit.org/AOD_SITE/html/PublicStatements.htm
109- http://www.archdioceseofdetroit.org/AOD_SITE/html/PublicStatements.htm
110- *Zaman*, 22 Aralık 2001
111- http://www.usemb.ee/gtown.php3
112- *Hürriyet*, 7 Mayıs 2002
113- *CNN*, 9 Ekim 2001
114- Sidney Fox, Klaus Dose, *Molecular Evolution and The Origin of Life*, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2
115- Alexander I. Oparin, *Origin of Life*, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s.196

116- "New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", *Bulletin of the American Meteorological Society*, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330
117- Stanley Miller, *Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules*, 1986, s. 7
118- Jeffrey Bada, *Earth*, Şubat 1998, s. 40
119- Leslie E. Orgel, *The Origin of Life on Earth, Scientific American*, c. 271, Ekim 1994, s. 78
120- Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 189
121- Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 184
122- B. G. Ranganathan, *Origins?*, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988.
123- Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 179
124- Derek A. Ager, *"The Nature of the Fossil Record"*, Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, s. 133
125- Douglas J. Futuyma, *Science on Trial*, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197
126- Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 75-94; Charles E. Oxnard, *"The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt"*, Nature, c. 258, s. 389
127- J. Rennie, *"Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr"*, Scientific American, Aralık 1992
128- Alan Walker, Science, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, *Physical Antropology*, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272
129- *Time*, Kasım 1996
130- S. J. Gould, *Natural History*, c. 85, 1976, s. 30
131- Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19
132- Richard Lewontin, *"The Demon-Haunted World"*, The New York Review of Books, 9 Ocak 1997, s. 28
133- Malcolm Muggeridge, *The End of Christendom*, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s.43

**Bazen bir gazete kupüründe, bazen bir televizyon haberinde duymaya başladığımız İslam'a yönelişle ilgili gelişmeler, aslında İslam ahlakının dünyaya çok hızlı bir şekilde yayılmaya başladığının önemli işaretleridir.**

**Elinizdeki kitapta amaçlanan, bu gelişmeleri toplu olarak sunmak, yorumlamak ve böylece okuyucuların, yaşanan olayların olağanüstülüğünü gereği gibi değerlendirmelerine vesile olmaktır.**

**Bu çalışma bir yandan iman edenlerin şevkini ve azmini artırmayı amaçlarken, bir yandan da İslam ahlakını tüm insanlara anlatmak için gösterilecek çabanın önemine dikkat çekmektedir.**

**Bilmek gerekir ki, yaşanan tüm bu gelişmeler Kuran'daki, "İnsanların Allah'ın dinine dalga dalga girdiklerini gördüğünde, hemen Rabbini hamd ile tesbih et ve O'ndan mağfiret dile" (Nasr Suresi, 2-3) ayetlerinin tecelli edeceği vaktin çok yakın olduğunu, hatta yaşanmaya başladığını göstermektedir.**

**Allah bu vaadini muhakkak tamamlayacaktır. İman edenlerin yapması gereken ise bu gelişmelerde ellerinden geldiğince pay sahibi olmaya gayret etmektir**